

Ümit VAROL

Kurucularımızın Kaleminden...

Afşinbey Okulları, Türkiye'nin ekonomik ve sosyal gelişimi önünde önemli bir engel olarak duran eğitimde fırsat eşitsizliği ve eğitimde nitelik düşüklüğü konularında harekete geçmeyi kendine amaç edinmiştir. Afşinbey ailesi, orta öğretimdeki okullaşma oranlarının düşüklüğü; meslek liselerinin itibarının giderek zayıflaması; meslek edinme beklentisinin üniversite düzeyine yükselmesi; üniversite başvuruları ile işe yerleştirmeleri arasındaki açığın giderek artması; çocuklarımızın potansiyelinin değerlendirilememesi; artan işsizlik ve sağlık alanında nitelikli çalışan ihtiyacının karşılanamamasının ortak faydasının "meslek liseleri" olduğu tespitinden hareketle yola çıkmıştır.

Halis YILMAZ

Türkiye'den aldığını yine vatanına vermek ilkesiyle eğitim birikimini ve tecrübesini Anadolu'nun ekonomik gelişimine, istihdam yaratmaya, birlikte büyük bir aile olmaya adanmış bulunmaktayız. Kuruluşundan itibaren Afşinbey ailesi, Türkiye için dünyadaki yenilik döngüsünü takip eden bir değişim dinamosu olmanın yanı sıra bulunduğu bölgede ailemizin mensubu olmanın farklılığını göstermeye ve Eğitim kalitesinin yükseltilmesi için öncü olmaya devam etmektedir. Hane hane ulaştığımız öğrenci velilerimizin ihtiyaç ve isteklerini yerinde analiz edip, bu sene 3.yaşını geride bırakan Afşinbey çatısı altında oluşturduğu kurumlar, ürettiği ve desteklediği projelerle dostlarımızın gururlanmasına vesile olmaktadır. AB standartlarında insan gücü yetiştirerek, rekabet ortamına sunan anlayışımızla mezun ettiğimiz tüm öğrencilerimiz çalışma hayatında aranan sağlık personeli olarak göz kamaştırmaktadır.

3308 sayılı Mesleki ve Teknik Eğitim Kanunu kapsamında öngörülen 11.sınıf ve 12. sınıf zorunlu beceri eğitiminin (işletme staj) yanı sıra, Afşinbey öğrencileri 9.sınıf ve 10. sınıfta da hastaneler de gözlemci olarak iş hayatı ile tanışmış oluyorlar.

Spor, sanat, beceri ve değerler eğitimiyle psikolojik danışmanlık ve rehberlik alanında yaptığımız çalışmalar kısa süre içinde eğitim kadromuzun samimi ve özverili çalışmalarıyla öğrencilerimizde olumlu değişikliklere neden olmaktadır.

Eğitim dünyasında 21.yılına giren bir eğitimci olarak Afşinbey ailemizin tüm bu duygu ve düşüncede yarınlarının daha da güzel olacağına inancımız tamdır...

Afşinbey Okulları Kurucuları Ümit VAROL & Halis YILMAZ...

Tel : 0262 655 76 68

Mobil : 0539 820 53 81

Adres : Kazımkarabekir Mh. Bahriye uçok Cd. No: 1, Darıca / Kocaeli

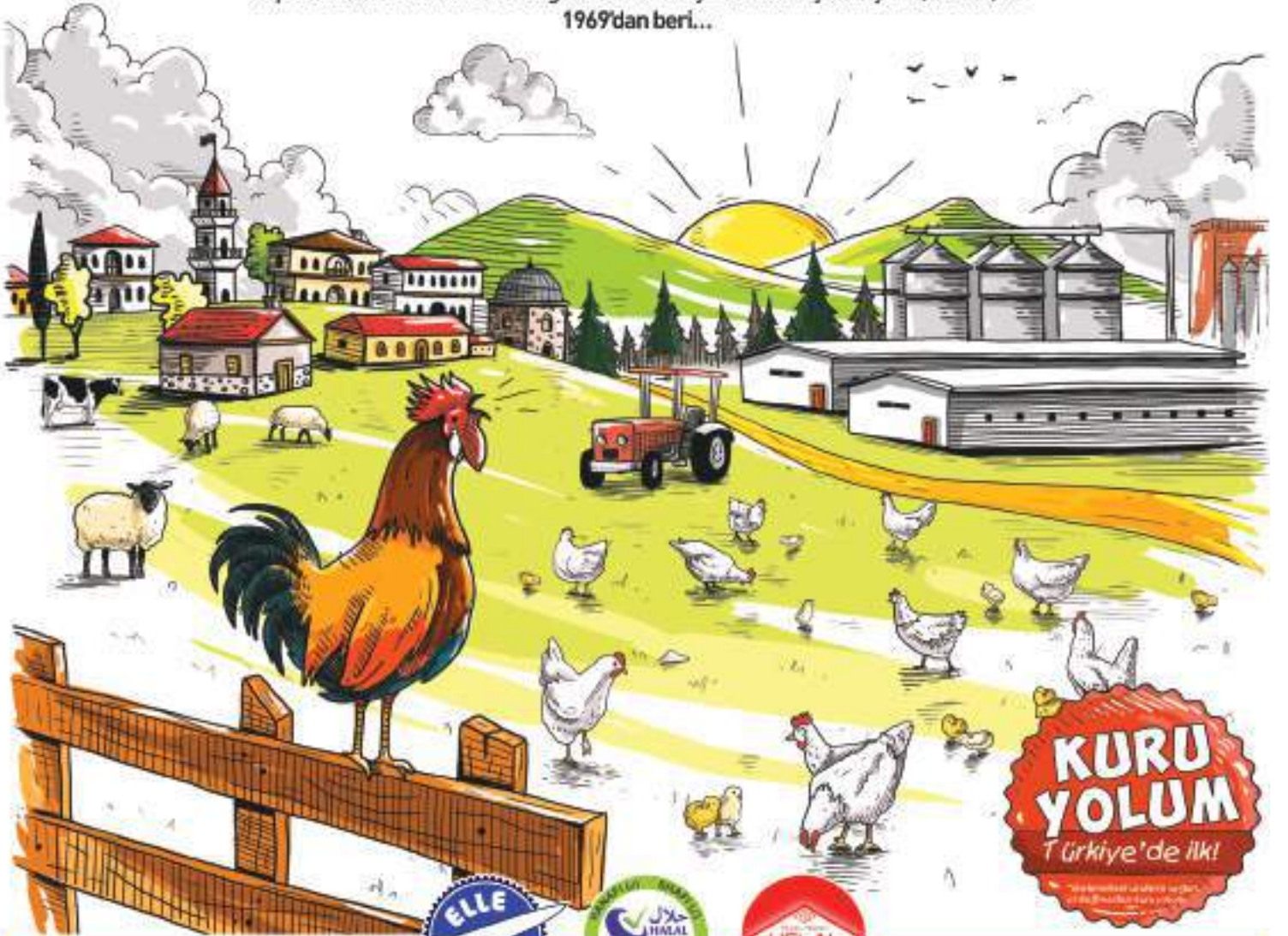

www. afsinbeyokullari.com

Her yeni güne yeni bir lezzet aşkıyla başlıyoruz!

Size daha sağlıklı, daha güvenilir, daha lezzetli piliç ürünleri sunmak için...
Kuru Yolum, Elle Kesim, Helal Gıda Kriterleri, TSE kalite belgeleri ve ödüller;
hepsi damak tadınızda elde ettiğimiz memnuniyeti daha da yukarıya taşımak için.
1969'dan beri...

www.erpilic.com.tr

www.kuruyolum.com.tr

Bizden

Es-Selamu Aleykum
Bismillahirrahmanirrahim.

Mustafa AYDIN / Eğitimci

Yeniden merhaba,

“Bizi aldatan bizden değildir.”¹

Aldatanların tümüne karşı geçerli olan bu önemli prensibi şöyle böyle uygulamak yeni aldanışları kaçınılmaz kılmaktadır. Hele bir kısmını stratejik ortak, dost kabul edebilmek, onların tavsiyeleri ve kanunlarına uygun bir hayata razı olarak yaşamak, ardından daha büyük pişmanlıkları getirir. Bunları dost görme gafletinden kurtulunmalıdır.

Stratejik ortak ve dost kabul ettiklerimizin hiç de dost ve güvenilir ortak olmadıklarını bir daha görmüş olduk. Her ne kadar faturası acı ise de zararın neresinden dönülürse kârdır. Akıl, ilim ve hikmet bunu gerektirir. Zira atalarımız ne güzel söylemiş: “Gâvurdan dost, domuzdan post olmaz.”

Darbe insan fıtratına yapılmış en alçakça saldırıdır. İfsat şebekelerinin dayatmalarıyla ABD ve AB’den davet ettiğimiz uzmanların tavsiyelerine uygun şekillendirdiğimiz eğitim sistemimizin bizi getirdiği yerdir bulunduğumuz yer. Darbeci yetiştiren eğitim sistemimizdir.

İnsanın hür iradesini engelleyen her fiil, yaratıcımız olan Allah’ın iradesine bir isyandır. Zira insanı hür yaratan Allah’tır. Kim bu çirkin işe kalkışırsa zalimdir. Allah zalimleri asla sevmez. Allah’ın sevmediği zalimler güruhundan ne fayda umulur?

Necip milletimiz ecdadına yakışır bir şekilde zalime karşı durmaktadır. Asıl gizli düşman Siyonizmdir, bunu tespit etmek ve önlem almak için hidayet, firaset, dirayet gerekir.

Firaset, Allah’ın nuru ile bakmaktır. Lakin hidayeti karartmamak gerekir. Kuklalarla mücadeleyi kahramanlık gördüğünde anla ki firaset kaybolmuştur. Hemen tövbeye koyul, hikmete ram ol. Tövbe hatayı doğru şekilde düzeltmeye başlamak demektir.

Hikmete ulaşmak için “Müslüman olmak yetmez, şuurlu Müslüman olmak gerekir. Şuurlu Müslüman olmak için 3 çivi şarttır: 1- İslamsız saadet olmaz. 2- Şuur çivisi 3- Cihad çivisi. Bu üç çiviye başımıza çakmadan şuurlu Müslüman olamayız.”²

Yapılması gereken, habis uru derhal temizlemek, ardından habis ur üreten yapıyı ıslahıdır.

Islah İslam ve Müslümanların birliği ile olur. “Maarifte gayemiz, manevî kalkınmamızın sağlanması ve milletimizin muasır medeniyetin her bakımdan üzerine çıkabilmesi ve örnek bir medeniyet kurabilmesi için büyük ve şanlı tarihimize ıftihar eden; mazarına bağlı, anane ve örflerini hürmet ve saygı ile muhafaza ve her türlü taklitçilikten uzak, millî şahsiyetini müdrik, her gün bir öncekinden daha ileri olma, iman ve azmi ile şahlanan bir şura sahip ve yeni nesilleri yetiştirmek, maarifte ana gayemiz olacaktır.”³

Maarifimiz millileştirilmelidir. Okullarımız öznesi insan, hedefi ihsan olan yapıya kavuşturulmalıdır. Yetkililer bu adımları ivedilikle atmalıdır.

Hak için yola düşmüş şehitlerimize Allah’tan rahmet, ailelerine sabr-ı cemil, gazilerimize acil şifalar diliyoruz.

Selam ve dualarımızla...

1- Müslim, İmân 164, Fiten 16

2- Erbakan, muhtelif konuşmalarından alınmıştır.

3- Erbakan, MSP MAARİF MİTİNGİ 26.08.1973 Erzurum

SAHİBİ

ÖĞ-DER Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ

Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR

Mustafa AYDIN

YAYIN KURULU

Hamdi SÜRÜCÜ

Ali ÖZCAN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH

Recep KOÇ

Selim AKGÜL

HUKUK DANIŞMANI

Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM

Mustafa DEMİR

DAĞITIM

Harun KAYAASLAN

GRAFİK TASARIM

KARAME TEANİTİM TASARIM

Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI

Semih Ofset

Büyük Sanayi 1. Cadde No:74

İskitler - ANKARA / 06060

Telefon: (0312) 341 40 75

Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

Eylül 2016

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1

BALGAT/ANKARA

Tel: (0312) 286 18 83

Fax: (0312) 287 61 80

Web: www.millisuur.com.tr

e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır.

Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İÇİNDEKİLER

- 04 Çözüm İslam'ı Doğru Öğretmektir
- 07 Siyonizm, Kültür Emperyalizmi ve Misyoner Kardeşliği
- 11 Hileli Kavramlar İle İslamsızlaştırılan Millî Eğitim
- 14 Gösteri İle Hayat Arasında İslam
- 16 İslam'da Rasyonellik Batı ve İslam'ın Yanlış Algılanması
- 18 Muhacir Eğitimi
- 21 Okullar Hazır mı?
- 24 Tesettürün Yozlaştırılması
- 26 Kırk Yılın Hatırası Ya da Hayırla Yad Edilmek
- 28 Çocuklarımız ve Eğitimden Neler Bekliyoruz?
- 31 Milletine Yabancı İnsan Eğitimi Bitecek
- 34 İçimizdeki Putları Kırabilmek
- 36 İmam-ı Şafii
- 40 Bizans Eğitim Sistemini mi Taklit Ediyoruz?
- 43 Eğitim Sistemimizdeki Eksikliğimiz: Eğitim ve Sistem
- 44 Mezhepler ve Meşrepler İslam'ın Zenginliğidir
- 46 Filistinli Bir Kız Çocuğundan Mektup
- 48 Bilinçli Sosyal Medya Kullanımı
- 52 4. Sanayi Devrimi ve Eğitim
- 54 Müfredat Çalışması Yapılırken Nelere Dikkat Edilmeli
- 56 Sözün Gücü
- 57 Sizden Gelenler
- 58 Tanka Kafa, Kurşuna Rövaşata
- 60 Bulmaca

04

ÇÖZÜM İSLAM'I DOĞRU
ÖĞRETMEKTİR

Hamdi SÜRÜCÜ

31

MİLLETİNE YABANCI İNSAN
EĞİTİMİ BİTECEK
ÖĞ-DER
Birlikte Tefekkür Komisyonu

07

SİYONİZM, KÜLTÜR
EMPERYALİZMİ VE
MİSYONER KARDEŞLİĞİ
Halil İbrahim KABAK

40

BİZANS EĞİTİM SİSTEMİNİ Mİ
TAKLİT EDİYORUZ?

İbrahim DEMİRKAN

11

HİLELİ KAVRAMLAR İLE
İSLAMSIZLAŞTIRILAN
MİLLÎ EĞİTİM
İsmail Hakkı AKKİRAZ

43

EĞİTİM SİSTEMİMİZDEKİ
EKSİKLİĞİMİZ: EĞİTİM ve SİSTEM

Ahmet Can YILMAZ

18

MUHACİR EĞİTİMİ

Abdurrahman SEVGİLİ

46

FİLİSTİNLİ BİR KIZ
ÇOCUĞUNDAN MEKTUP

İbrahim KİLİK

24

TESETTÜRÜN YOZLAŞTIRILMASI

Fatma TUNCER

52

4. SANAYİ DEVRİMİ
VE EĞİTİM

Halil ATLI

26

KIRK YILIN HATIRASI YA DA
HAYIRLA YAD EDİLMEK

Ömer KANTARCI

58

TANKA KAFA,
KURŞUNA RÖVAŞATA

Nizamettin KARS

ÇÖZÜM İSLAM'I DOĞRU ÖĞRETMEKTİR

Hamdi SÜRÜCÜ / ÖĞ-DER Genel Başkanı

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Ülkemiz bulunduğu coğrafya gereği dünya milletlerinin dikkatini çekmektedir. Tüm emperyalistlerin gözü bu topraklardadır. Hedefleri bu toprakları ve üzerindeki milleti esaretleri altına almak ve sömürmektir.

Tanzimattan beri ülke üzerinde oynanan oyunlar peş peşe gelmekte, her seferinde oyunlar yenilenmekte, çeşitlenmektedir.

Oyunlarının bir kısmı muhtıralar ve darbeler yoluyla oynanmakta, bir kısmı da eğitim yoluyla insanımızın zihin dünyasının şekillendirilmesi yoluyla sergilenmektedir.

1957'den bugüne iki muhtıra, beş darbe teşebbüsü, üç defa da darbe yaşadık. 27 Mayıs 1960, 12 Eylül 1980 ve 28 Şubat 1997 postmodern darbesi olarak.

Darbe teşebbüslerinin en sonuncusunu en kanlısını 15 Temmuz 2016'da yaşadık. Hamdolsun milletin birlikteliği, duyarlılığı ve fedakarlığı, siyasilere birlikteliği ve dahi ordunun çoğunluğunun taraf olmaması ile bela defedilmiş oldu.

Tüm darbe ve teşebbüslerine baktığımızda milletin tek tipleştirilmesi, sindirilmesi ve emperyalistlerin arzularına uygun bir yapılanmanın hedeflendiğini görmekteyiz.

İrkçı emperyalizmin günümüzdeki jandarması ABD'nin her darbe ve darbe teşebbüsünün arkasında olması bizim için şaşırtıcı değildir, 15 Temmuz'da olduğu gibi.

Stratejik ortak dediğimiz, dost kabul ettiğimiz ABD ve batı dünyasının hiç de dost olmadıklarını ve güvenilir ortak olmadıklarını bir daha görmüş olduk.

PKK terörü dahil tüm terör faaliyetlerinin arkasında ve destekçisi durumundadırlar.

1930'lu yıllardan 1960'lara kadar Avrupa'dan ve ABD'den uzman diye davet ettiğimiz batılı şahısların tavsiyelerine uygun dizayn ettiğimiz eğitim sistemimizin bizi getirdiği yerdir bulunduğumuz yer.

Bizi bin yıldan fazla tarihe hakim kılan inancımız ötelenmiş, tek tipçi jakoben bir laiklik uygulamasıyla din hayattan uzaklaştırılmış, dindarlar hep horlanmış, dini eğitim terk edilip sadece din kültürüne indirgenmiştir.

Son yaşadığımız olaylara baktığımızda işin temelinde; doğru öğretilmeyen din, hayatın dışına itilen dini yaşam ve sürekli örselenen dini duyguların bahane edilerek birilerinin dini kullanıp kendi çıkarlarına, çalışmalarına zemin hazırlamaları olduğunu görüyoruz.

Resmi ideolojinin dine karşı uzak tutumundan ve dinî öğretimin gerçek zeminde yapılmamasından faydalananlar kendilerine göre bir din öğretisi uydurmuşlar ve taraftar oluşturmuşlardır.

Allah'ın kitabındaki "Mü'minler kardeşir." ilkesini sadece kendi taraftarlarına uygulayıp, diğer Mü'minleri dışlamış, tapınak şövalyeleri gibi

15 Temmuz olaylarında görülmüştür ki gerçek dostlarımız, dost, müttefik ve ortak kabul ettiğimiz batılilar değil; bizim için dertlenen ve dua eden islam toplumlarıdır. Bizim için çare; ırkçı emperyalizmin emrindeki BM ve AB değil İslam birliğidir.

teşkilatlanıp emperyalizmin kullanımına amade bir birliktelik oluşturmuşlardır.

Benzer yanlışlıkların ve olayların tekrarlanmaması için; Kur'an ve sünneti temel alan doğru bir din öğretiminin yapılması, ahlak ve maneviyatı temel alan bir eğitim sisteminin kurulması, tüm ders kitap ve materyallerinin İslam'ın merhamet ve adalet ilkelerine göre hazırlanması, İslam'ın doğru öğretilmesi gerekir.

İslam doğru öğretilmelidir ki, diyalog bahanesiyle Müslümanların inançlarıyla oynanmasın, İbrahimî dinler safsatasıyla yeni din uydurulmasın. İslam doğru öğretilmelidir ki yeni hainler, yeni fetöler çıkmassın.

15 Temmuz olaylarında görülmüştür ki gerçek dostlarımız, dost, müttefik ve ortak kabul ettiğimiz batılilar değil; bizim için dertlenen ve dua eden islam toplumlarıdır. Bizim için çare; ırkçı emperyalizmin emrindeki BM ve AB değil İslam Birliğidir.

2007'den 2011'e kadar ergenekon temelinde, balyoz, ayışığı ve sarıkız darbe planları ile zaman harlandı. Gecekondulardan çıkan el bombaları, Zir Vadisi'nde bulunan ağır silahlar ve Gölbaşı'na doğru yol kenarında iş makinaları ile çıkartılan ağır silahlarla gündem oluşturuldu. Ergenekoncu ve postmodern darbeciler affedilip kahraman ilan edilecekler.

15 Temmuz'un faili fetöcüler hak ettikleri cezayı mutlaka bulmalıdırlar. Fakat unutulmamalıdır ki postmodern darbeciler bunlardan daha temiz ve affedilmeyi hak edecek durumda değildirler.

SEMİH OFSET

SIYONİZM, KÜLTÜR EMPERYALİZMİ VE MİSYONER KARDEŞLİĞİ

Halil İbrahim KABAK / Eğitimci - Yazar

İslam'a davet ve tebliğde sadece Hakk'ın, doğruların insanlara bildirilip duyurulması hedef alınır. Davet ve tebliğin sonucundan asla hiçbir menfaat ve fayda beklenmez, muhataplarına psikolojik ve fiziki herhangi bir baskı da kesinlikle caiz değildir. Misyonerlik ise sadece Hristiyan inancının ifade edilip duyurulmasını amaçlayan sıradan bir tebliğ olayı değil Pavlus'un da vurguladığı gibi "ne yapıp edip insanların Hristiyanlık'a kazandırılması" faaliyetidir. Bu sebeple misyonerliğin asla masum bir dini tebliğ hareketi ve daveti olmadığını kesinlikle bilmemiz gerektiğini vurgulayarak konumuza başlamak istiyorum.

Misyonerliğin metotlarının belirlenmesindeki temel ilke Pavlus'un "ne yapıp edip insanların Hristiyanlığı kazandırılması" sözüdür. Bu bağlam-

da günümüz misyonerlerinin kullandığı en sinsi ve etkili metot "kültüre uyarlama" yöntemidir. Bu metot Hristiyanlık'ın bütün dünyada yerel gelenek ve adetlere uyarlanması gerektiği düşüncesine dayanmaktadır. Bu yöntemde Hristiyan öğretileri, ibadet şekilleri ve Hristiyan yaşam tarzı mümkün olduğu ölçüde yerel geleneklere uyarlanıp halka sunulur. Yani başka bir ifadeyle misyonerler artık bir tek kelime Hristiyanlıktan söz etmeden misyonerlik yapmaktadır. Böylece Hristiyanlığa karşı duyulan ön yargıların ortadan kaldırılması, Hristiyanlık'ın özü ve temel dogmaları değişmeksizin farklı kültürlerle uyarlanmış biçimleri dünya geneline hâkim olması hedeflenmektedir.

Emperyalizm, Türkçe ifadesiyle yayılmacılık hırsları ve işgal siyaseti; başka devlet veya milletleri kendi çıkarları doğrultusunda siyasi, iktisadi, dinî ve kültürel bakımdan etkisi altına alma faaliyeti-

dir. Kültür emperyalizmi ise bu etkileme faaliyetinin kültür yoluyla yapıldığı emperyalizm türüdür. Ekonomik, siyasi, askerî ve teknolojik gücü ellerinde tutan Batılıların diğer kültürleri, özellikle kitle iletişim araçlarıyla etkilemesi ve kendine benzetmesi olarak da tanımlanabilen kültür emperyalizmi, sömürgeciliği kolaylaştırmaktadır. Bu tanımlamaları dikkate alarak baktığımızda aslında misyonerliğin kültür emperyalizminin Yahudi-Hristiyan ittifakıyla yürütülen dinî ayağı olduğunu görürüz.

Kültür emperyalizmi ve misyonerliğin ortak ve öncelikli gayesi sosyal-toplumsal sapmayı gerçekleştirmektir. Toplumda genel kabul görmüş dinî, ahlaki, gelenek ve kültürel değer hükümlerinden uzaklaşmayı sosyal sapma veya toplumsal sapma olarak ifade edebiliriz. Misyonerlik çalışmalarıyla doğrudan Hristiyanlık anlatıldığında peşinen şiddetle reddedeceği şeyleri insanlar kültürel özentiyle sorgusuz sualsiz kabul etmektedir. Bu amaçla emperyalist misyonerlerin Müslüman Ortadoğu ülkelerinde orta sınıftaki kesimler üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Çünkü ülkeleri ayakta tutan dinî ve millî geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olan orta sınıf insanlardır. Orta sınıf yıpratılıp düşürüldüğü zaman, Hristiyanlaştırmaya karşı direnci kırılan toplum ekonomik bakımdan açık bir pazar, siyasi bakımdan da istenilenin yaptırılabilirdiği bağımlı bir kuklaya dönüşecektir. Bu yönüyle kültür emperyalizmi, diğer emperyalizm yöntemlerinin uygulanması için uygun zemini hazırlayan tamamlayıcı bir rol oynamaktadır.

Dünya genelinde pek çok misyoner yapıları mevcuttur. Ancak bunlar içerisinde çok iyi yapılanmış en güçlü misyonerlik ağına sahip olan kitle şüphesiz ki Evangelistlerdir. ABD’de 19. yy. başlarından itibaren yükselen Evangelist Protestanlık günümüze kadar Amerikan toplumu içerisinde başkanlık seçimlerinin sonuçlarını dahi belirleyebilecek şekilde gücünü artırmayı başarmıştır. Tutucu bir Hristiyan ekolü olan Evangelistler inanç yapısı itibariyle Yahudilerle son derece içli dışlı, adeta siyam ikizi gibidirler. Onların Yahudileri bu kadar kollamalarının sebebinin her iki tarafın inanç ve ideallerine bakarak anlamamız mümkündür. Evangelistler Eski ve Yeni Ahit arasında hiçbir ayırım yapmazlar. Her iki kitaba da “Tanrı kelamı” olarak saygı gösterirler. Dolayısıyla Eski Ahit’teki, Yahudilerin “üstün ırk” oldu-

ğu tezini de kabul ederler. Yahudilerin üstün ırk olduklarını kabul ettikleri için de onların korunması gerektiği inancındadırlar. Bu sebeple özellikle 1880’li yıllarda ABD’de Siyonist kongrelerin düzenlenmesini gerçekleştiren ve Filistin’de İsrail devletinin kurulması için büyük gayretler sarf eden de Evangelistlerdir.

Siyonist Yahudilerin Ortadoğu’da gerçekleşeceğine inandıkları “arzımevud” hayalinden dolayı Yahudilerin Ortadoğu’ya yerleştirilmesi sebebiyle ortaya çıkacak kaos ve kargaşa, “Bütün dünyanın evangelizasyonu” gibi bir ideale sahip olan Evanjelik Hristiyanların çok fazla gelişme imkanı bulamadığı ve büyük ölçüde Müslümanların hakim olduğu bu coğrafyada İslam’ın ve Müslümanların gelişmesine ve kendilerine engel olmalarına mani olacaktır. Yani Yahudilerin arzımevudu üzerinde bulunan Müslümanlarla en iyi mücadeleyi verecek olan da hiç şüphesiz ki yine Yahudilerdir. Misyoner-Siyonist işbirliğini ve dünya siyasetinin dahi bu işbirliği üzerine kurulmuş olduğu artık aşikâr olan bir gerçektir. Bu akımlar özellikle sosyal ve siyasal değişim sürecine sokulan ABD ve AB’nin askerî ve kültürel etkisini yoğun bir şekilde üzerinde hisseden ülkelerde örgütlenmekte ve misyonerlik faaliyetlerini yoğunlaştırmaktadırlar.

Emperyalist misyonerler günümüzdeki faaliyetlerini masumlaştırmak ve meşru göstermek adına daha çok AB, BM vs. gibi uluslararası kuruluşları kalkan olarak kullanmaktadırlar. AB uyum yasaları, Kopenhag kriterleri gibi ülkemizin önüne konulan; “Kadına karşı şiddeti önleme yasası” adı altında eşcinselliğin serbest bırakılmasına, domuzun kasaplık hayvan kapsamına alınmasına, eğitim müfredatının Darwin’ci-Evrimsel ve Din-

ler arası diyalog eksenini üzerine hazırlanmasına, “İkiz Yasalar” adıyla çıkartılan yasada “Halklara kendi kaderini belirleme hakkı” tanınmasına biraz basiretle, biraz da ferasetle baktığımızda bize dayatılan düzenlemelerin altında yatan misyon gayelerini görmemiz mümkün olacaktır. BM ve UNESCO’nun dünya’ya ilan ettiği 8 Mart Dünya Kadınlar Günü, 21 Mart Uluslararası Nevruz Günü, 9 Ağustos Uluslararası Dünya Yerli Halklar Günü, 12 Ağustos Uluslararası Gençlik Günü, 21 Eylül Uluslararası Barış Günü vs. daha örneklerini çoğaltabileceğimiz günler vardır. Bu, gün ve kutlamaların ana gayesi emperyalizmin Pazar stratejisi ile birlikte kültüre uyarlama formülüne biraz meşruiyet, biraz masumiyet sosu katarak sunmak, böylece toplumlara etkiyi daha kolay hale getirmektir.

Misyonerlik faaliyetleri kapsamında papazlar, hahamlar ve Müslüman temsilcilerle ortaklaşa düzenlenen iftarlar, ortak mabed açılışları vb. sosyal etkinliklerin önemli bir rol oynadığı düşünülmektedir. Misyonerlerce işletilen kültür evleri, yetenek geliştirme ve dil kursları, bazı turizm ve danışmanlık büroları gibi kuruluşlar, onların hedef seçtikleri çevreyi tanımaları ve mahalli halkla dostluk ilişkileri geliştirmeleri açısından ideal ortamlar olarak görülür. Bu kapsamda yürütülen önemli faaliyetlerden birisi de emperyalist misyonerlerin bu ülkelerdeki kadın problemine el atmış olmalarıdır. Özellikle ülkemizde; Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgelerimizde kız çocuklarının okutulmaması, çocuk denilecek yaşta ve rızasız evlilikler vs. gibi kadınların ezilmişliği konusu pek çok film, dizi, roman, hikâye, konferans

gibi araçlarla ele almalarıdır. Bununla karı-koca, baba-evlat arasında bir çatışma ortamı meydana getirilerek sosyal bünye hırpalanmakta ve yıpratılmaktadır.

Bizzat emperyalist misyonerler tarafından oluşturulan sahte İslami cemaatler, sahte tasavvuf ekolleri, hatta sahih bir tasavvuf ekolünü kontrol altına almak için yetiştirilen müteşeyyihler (gerçekte şeyh, mürşid makamında olmadıkları halde şeyhlik taslayan şarlatanlar), itikadi ve ameli yapıyı bozacak sahte hocalar Müslümanlar arasındaki manevi-dînî kirlenmeyi hızlandırmaktadır. Böylece herkesin birbirine şüpheyle baktığı bir güvensizlik ortamının meydana gelmesi de kaçırılmaz bir fırsat olarak değerlendirilmektedir.

Hukuk ve edebiyatta, sinema, tiyatro vb. sanatın bütün dallarında Batı kültürüne ait, unsurların benimsenmeye başlanmasıyla hız kazanan kendi kültürümüzden vazgeçme anlayışı neticesinde Müslümanların yaşadıkları coğrafyada özellikle moda düşkünlüğünün büyük bir ivme kazanması, Noel ve yılbaşı kutlamalarına iştirake artık pek fazla bir beis görülmemesi, Anneler Günü, Babalar Günü, Sevgililer Günü, doğum günü kutlamalarının vazgeçilmez hâle gelmiş olması, çizgi film karakterlerinin resimleriyle piyasaya sunulan ürünlerin kapış kapış satılır hale gelmiş olması vs. sosyal yaşantımızın bütün dilimlerine baktığımızda maalesef toplum hayatımızda neredeyse kendimize ait. “millî” diyebileceğimiz pek bir şeyin kalmadığını görmekteyiz.

“Batılılar Güney Afrika’ya geldikleri zaman ellerinde sadece İncil vardı. Güney Afrikalıların ise ellerinde zengin altın rezervleri bulunmaktaydı. Yıllar birbirini takip ettikten sonra bu durum tamamen değişti. Geline nokta ise Afrikalıların eline İncil, Batılı emperyalistlerin eline ise kıymetli madenler geçti.” diye Güney Afrikalıların arasında sık sık anlatılan bu meşhur hikâyedeki korkunç sonuca varmadan (maazallah), düşmanı iyi tanımalı kendimize gelmeli, uyanık olmalı, inancımıza, kültürümüze ve medeniyetimize sahip çıkmalıyız.

Akıllı Kolej

AKILLI KOLEJLER'DE KAZANAN SİZSİNİZ !

**Akıllı Kolejler'den Üniversiteye
Yerleşmede Büyük Başarı**

	ODTÜ	7	10	ANKARA ÜNİ.	
	HACETTEPE ÜNİ.	24	3	YILDIRIM BEYAZIT	
	GAZİ ÜNİ.	12	2	BAŞKENT ÜNİ.	

3 Şube

ANAOKULU - İLKOKUL

3 Şube

ORTAOKUL

4 Şube

ANADOLU LİSELERİ

4 Şube

OSB MODELİ TEKNOKENT LİSELERİ

7 Şube

**TEKNOLOJİ VE İNOVASYON
LİSELERİ**

4 Şube

SİVİL HAVACILIK LİSELERİ

3 Şube

**YENİLENEBİLİR ENERJİ
LİSELERİ**

2 Şube

SAĞLIK LİSELERİ

444 31 25 | www.akillikolej.com

Size Özel Müşteri Temsilcileri: 0 (546) 440 31 25 - 0 (505) 160 46 43

AkıllıEğitim

akilli_egitim

HİLELİ KAVRAMLAR İLE İSLAMSIZLAŞTIRILAN MİLLÎ EĞİTİM

İsmail Hakkı AKKİRAZ / Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim.

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan Allah (c. c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

Demokratik eğitim, modern, çağdaş, seküler, bilimsel eğitim, materyalist eğitim, eğitimde küreselleşme, liberalleşme ve benzeri şeyler, İblis'in sadık yoldaşı; ifsatçı, inkârcı, emperyalist batı tarafından, insanı ve toplumları İslam'dan, batıl din ve düzenlere döndürmek için üretilmiş maksatlı kavramlardır. Bu kavramların hepsi, “din ve düzen” olarak İslam karşıtlığı için kullanılmaktadır. Bu mikroplu kavramlar ile bize, dünya ve ahiret saadetimizi karartacak batıl “din ve düzenler” telkin edilmektedir. Bu kavramlar ile fikirler kirletiliyor ve insanlar, batıl olan şeyleri hakmış gibi görmeye başlayıp cahili, dünyacı, inkârcı, müşrik ve münafık bir hayata yöneliyorlar. Bu yöneliş insanların iyiliğine olan bir tercih olmuyor, aksine

onlar için zararlı bir tercih oluyor. Bu tercih, onları dünyada cehalete ve zulme, ahirette ise cehennem azabına taşıyor. Kabul edilmesi gereken tek gerçek İSLAM'dır. İslam'ın kitabı Kur'an-ı Kerim, öğretmeni ise Hz. Muhammet Mustafa (s.a.v)'dır. İslam insanlık dinidir ve bütün peygamberler insanlığa İslam dinini telkin ve teklif etmişlerdir. Âdem ile Nuh, İbrahim ile Yakup, İsmail ile Yusuf, Musa ile Süleyman, Davut ile İsa (a.s); bunların hepsi birer İslam peygamberidir. Bütün peygamberler insanları “tevhid” inancına davet etmişler ve bu inancı esas alan bir eğitimden geçirmişlerdir. İslam'a dayanmayan hiçbir işin saadeti olmaz. Olmadığı da ortadadır.

Hak ile batıl, ıslah ile ifsat, adalet ile zulüm, hayır ile şer ve benzeri zıtlıklar tarih boyunca insanlığın taraf olduğu şeyler olmuştur. Taraflar arasında ciddi münakaşalar, mücadeleler ve savaşlar yaşanmıştır. Kıyamete kadar da yaşanmaya devam edecektir. Geçmişte Âdem ile Şeytan, Habil ile Kabil, Nuh ile Kavmi, İbrahim ile Nemrut, Musa ile Firavun, İsa ile Kabalacı Hahamlar, Peygamberimiz ile Ebu Cehil, Bizans ve Mecusi İran

arasında yaşanmış mücadeleler, İslam ile Batılın mücadelesidir. Günümüzde ise bu mücadele Milli Görüş ile Materyalist batı arasında geçmektedir. Materyalist batı İslam'ın nurunu söndürüp itikat ettikleri cehalet dünyasını kurmak için her türlü vasıtayı kullanmaktadır. Yaşanmakta olan bu hak-batıl mücadelesini Kur'an'ın rehberliğinde, doğru okumadan ve tarafımızı net bir şekilde belli etmeden arzuladığımız REFAHA ulaşamayız. İslam'dan koparılmış bir Milli Eğitim ile de hiçbir yere gidemeyiz. Eğitimin konusu İslam olmayınca da biz kendimizi zilletten izzete taşıyamayız. Fıtratı İslam olan bir varlığın talim ve terbiyesinin, yaratıldığı fıtrata uygun olmaması, onu başkalaştırır, azgınlaştırır, şeytanlaştırır, cehaletin karanlığına mahkûm eder ve helak olmasına sebep olur.

İslah ve İfsat Eğitimi

Batının bize dayattığı materyalist eğitim, özü itibarıyla bir ifsat eğitimidir. İfsat bozmak ve başkalaştırmak demektir. Bu yanlış bir eğitimidir. Doğru eğitim ise Kur'an ve Sünnet rehberliğinde yapılacak ıslah muhtevalı eğitimidir. Ehli Kitap diye de ifade edebileceğimiz batı toplumlarının da davet edildiği şey aslında "Tevhid" sözüne dayanan ıslah eğitimidir.

Ali İmran 64: "(Resulüm) de ki: Ey Ehli Kitap, sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz. Allah'tan başkasına tapmayalım; O'na hiçbir şeyi ortak tutmayalım ve Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilahlaştırmasın. Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman: 'şahit olun ki biz Müslümanlarız' deyiniz."

Bu ayet, bütün insanlığa bir çağrıdır. Dünya insanının rahatsız olduğu terörün, kanın, göz yaşının temelinde cahiliye eğitimi ve kanunları vardır. Kur'an: "Gelin hiçbir devlet veya şahsın fikrine, kanununa, eğitimine değil bütün insanları yaratan Allah'ın eğitimine, kanun ve esaslarına uyalım" diyor. Bu çok doğru bir tekliftir. Bu doğru teklife olumlu cevap vermeyenler karşısında takınacağımız tavır "Müslümanlık" tavrıdır. Bu tavır, yine ifsat çalışmalarının bir parçası olan "İlmli İslam" tavrı olmamalıdır. Çünkü "İlmli İslam" içi boşaltılmış bir din anlayışı olarak, Müslümanların küresel emperyalizm karşısında bütün iddialarından vazgeçmesini ve onların hâkimiyetlerini kutsamalarını telkin etmektedir. Böyle bir din anlayışı ile Müslümanlar ancak batıya köle ve kul olurlar. Günümüzde bir kible olarak görülen batıya hâkim olan inkârcı Yahudi ve haçlı Hristiyanlar, savaş alanlarında kazanamadıkları üstünlüğü eğitim ve kültür emperyalizmi yoluyla ka-

zanmaya çalışıyorlar. Nitekim onların bu niyetini Kur'an bize haber vermektedir.

Ali İmran 69: "Kitap ehlinde bir grup (Haçlılar ve Siyonistler) sizi sapıtmak ister. Onlar ancak kendilerini sapıtırlar da farkına varamazlar."

Bu ayette bize bildirilen "batı niyetinin" bir yansıması olarak bugün AB, bizi saptırmak, bozmak ve helak olmaya müstahak bir toplum haline getirebilmek için sosyal, eğitim ve kültür alanında her türlü fesadı yapmaktadır. Bu fesadın en büyüğü EĞİTİM yoluyla yapılmaktadır. Biz Müslüman bir toplum olarak, Kur'an'ın bildirdiği bu gerçeklere rağmen batıların bize dayattığı bu "ıfsatçı eğitime" devam edersek, ancak kendimize yazık etmiş oluruz. İnsanları dünya ve ahiret saadetine davet eden İslam ve bu dinin öğretmeni olan peygamberin yolundan gitmeyenler, hangi yoldan giderlerse gitsinler sapıklığa yolculuk yapmış olurlar. Arkasına takılıp gittiğimiz batının tanımlanmış bir özelliği de hakkı batıla karıştırması ve hakkı gizlemesidir.

Ali İmran 71: "Ey kitap ehli, niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile gerçeği gizliyorsunuz?"

Bu özellikleri sebebiyle batıların, saptırılmış bilgileri pazarlayarak hakkı gizliyor ve insanları kocaman yalanlar ile aldatıyorlar. Bu bakımdan batının bize dayattığı "demokratik liberal eğitim" bir aldanma ve aldatma eğitimidir. Şeytan ile ortak hedefe birlikte koşan batı her zaman "ikiyüzlülüğü" bir mücadele mecrası olarak kullanmışlardır. Bu ikiyüzlülüğü Kur'an şöyle ifşa etmektedir:

Ali İmran 72-73 "Kitap ehlinde bir gurup (haçlılar ve Siyonistler) şöyle dedi: «Müminlere indirilmiş olana (Kur'an'a) sabahleyin (görünüşte) inanıp akşamleyin inkâr edin. Belki onlar (böylece dinlerinden) dönerler. Sizin dininize (Hristiyanlığa ve Siyonizm'e) uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın.» (Resulüm) De ki: Doğru yol ancak Allah'ın (İslam) yoludur. Yine (bu Haçlılar ve Siyonistler): «Size verilen benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine yahut Rabbinizin huzurunda onların size karşı deliller getireceklerine de inanmayın.» dediler. De ki: Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Allah'ın rahmeti genişdir ve O her şeyi hakkıyla bilir."

İnkârcı ve müşrik Yahudi ve Hristiyanların uluslararası siyasette ve komşuluk münasebetlerinde izledikleri yol, kendilerinden başkasına inanmamaktır. Bugün "Birleşmiş Milletler" teşkilatı bir "Siyonist ve Haçlı" kuruluşu olarak bu ayetin doğruluğunu ortaya koyuyor. Bu Birleşmiş Milletler, Bosna'da Sırpı tutup Bosnalı Müslümanı suçluyor. Filistin'de Yahudi'yi tutup zulmü-

nü alkışlarken, mazlum Filistinli Müslümanı suçluyor. Keşmir'de ineğe tapanları, Azerbaycan'da Ermenileri, Kıbrıs'ta Rumları tutuyor ve onlara inanıyorlar. Bunlar her zaman kendi tarafını tutuyorlar. Bunun içinde İFSATÇI bir eğitimi hileli kavramlar ile bize yutturmaya çalışıyorlar. Biz yine de, "Yol Allah'ın İslam yoludur" diyeceğiz ve onun yoluna aykırı bütün yolları ve eğitimleri reddedeceğiz. Biz ISLAH eğitimini esas alacağız.

Millî Eğitimin Kalbine Saplamış Zehirli Hançer

Lozan Anlaşması'yla İslam'dan koparılan Türkiye'de, eğitimin batılı ve materyalist değerler üzerine yeniden inşası görevi ABD'li eğitimci ve felsefeci JOHN DEWEY'e verilmiştir.

John Dewey, 20. yüzyılda yaygınlaşan Amerikan kültürünün ve yaşam biçiminin fikir babasıdır. Böyle bir kimseye cumhuriyetin ilk yıllarında iki rapor hazırlatılmıştır. O günden bugüne bizim eğitimimiz bu kimsenin belirlediği yol haritasına uygun bir şekilde yoluna devam etmektedir. Ve biz, bu yüzden karanlığa doğru yol alan körler olarak yetiştiriliyoruz. John Dewey, üslendiği bu görev sebebiyle Millî Eğitimin kalbine saplanmış zehirli bir Siyonist hançeridir. Şu Kur'an ayetini bu gerçeği dikkate alarak okuyalım:

Maide 41: "Ey Resul! Kalpleri iman etmediği halde ağızlarıyla «inandık» diyen (işbirlikçi) kimselerden ve Yahudilerden küfür içinde koşuşanların hali seni üzmesin. Onlar durmadan yalana kulak verirler ve sana gelmeyen (bazı) kimselere kulak verirler, kelimeleri yerlerinden kaydırıp değiştirirler. «Eğer size şu verilirse hemen alın, o verilmezse sakının!» derler. Allah bir kimseyi şaşkınlığa (fitneye) düşürmek isterse, sen Allah'a karşı, onun lehine hiçbir şey yapamazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlar için dünyada rezillik vardır ve ahirette onlara mahsus büyük bir azap vardır." Bu ayet, okumasını bilene her şeyi anlatıyor.

Kulluk Eğitimi

Materyalist eğitim bir kölelik eğitimidir. Maneviyatçı eğitim ise bir kulluk eğitimidir. Mezardan başka gideceğimiz yer yoktur. Mezarın kapısı ölüm kapısıdır. Ve her nefis ölümü tadacaktır. İnsanlığa emredilen bir ölüm hali vardır.

Ali İmran 102: "Ey iman edenler! Allah'tan, hakkını vererek ittika ediniz ve ancak Müslümanlar olarak ölünüz."

İttika, Allah'ın kullarına bildirdiği İslam'a kesin bir şekilde bağlanıp "din ve düzen" olarak yaşa-

mak demektir. İman edenler İslam'ı yaşama ve yaşatma gayretlerini ortaya koyarlar ve bu gayret ile ölümü karşılarlar ve Müslüman olarak ölmüş olurlar. Rabbimiz bize, "ey kullarım, Siyonist ve Hristiyan olarak değil, müşrik ve münafık olarak değil, fasık ve façir olarak değil ancak Müslüman olarak ölünüz" diye emrediyor. Bize bu şuuru kazandıracak eğitim ise kulluk eğitimidir. Böyle bir eğitimin örneğini Kur'an bize Lokman (a.s) üzerinden veriyor.

Lokman 13-19: "Lokman, oğluna öğüt vererek: Yavrucuğum, Allah'a ortak koşma, doğrusu şirk, büyük bir zulümdür, demişti. Biz insana, ana-babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü anası onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır... Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz ancak banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber veririm. (Lokman, öğütlerine devamla şöyle demişti:) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır. Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir. Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde doğal ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir."

Bu örnek, eğitiminde esas alınacak bütün muhtevayı kapsayacak mükemmel bir örnektir. Bu örneğe uygun bir eğitime biz, maneviyatçı eğitim diyoruz. Bu eğitimin temel amacı, insanı "Müslüman olarak ölmek" için hazır hale getirmektir.

İnsana Şeytan: "Sakın Müslüman olarak ölme, şeytanın maskarası olarak öl" diyor. Siyonist Yahudi: "Sakın kul olarak ölme, Siyonizm'in kölesi olarak öl" diyor.

Haçlı Hristiyan: "Sakın tevhid ehli olarak ölme, haça inanan müşrik olarak öl" diyor. Bu örnekleri çoğaltmak mümkün ama gerçek değişmiyor ve herkes ölüyor. Ölüyor ölmesine ama sonra neler oluyor? Sonra olacaklarla ilgili olarak Kur'an ve Sünnetten başka bize doğru bir bilgi veren olmuyor. Sonuç olarak biz bizi biz yapan fitri değerlere, Millî Görüşe dönmeden, Millî Görüşün tekliflerin hayata geçirmeden zilletten izzete hicret edemeyiz. Çare Siyonizm'de, haçlı batıda, materyalizmde değil, İslam'da, yani fabrika ayarlarımız Millî Görüştedir. Selam hidayete tabi olanlara...

GÖSTERİ İLE HAYAT ARASINDA İSLAM

Mustafa AYDIN / Eğitimci

Geçtiğimiz günlerde değerli bir genç kardeşimiz sordu: Nasıl bir tepki geliştirelim ki, başkasına zarar vermesin? Önemli bir soruydu. Önce bu soru için genci tebrik ettim, umut vardı demek diye de düşündüm, içimden. Sonra düşüncelere daldım uzun saniyelerce.

Sorunun cevabı epey zordu. Biraz duraksadım, hemen cevaba koyulmadım. Zira birkaç kelime sorunun güzelliğini ve önemini kaybettirebilirdi. Ayrıca iletişime engel olabilirdi, diye düşündüm bu esnada. Biraz araştıralım diye söze başladım, maksadım zaman kazanmak ve bilgilerimi yoklamaktı.

Soru gerçekten zordu. Cevabı da o kadar mühimdi. Çünkü Müslümanlar olarak yanlış karar ve yanlış olaylara nasıl ve ne kadar tepki vereceğimizi bilmiyorduk. Ölçülerimiz kaybolmuştu.

Ölçüsüz yaşıyorduk. Yaşadığımız toplum düzeni Müslüman'ca olmadığı için pek tabiidir ki davranışlarımız da o kadar bizden uzaktı aslında.

Şöyle bir düşündüğümüzde Batılılar, hoşlarına gitmediği yanlış karar ve yanlış olaylarla karşılaştığında imza kampanyaları, oturma eylemi, sokağa dökülme, gösteri yapma, yakma, yıkma, yağmalama, açlık grevi, karikatürize etme, yaralama hatta öldürmeye varan eylemlerde bulunuyorlardı.

Müslüman'ca yaşıyor muyuz?

Ya biz Müslümanlar neye, niçin, nasıl ve ne kadar tepki göstermeliyiz? Bu önemli sorunun cevabı pek az kişi tarafından gereğince düşünülmüştür her halde. Bu soru aslında Müslüman'ca yaşıyor muyuz, sorusunun ta kendisiydi. Evet, Müslüman'ca yaşıyor muyuz? Hepimiz bu soruyu kendimize olanca şiddetiyle yeniden sormalıyız. Sarsılmalı tüm benliğimiz yeniden ki Müslüman'ca tavırlar gösterebileyim.

Müslümanca yaşamak için ise Müslümanca düşünmek şarttır.

Oysa bizim göstermemiz gereken tavrımızı Peygamberimiz Hazreti Muhammed (Sav) 1400 yıl önce çok net ortaya koymuştur. “Bir kötülüğü gördüğünüz zaman onu elinizle düzeltin. Şayet buna güç yetiremiyorsanız dilinizle düzeltin. Şayet buna da gücünüz yetmiyorsa kalben buğz edin. Bu ise imanın en zayıf noktasıdır.”¹ Allah Rasûlü'nün bu sünneti, sadece belli başlı kişi veya kuruluşları değil, bilakis her bir ferdi kapsamakta, İslam ile şereflenmiş herkesin; münkeri bertaraf için canı ve malı ile maddi-manevi mücadelede bulunması gerekmektedir. Hele ki Müslümanlar üzerine belaların üşüştüğü bu zamanda!

Şimdi mesele şu, bu hadisi şeriften ne anladığımız ve uygulamasının nasıl olduğudur. Erbabından öğrenilmezse aşırılık buradan doğabilmektedir. Meselenin can damarı burasıdır. İfrat ve tefrite neden olabilecek hususlar da buradan neşet etmektedir.

Müslüman'ca tavırlar üç şekilde cereyan etmektedir. Birincisi, Fert olarak yapıp-yapmamamız gerekenler, biz buna ferdi ibadetler de (namaz, oruç gibi) diyoruz. İkincisi, cemaat (topluluk) olarak yapıp-yapmayacağımız işler, cemaat ibadetlerine örnek Cuma namazı gibi. Üçüncüsü, ümmet olarak yapmamız gerekenler ki bu ibadetin özelliği “cemî'an” hep beraber bila istisna (Cihad ibadeti, siyasi, ekonomik ibadetler; faiz-zekât gibi) düzen-devlet, daha geniş manada ümmet olarak yapılacaktır. Bu pek tabidir ki İslam birliğini de zaruri kılmaktadır.

Başkasına zarar vermeyen tepki!

Doğru bilgilerden sonra şeytanla olan muharebemiz İslami çerçevede ancak şekillenebilir. O zaman yukarıdaki soruya (Nasıl bir tepki geliştirelim ki, başkasına zarar vermesin?) doğru cevap bulabiliriz.

Bu elbette kolay bir şey değildir. Zira hayatın gayesini içeren bir karşı duruştur. Tavırlarımızda ilkönce şu göze çarpar; kimseden korkmamak, kı-

nayıcının kınamasına aldırmamak. Hesabı yalnız Allah'a vereceğimiz şuurla hareket etmek.

Bir batılı gibi hareket edişimizin nedeni Müslüman'ca davranmayı bilmemektir, ne yazık ki. Çünkü bir Müslüman asla kimseye zarar vermez, karıncayı bile incitmenin Allah'a karşı bir saygısızlık olduğunun şuurla hareket eder. Allah sevgisine halel getirici bir davranış olduğunun farkında oluğun tezahürünü daima gösterir.

Öyleyse sorumuza şimdi cevap verebiliriz. Nasıl bir tepki geliştirelim ki, başkasına zarar vermesin? “Bir kötülükle karşılaştığında...” Fert olarak yapman gerekenleri yap, bu bir. Problem fert olarak çözülemeyecek türden ise; ümmete dâhil ol (Millî Görüş), cemaat ve ümmet halinde yapılması gerekenleri ertelemeden yap. (Resulullah aleyhissalatu vesselam buyurdular ki: “Karanlık gecenin parçaları gibi olan fitnelerden önce, hayırlı ameller işlemede acele edin.”)²

Çünkü karşılaştığın problemleri İrkçı Siyonist mihraklar bir amaç için çıkarmaktalar, hiç biri tesadüf değildir. **“Siyasette hiçbir şey tesadüf değildir.** Bir şey vuku buluyorsa o şeyin önceden planlandığından emin olabilirsiniz...”³ Bu oyunları sadece Millî Görüş açığa çıkarmakta, sadece Millî Görüş çare sunabilmektedir. Küresel oyunlara ferdi karşı çıkışlar sadece Siyonist düşmanın işine yarar, ekmeğine yağ sürer.

Oyun küresel ise çare de mukabil hamle ile olmalıdır. Sistemin içerisinde kalarak, razı olarak şer sisteme karşı çıkılamaz.

Hemen ve şimdi git Millî Görüş'e teslim ol vazifeni al, görevini en titiz bir şekilde (ihسان kabilinden), bir doktor şefkati göstererek bir öğretmen fedakârlığı ile yap. Vesselam.

1. Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvûd

2. Muslim, İman 186, (118); Tirmizi, Fiten 30, (2196)

3. ABD Başkan'ı Roosevelt

﴿مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ﴾

İSLAM'DA RASYONELLİK BATI VE İSLAM'IN YANLIŞ ALGILANMASI

SHEIKYERMAMI - Paki News Gazetesi 26 Mart 2014
Tercüme: İbrahim PÜR / Akademisyen- Eğitimci

Batıda İslam'ın nefrete, savaşımlara, ayrımcılığa, şiddete (özellikle de kadınlara karşı) neden olduğu gibi yanlış bir anlayış bulunmaktadır. Ancak bunların hiçbirisi gerçeği yansıtmamaktadır. Bu yargı bu gibi eylemlerle uğraşan ve İslam'ın adını lekeleyen yanlış yönlendirilmiş Müslümanların inançlarına dayanmaktadır.

Yakın zamanlarda benim bir arkadaşım olan Pakistan'ın önceki yetenekli büyükelçilerinden biri ve önceki Dışişleri bakanı olan Riaz M. Khan dikatimi bu konuya çekti. Ben de bu konuyu bir başka arkadaşım, ilahiyatçı bir bilim adamı olan Prof. Dr. Muhammad El-Gazali ile tartışarak aşağıda ifade edeceğim sonuçlara ulaştım.

İlk önce İslam'da rasyonellik nedir, bunu tanımlayalım. Sözlüklerde tanımlandığına göre rasyonel kelimesi sebep ve mantığa dayanan bir şey anlamındadır. Rasyonellik bir eylem ya da belli bir inanç için mantıklı bir neden ya da nedenler grubundan ibarettir.

İslam'da tüm eylemlerin bir nedene, mantığa ve başkalarının duygu ve düşüncelerini hesaba katıldığı varsayılır. Bu durum Kur'an'da net ve açık ifadelerle dayanarak ortaya konulmuştur. "Sonra da bir sebebi ta'kib etti." (Kehf Suresi, Ayet 89).

Batıda rasyonellik dini kurumlarla birlikte kitlel bir sosyal ve kültürel yapıyla birlikte ortaya çıkmıştır ve bu yüzden de dini ifadelerle bir alternatif olarak sunulmuştur. Bu da Kilisenin toplum üzerinde mutlak bir hakimiyeti olmasından kaynaklanmıştır. Kilise insanların fikirlerini Allah adına belirlemekteydi.

Tam tersine Kur'an açık bir şekilde kendi kullarına hiçbir şekilde bir ruhban sınıfı tayin etmediğini ifade etmektedir. "Sonra onların izleri üzerinde Resullerimizle ta'kiyb ettik, bir de Meryemin oğlu İsa ile ta'kiyb ettik ve ona İncili verdik ve ona tabi' olanların kalplerinde bir rıkkat bir merhamet yarattık, bir de ruhbanıyyet ki onu onlar ibda' ettiler, biz onu üzerlerine yazmamıştık, ancak Allah rızasını aramak için yaptılar, sonra da ona hakkıyla riayet etmediler, biz de içlerinden iman etmiş olanlara ecirlerini verdik, çokları ise yoldan çıkmış fâsıklardır" (Hadid Suresi, Ayet 27).

Ayrıca papazları ve keşişleri, maddi çıkarlar için insanların duygularını istismar etmekle suçlamıştır. *"Ey o bütün iman edenler! Haberinizi olsun ki Ahbar ve Ruhbandan birçoğu nâsın mallarını haksızlıkla yerler ve Allah yolundan çevirirler, altını, gümüşü hazineye tıkkı da onu Allah yolunda sarf etmeyenler ise işte onları elim bir azâb ile müjdele"* (Tevbe Suresi, Ayet 34).

İslam tarihinin hiçbir döneminde hiçbir ruhban sınıfı Müslüman toplum ile Allah arasında aracılık yapmak için kendine yer bulamamıştır. Her insan Allah'a herhangi bir aracı olmadan ulaşabilir. Hatta Kur'an bu konuda daha da ileri gidecek şöyle buyurmuştur: *"Hem şanıma kase ederim ki hakikat insanı biz yarattık ve biliriz; nefsi onu ne ile vesveselendirir ve biz ona şah damarından daha yakınızdır."* (Kaf Suresi, Ayet 16)

Müslümanlar rasyonel sorgulamayı takip etmede her zaman özgür olmuşlardır. Onların Kur'an'a olan inancı onları böyle yapmaktan alıkoymamaktaydı. Bunun basit olarak nedeni Kur'an'ın kendisinin insanlara gerçeği bulmada zekalarını ve duygularını kullanmaları gerektiğini söylemesiydi. Körü körüne inanmayı ve batıl inançlarla akli meşgul etmeyi onaylamamaktadır. Ayetiyle şu insanları kınamaktadır: *"Andolsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalbleri vardır, fakat onunla gerçeği anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da aşağıdırlar. Bunlar da gafillerin ta kendileridir."* (Araf Suresi, Ayet 179)

Yüce Allah'ın 99 ismi arasında El Hakim ismi bulunmaktadır. Eğer Allah hikmet sahibiyse, yarattığı her şeyin belli bir amaç için yaratılmış olması gerekir. Hiçbir şey amaçsız yaratılmamıştır.

Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. Ve *"Rabbimiz! Sen bunu boş yere yaratmadın, Sen yücesin, bizi ateşin azabından koru."* derler. (Ali İmran Suresi Ayet 191)

Her şeyin amacının farkına varılması düşünce, gözlemlene ve sorgulama yetilerinden yararlanarak insan zihniyle keşfedilebilir. Bu nedenle İslami kültür ve tarihindeki ilerlemeye rasyonel sorgulama ve bilimdeki anlık ilerleme de eşlik etmiştir. Bu gerçek Gibbon'dan H. G. Wells'e ve hatta Arnold Toynbee'ye kadar birçok tarihçi ta-

rafından da onaylanmıştır. Bu konudaki çok açık bir ifade Robert Briffault'un "İnsanlığın Gelişimi" adlı eserinde bulunabilir.

Ne yazık ki Batı Müslümanları, bir takım yanlış yönlendiren fundamentalist eylemlerin ışığında daha çok terörist, ırkçı, bağnaz, gelenekçi olarak görmektedir. Eğer Kur'an hakkında daha fazla bilgileri bulunmuş olsaydı, tüm yaşam biçimini ve davranışlarını kapsayan Yüce Allah'tan gelen altın bir değer içerdiğinin de farkına varırdı.

Kişinin tevazu içinde yaşaması ve buna göre davranması, başkalarına hoşgörü göstermesi, herkesin hakkını koruması ve ağırbaşlı olması gerektiği takdir edilmiştir. Bütün bu talimatlar net ve müphem olmayan ifadelerle verilmiştir. Elbette içinde sorgulama, mantık, felsefe, insan psikolojisi, gelenekler ve göreneklerin geçtiği duruma dayanarak alınılamamak çok da mümkün değildir. Bunlar surelerde daha çok hayırseverlik, sabır, evrenin sırları, tabiat kanunları, insanoğlunun psikolojisi ve doğası, bilginin değeri, sosyal ve aile yönetimi, genel olarak insan hakları, gayri Müslimlerin hakları, ahlak, tavırlar, etik, sosyal kötülükler, ekonomi, dürüstlük, zalimden ve zulümden uzak durma, barış ve anlayış, karşılıklı anlaşmalar, Hristiyan ve Yahudilerle olan ilişkiler, modern bilginin elde edilmesi vs. şeklinde verilmiştir.

Ahlak, etik, uzlaştırma ve rasyonellik gibi konulara büyük vurgu yapılmıştır. Bütün bunlar insan psikolojisi ışığında olmuştur. Örneğin, eğer bir insan katledilirse, akrabalarının hak edilen cezayı talep etme hakları vardır ve bu da olması gereken bir insan tepkisidir. Ancak affetmenin daha bir davranış olduğu, bir başkasının hayatını kaybetmesine neden olmaktan kaçınmanın daha iyi olacağı da düşünülmüştür. Küstahlık yapmak ya da bağırarak veya yüksek sesle konuşmak kesinlikle yasaklanmıştır.

Hayatın her yönüyle ilgili bu kadar açık talimatlar olmasına rağmen, Müslümanlar genellikle işe yaramaz olarak addedilmektedir. Bu durum aslında bizim gösterdiğimiz kendi davranışlarımız ve sunduğumuz örneklerden dolayıdır. Hiçbir şey Yüce Allah'ın takdir ettiğinin dışında olmayacaktır. Bizler tamamen ilahi emirleri göz ardı ediyoruz ve her türlü yanlış eyleme dalıyoruz. Yanlış davranışlar için Yüce Rabbimizin takdir ettiği şiddetli cezaları asla unutmayalım.

MUHACİR EĞİTİMİ

Abdurrahman SEVGİLİ / Eğitimci

"Muhacir " hicret kökünden gelen Arapça bir kelime olup göç eden anlamını taşır. İlk muhacir günah işlemesi sebebiyle cennetten dünyaya hicret ettirilen Hz. Âdem'dir. Yaptığı hatadan hicret etmiş, tövbe etmiş ve tövbesi kabul görmüştür. Hz. Âdem'den sonra gelen pek çok Peygamber de tebliğ görevinden dolayı veya gördükleri baskıdan dolayı hicret etmiştir. Son peygamber ve kâinatın efendisi (sav) dönemine geldiğimizde pek çok muhaciri ve mücahidi tarih sahnesinde görmekteyiz. Aşab-ı Kiramın çok büyük bir kısmı ne Mekke-i Mükerrreme'de ne de Medine-i Münevvere de medfundur. Birer muhacir ve mübbeliğ olarak dünyaya yayılmışlardır.

Müslümanların Hicreti

Bi'setin ilk yıllarında aşab, sayıca az ve genellikle güçlü olmayan aile mensuplarıydı. Müşriklerin her türlü hakaretine maruz kaldılar. Bunun üzerine Rasulullah (SAV) ilk hicret hareketini başlatmış ve bir grup sahabe-i kirâmı Habeşistan'a göndererek müşriklerin şerrinden muhafaza etmek ve oralara nübüvvetin izlerini taşımak istemiştir. Bu göç ile birlikte İslam tarihinin ilk muhacirleri tarih sahnesinde yerlerini almıştır. Daha sonra Peygamber Efendimiz(SAV) ve yol arkadaşı Hz. Ebubekir (RA) İslam'a kucak açan ve hızla İslam'ın gelişmesine ve devletleşmesine büyük katkısı olacak olan Yesrib'e (Medine'ye) hicret etmişlerdir.

Hicret; cemaatten devlete, sıkıntıdan kurtuluşa, fetihlere, fethimübine ve Mekke'nin fethine bir yolculuktur. Dolayısıyla en büyük muhacir ve mücahid Rasulullah Efendimizdir (SAV).

Bu kutlu yolculuklar, tarih boyunca devam etmiştir. 90 küsur yaşındaki Halit bin Zeyd, Eba Eyyüb El Ensari (RA) Hazretlerinin İstanbul'a hicreti, cihad seferi, Diyarbakır 'da Hz Halid bin Velid'in (RA) oğlu Hz. Süleyman ve 27 şehit sahabe gibi büyük şahsiyetler İslam'ın yayılması için dünyaya dağılmışlar, yurtlarını terk ederek birer muhacir olarak bu dine hizmet etmişler, cihad ve fetih görevlerini yerine getirmişlerdir. Evliya Çelebi'ye göre Diyarbakır'ın fethinden sonra 541 sahabe o bölgede kalmış, fetih, irşad ve tebliğ görevlerini ifa etmişlerdir. Türkiye'nin sınır illerinden Kilis'in Meşetlik bölgesinde yüzlerce sahabenin şehit olduğu bilinmektedir.

Türkiye ve dünyanın pek çok ülkesine tarih boyunca bu amaç ve gaye ile bu hicretler yapılmıştır. Sırf tebliğ için cemaatler bile kurulmuş ve pek çok yere seferler düzenleyerek insanları irşad etmek istemişler ve manevi fetihleri gerçekleştirmişlerdir. Ancak göç hareketleri her zaman tebliğ amaçlı olmamıştır. Tebliğ amaçlı seferler azalınca zulüm, sömürü ve her türlü kıyım ve katliam artmaya başladı. Her türlü insanlık suçu baş gösterdi. İnsanlar, cemiyyetler ve devletler vahşice birbirini sömürmeye, birbirini yok etmeye başladılar. Güçlü olanlar, acımadan sadece çıkarlarını düşünerek vahşice insanları,

özellikle Müslümanları sömürdüler, zulmettiler ve hunharca katlettiler. Bu sömürü düzenlerini rahatça gerçekleştirebilmek için cahil bırakmak, fakir bırakmak, kendilerine muhtaç hâle getirmek ve birbirine düşürmek için de büyük planlar yaptılar. Asırlarca pek çok ülkeyi sömürdüler, sömürge olarak kullandılar. Madenlerini ve bütün zenginlik kaynaklarını ellerinden aldılar. Sömürge güçler olan Avrupa ülkeleri, zengin ve stratejik öneme haiz yerleri sömürmek için her türlü yolu denediler. Gerekğinde acımadan katlettiler, zayıf düşürmek için aralarına fitne fesat tohumları serptiler, birbirine düşürdüler. En uzak kıtaları bile yılmadan kuşattılar ve hâkimiyetleri altına aldılar. Bunun en bariz örneği Amerika Birleşik Devletleri'dir. Bilindiği gibi, Avrupalılar bu yeni keşfedilen toprakların esas sahibi olan Kızılderililerin neredeyse tamamını katlettiler. Bazı kaynaklara göre bu sayı 150 milyon kişiyi bulmaktadır. Tarih boyunca birbirleriyle de acımasızca savaştılar.

Parçalanan Ümmet Coğrafyası

Osmanlı'yı da parçalayıp yok etmek veya küçük parçalara bölüp sömürmek için Emanuel Karasu gibi Yahudiler görevlendirildi, teşkilatlar kuruldu. Sonuç malum. Ulu Hakan Abdülhamit Han, istedikleri İsrail terör devletinin kurulmasına izin vermedikçe Siyonizm devreye girdi. İçeriden dışarıdan pek çok kişinin destek verdiği bu hareket sonuç verdi. Bir süre sonra Osmanlı dağıldı. Yeni Türkiye Cumhuriyeti Devleti şartlı olarak kuruldu. Hilafet kalktı, harf inkılabı yapıldı. Osmanlı'dan kırk civarında devlet ve devletçik oluşturuldu. Sömürü kolaylaştı, insanlar acımasızca katledildi, Filistin topraklarına arzu ettikleri şekilde (1948 de) İslam coğrafyasının kalbine bu terör devleti kuruldu. Ancak kapitalizmin karakteristik özelliği olan acımasızlık ve vahşet katlanarak devam etti. İngiltere, ABD başta olmak üzere bütün Batı bu konuda hemfikirdi. İsrail'in sözde güvenliği için Ortadoğu'da bitmez tükenmez senaryolar tezgâhlandı. İran ve Irak'ı on yıl savaştırdılar, Saddam'ı destekler gibi göründüler. Kuveyt'e de girmesini sağladıktan sonra feci bir şekilde ve bir buçuk milyon Iraklı Müslümanla birlikte hunharca öldürdüler. Irak'ı üçe böldüler. Petrolünü arzu ettikleri gibi kullandılar. İsrail'e tehdit olmaktan çıkardılar. Libya'nın başına getirdikleri malum. Kaddafi'nin akıbetini anlatmama gerek yok. Afganistan üzerinde oynanan oyunlar... Ve derken Suriye. Ancak bu konuya girmeden birkaç şey daha söylemekte fayda görüyorum: Hz. Âdem'in çocuklarıyla birlikte başlayan bu hak-batıl mücadelesi bütün şiddetiyle devam ediyor ve edecek. Bu mücadeleyi kazanabilmek için bilgi ve teknolojiye, zenginliklerimize petrol, bor madeni gibi madenlerimize, dünya ticaretine ve birlik- beraberlik-kardeşlik ruhumuza her za-

mankinden daha fazla sahip çıkmamız şart. Satranç hamleleri gibi iyi hamle yapan kazanır, rakibinin hamlelerini görmeyen kaybeder. Ayrıca Batı tarih boyunca birbirleriyle uğraşmasına rağmen bir yerden sonra anlaştılar, birlik beraberlik içinde hareket etme kararı aldılar. Birleşmiş Milletler, NATO, IMF, Avrupa Birliği, Nafda... gibi oluşumlar bu anlayışın sonucu olarak kuruldu. Batı bunu yaparken yani birleşirlerken İslam dünyasını ve kontrollerine girmeyen diğer toplumları hasım ve terörist ilan ettiler. Kendilerine ya köle olunacak ya da ölecekler, sömürülecekler. Ayrıca düşmandan, hasımdan merhamet dilenmez. Çünkü kapitalizmde esas olan kapitaldir, menfaat ve çıkardır. İnsan hakları dedikleri zaman sadece kendilerini kast ederler. Fransa'da sekiz kişi öldü diye hepsi kol kola girip orada yürümeye başladı. Bunlar katliam ve sömürden zevk alırlar. Irak'ta, Suriye'de, Libya 'da, Afganistan'da, Myanmar'da olduğu gibi...

Bu grup, seni senden gibi görünen ya da başka bir ifadeyle adı Süleyman, Bülent, Mesut, Sisi, Mübarek, Beşşar, Saddam olan kişilerle kendi adına yönetir. Uyanmaman için de her türlü tedbiri alır, Cahil bırakır, fakir bırakır ve kendisine muhtaç eder, Kürt-Türk, Alev'i-Sünni diye fitne tohumlarıyla ümmeti birbirine düşürür. Taliban'ı da, Elkaide'sini de, IŞİD (DAİŞ) ini de, PKK ve PYD, ASALA ve DHKPC 'sini de hep aynı kişiler, aynı üst akıl, aynı Siyonizm kurar ve yönetir. Hiç kimsenin bu oyunları bilmesini, oyunbozanlık yapmasını istemezler. Abdülhamit Han'ı bu yüzden bize "Kızıl Sultan" diye tanıttırdılar. Bu yüzden El Benna'ları, Seyyid Kutup'ları şehit ettiler. Bu yüzden asrın mücahidi ERBAKAN Hocamızı engellemek, susturmak ve itibarsızlaştırmak için her şeyi yaptılar. Konuşan, yazıp çizen, parti kuran, teknolojik bir çalışma yapan bir şekilde yok oldu.

Suriye meselesi de bu düşüncenin bir parçası. Bugüne kadar Suriye'de yüzbinlerce insan öldürüldü ve halen bu ölümler, bu kıyım ve yıkımlar devam etmektedir. Aşı, işi, eşi, çoluğu çocuğu yok oldu, evi başına yıkıldı Suriyeli kardeşlerimizin. Nüfusunun büyük bir kısmı bu zulüm ve şiddetten dolayı muhacir oldu. Her zaman davet ve irşad ve fetih için muhacir olunmuyor. Şu anda ölmek için sadece Türkiye'ye sığınan muhacir sayısı üç milyon civarındadır. Bir kısmı kamplarda diğer bir kısmı da Türkiye'nin değişik şehirlerine dağılmış durumdalar. Bunlardan çeşitli işlerle uğraşanlar; esnaflık yapan, inşaat sektöründe, bağ ve bahçelerde, sanayide, eğitimde çalışanlar var.

Suriyeli muhacirlerin eğitimi

Bu uzun girişten sonra şimdide esas konumuz olan Suriyeli muhacir kardeşlerimizin eğitimini anlatmaya geçiyorum. Ülkemizde yaşayan okuma çağındaki Suriyeli çocukların sayısı 900.000 civarındadır. Bunların önemli bir kısmı Türkiye'de çeşitli şekillerde eğitim görüyor. Millî Eğitim Bakanlığı yakın tarihte Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğü bünyesinde bu konu için bir Daire Başkanlığı oluşturdu. Birçok ilde Suriyeli çocukların eğitimi için Geçici Eğitim Merkezleri oluşturuldu. Bir örnek olsun diye Kilis'ten bahsetmek istiyorum. Kilis'te 24 Geçici Eğitim Merkezi bulunmaktadır. Bu merkezlerde sadece Suriyeli muhacirlerin çocukları eğitim almaktadır. Bu GEM'lerin başına bir Türk koordinatör bir de yardımcılığı için bir Suriyeli idareci atanmaktadır.

Sadece Türkçe öğretimi için yerli öğretmen verilmekte olup geri kalan öğretmen ihtiyacı Suriyelilerden karşılanmaktadır. Bu öğretmenler Millî Eğitim'de kurulan bir komisyon marifetiyle seçilmektedir. Bu merkezlerde büyük oranda Suriye müfredatı uygulanmaktadır. Devam devamsızlık noktasında da şu bilgiyi vermekte fayda görüyorum. Ortaöğretime devam çok düşüktür. Daha çok ilkokul ve ortaokula devam etmektedirler. Bunun da birkaç nedeni bulunmaktadır: 1) Suriye'nin eğitim sisteminde ortaöğretim (lise) zorunlu değil. 2) Erken yaşlarda çocuklar evlendirilir. 3) Ekonomik sebepler. Çalışıp para kazanıyorlar. 4) Karma eğitim sisteminden. Kız çocuklarını karma okullara büyük oranda göndermiyorlar. Geçici eğitim merkezlerinde yapılan eğitimin yanı sıra bizim okullarda da eğitimlerine başladık. Özellikle okul öncesi ve birinci sınıftan başlamak üzere. Önümüzdeki yıllarda bu oransal olarak artacaktır diye düşünüyorum. Yani bizim okullarda okuma oranları büyük ölçüde artacaktır. Kendi eğitim sorunlarımızı tam olarak henüz çözmemişken Suriyeli kardeşlerimizin eğitim sorunları yoktur diyemeyiz. Bunların başında okullaşma oranının düşüklüğü gelmektedir. Özellikle ortaöğretim çağındaki öğrenciler yukarıda belirttiğim nedenlerden dolayı büyük oranda okula erişim göstermemektedir. Daha çok kültürel nedenlerle oluşmuş olan bu sorunu çözmek mümkün olsa bile zaman alır.

Diğer bir sorun müfredat ve ders kitaplarıyla ilgilidir. Bu problem bizim eğitim sistemimizin de en önemli problemlerinden birisi hatta en önemlisidir. Bu yazımın başından beri özet olarak geçtiğim bütün sıkıntılarımızın temelinde millî ve manevi olmayan, yetersiz ve çarpık eğitim sistemi yatmaktadır. Geçmişinden, tarihinden kopuk, asrı saadet-

siz, Endülüssüz, kendi değerlerimizden uzak bir eğitim... Harf inkılabıyla bu millet öz değerlerinden koparıldı, cahil bırakıldı. En önemli şahsiyetlerimiz bize zalim, hain... olarak okutuldu. Abdülhamit Han'ı "kızıl sultan", Vahdettin "hain" diye ders müfredat programlarında yer aldı. "Yalan söyleyen tarih utansın" diyen farklı sesler çıktı ancak zayıf ve cılız kaldı. Cumhuriyet nesli Gazali'siz, İbni Rüş'tüz, İmam Rabbani'siz, İbni Sina'sız yetişti, yetiştirildi. Biruni'lerin, Harezmi'lerin, İbni Haldun ve Piri Reis'lerin çalışmaları Kepler'e, Newton'lara mal edildi. Bize ait olan her şey saklandı, arşivlere gömüldü. Arşivlerden istifade edemeyecek, Kur'an ve sünnetten anlamayacak, 1500 yıllık devasa kültüründen mahrum bırakılacak bir eğitim sistemi ihdas edildi. Hukukun tamamı ya İsviçre'den, İtalya'dan veya başka bir Batı ülkesinden devşirdiler. İslam hukuku rafa kaldırıldı.

Ancak son yıllarda özellikle "Millî Görüş" hareketinin başlamasıyla her konuda olduğu gibi eğitim konusunda da insanlar uyanmaya başladı. Kendimize, özümüze dönmemizin zarureti kısmen anladık. Küçük adımlarda atıldı, atılıyor. Ancak bu konuda yapılması gereken çok işimiz var: Bir an önce Arapça, Osmanlıca eğitimine hız vermeliyiz. Tarih şuuru vererek kendimizle barışık hâle gelmeliyiz. Kültür emperyalizminin tahribatlarını bir an önce onarmalıyız. Asırlarca beraber yaşadığımız, aynı coğrafyayı paylaştığımız, aynı kültürden beslendiğimiz Suriyeli muhacir kardeşlerimize de aynı eğitim programını vermeliyiz. Onları Arap kültüründen uzaklaştırmadan iyi derecede Türkçe öğretmeliyiz. Yıllarca bilinçli bir şekilde dayatılan düşmanlığı yok edecek bir eğitim vermeliyiz. Muhacir-Ensar kardeşliği muvacehesinde, yakın tarihin yıkımını düzeltecek bir eğitim vermeliyiz.

Sonuç olarak ta öğretmen faktörüne değinmek istiyorum. Bu eğitimi verecek öğretmenlerin ister Arap olsun, ister Türk olsun titizlikle seçilmesi ve hizmet içi eğitim kurslarından sık sık geçirilmesi gerekir. Cehd ve gayret bizden muvaffakiyet Allah'tandır(cc).

OKULLAR HAZIR MI?

Ali CEYLAN / Eğitimci - Yazar

Bismillahirrahmanirrahim. Hamd Alemlerin Rabbi Allah Azze ve Celleye, Salatu selam Fahri Kainat Efendimiz Muhammed Mustafa Sallallahualeyhi vesellim üzerine olsun.

"Yeni bir eğitim öğretim yılının heyecanındayız" diye başlar bütün eğitim öğretim başlangıçları. Bakanından il yönetimine kadar her eğitim öğretim yılı açılış konuşmalarında heyecan vurgusu yapılmasına rağmen heyecansız geçer koca bir sene ve bir öğretmen ömrü.

**Geleceğimizin renklerini bugünden karıyoruz,
Zamana imzasını atacak yeni bir nesil arıyoruz.
Elimizde mumlar ile girdik zaman girdabına
Mumu söndürmeyecek rüzgar arıyoruz.**

"Okullar hazır mı?" demek yerine asıl "Millî Eğitim Bakanlığı yeni öğretim yılına hazır mı?" sorusunu sormak daha medeni ve zihin tefekküründe yeni damlalara sebep olmaz mı?

Ne iktidar yönetiminden ne Millî Eğitim Bakanlığı'ndan 2002 yılından bu zamana kadar ki geçen sürede Millî Eğitim Bakanlığının millî ve manevi hangi temel ilkeleri ile hangi başarıları elde ettiği açıklamasını alamadık. Okullara yapılan bilgisayar donanımından, akıllı tahtalar ile donatımın adı olan "Fatih" projesini büyük eğitim yatırımı olarak zihinlere kazıdık. Bilgisayarlar, akıllı tahtalar milyonlarca dolar harcamanın sonucu "Yatırım" kalemi olarak afişe edilirken, öğretmen ve diğer personel harcamaları gider kaleminde yer alıyordu. Ruhu olmayan nesnelere bağlananan umut, ruhu olan insandan beklenmiyordu.

Cumhuriyet tarihimizin siyasi gelişimine baktığımızda sadece Millî Selamet Partisi 26 Ağustos 1973 tarihinde ilk büyük siyasi mitingini "MAA-RİF (EĞİTİM)" üzerine yapıyor. İçeriğine girersem konu dağılır düşüncesi ile çekiniyorum; ancak şu kadarını söylemeliyim ki halkı fakirlikten kurtarıp zenginliğe kavuşturmak için batı taklidi eğitim yerine "Besmele" ile başlayan şuurlu eğitimi; bilimin batılı bilim adamları tarafından temellerinin atıldığı asılsız inancın yerine müslüman bilim adamlarının yaptıkları buluşlar ile manevi eğitimin müslüman dünyası için önemini; teknik

ve bilimsel yükseliş için kendine güvenen inançlı nesillerin yetiştirilmesinin gerekliliğini; batı taklidi, Amerikan ezikliğinin zihinlere kazındığı, batı karşısında çaresiz ve teslimiyetçi bir nesil yerine tam mücadele etmekten keyif alan millî ve manevî donanımı yüksek gerçek mücahit bir neslin yetiştirilmeye başlanmasının aciliyeti üzerine derin bir analiz sunumudur bu miting.

Türkiye Cumhuriyeti Siyasi tarihinde ilk kez bir siyasi lider eğitim için, gençlik için, ümmet için eğitime bu kadar hazır ve onun iktidarında "Okullar Şimdi hazır" sloganına sahip olacaktı ve nitekim 28 Haziran 1996-30 Haziran 1997 tarihleri arasında Refahyol (koalisyonda olsa) iktidarı ile halk Millî Görüşün şuurulu eğitimi ile tanışmaya başlamıştı ki, 28 Şubat darbesini ve gelişen olayları hepimiz biliyoruz.

"Batı Taklitçiliği" ilkesinin nesiller boyunca yükselişini sürdürmesi bizim yatırımlarımızı aynen batıda olduğu gibi nesnelerin teknolojik donanımlarına yöneltti. "İnsan" ise aynen batıda olduğu gibi nesne haline getirilirken yatırımların mutluluğundan(!) sorumlu gider kalemi harcamaları tarafında yer aldı. Bu gelişimin eğitimin omurgasını oluşturan öğretmenleri de etkilemesi sonucu okullarımız, en son teknolojik donanıma sahip ama ruhu olmayan binalar haline geldi.

Eğitimde ana gayemiz olan millî ve manevî gücü yüksek şuurulu nesiller yetiştirmek için gerekli olan millî ve manevî şuur yüksek "Şuurulu Öğretmenlere" acil ihtiyaç var.

Allah Azze ve Celle mekânını cennet, derecesini âlî eylesin. Erbakan Hocam Maarif gayemizi yine Erzurum'daki Maarif Davamız konulu mitinginde şöyle ifade ediyordu: "Maarifte gayemiz, manevî kalkınmamızın sağlanması ve milletimizin muasır medeniyetin her bakımından üzerine çıkabilmesi ve örnek bir medeniyet kurabilmesi için büyük ve şanlı tarihimize iftihar eden; mazisine bağlı, anane ve örflerini hürmet ve saygı ile muhafaza ve her türlü taklitçilikten uzak, millî şahsiyetini müdrik, her gün bir öncekinden daha ileri olma, iman ve azmi ile şahlanan bir şuura sahip ve yeni nesilleri yetiştirmek, maarifte ana gayemiz olmaktadır."

Çünkü nefsinin bilen kendini, kendini bilen haddini bilir. Edep haddini bilmekle başlar. Haddini bilen kul faize, (banka faizleri başta olmak üzere) kumara, rüşvete ve kul hakkı gibi birçok vebale girmez. Böyle bir toplumun üzerine bereket, sekinet, rahmet ve nur yağar inşallah.

Eğitimde ana gayemiz olan millî ve manevî gücü yüksek şuurulu nesiller yetiştirmek için gerekli olan millî ve manevî şuur yüksek "Şuurulu Öğretmenlere" acil ihtiyaç var. Öğretmenlerimizin öğretmenlik kalitesi verdiği bilginin sınavda kullanılış etkililiğinden, öğrencide meydana getirdiği sınav başarısı ile ölçülürken, öğrettiği bilginin bireysel ve toplumsal ahlak yapısından sorumlu tutmaması maneviyatı zayıf, toplumsal sorumluluğu belirsiz neslin doğmasına sebep olmaktadır. Millî Şuur Dergimizin 37. sayısında "Ahlaksız Bilginin Toplum İnşası" yazımda bu konuyu detaylı incelemeye çalışmışım.

Öğretmenlik meslek olarak gücünü Efendimiz aleyhissalatu vesselamdan alır. Çünkü Efendimiz Sallallahu aleyhivesellim "Ben muallim olarak gönderildim" derken öğretme metodu, kullandığı iletişim tercihleri, kişiye ve zaman hatta mekana göre öğretme tekniklerini farklı uygulaması bir müslüman öğretmen için büyük hazine iken öğretmenlerimizin Efendimizin öğretmenlik sünnetlerine uymaya çalışmasının maarif mücadelesinde başarının anahtarı olacağı inancında olması gerektiğine inanıyorum. Bu konu üzerine akade-

mik birikim yapmak isteyenlere İbrahim Halil ER Hoca'nın "Peygamber Efendimizin Eğitim Metodu" adlı eserini keyifle tavsiye ederim.

Öğretmenler Peygamberimiz Efendimiz sallallahu aleyhivesellemden uzak, öğrenciler manevi eğitimden uzak, okullar ruhu olan öğretmenlerden uzak kalınca "Okullarımız yeni eğitim öğretime hazır mı?" sorusu ciddi bir sorun haline gelmeye başlıyor. Bu sorun manevi zedelenmenin ve toplumsal şuursuzlaşmanın farkında olan iman ile sorgulayan inançlı kullar için önem arz ediyor. "Bir can bir beden dilediğin gibi eğlen" görüşünde olan kişilerin can ve beden arasında sıkışmış zihinleri ruhun sorumluluğunu idrak edemeyeceğinden böyle bir sorunu fark etmeleri beklenebilir.

Sorunun fark edilmesi için ruhun bedene verdiği insan sıfatının sorumluluğunu yerine getirmeye karar verecek nefsi olgunluğa ulaşma mücadelesinde olmak gerekir. Yine bu konuda Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN Hocamız "Maarifimiz ahlâk nizamının doğması ve saadet ve selamet gelmesi için hepimize önce nefsimiz nedir, onu tanıttak. Hepimize nefsimize hâkim olmayı öğretecek." diyerek okullarda ilkokuldan itibaren neslimize nefsin tanıması yönünde eğitim verilmesi gerektiğinin önemini vurgulamıştır. Çünkü nefsin bilen kendini, kendini bilen haddini bilir. Edep haddini bilmekle başlar. Haddini bilen kul faize, (banka faizleri başta olmak üzere) kumara, rüşvete ve kul hakkı gibi birçok vebale girmez. Böyle bir toplumun üzerine bereket, sekinet, rahmet ve nur yağar inşaallah.

Gerek müfredat yönünden, gerek hazırlanan yazılı ve görsel öğretim kaynakları yönünden genç-

lerimizin millî ve manevi değerlerini geliştiren, tarihi ile gurur duyup yarının dünyasında söz sahibi olacağı özgüveninde eğitim yapılanması için gerçekçi eğitim şurası çalışmalarına ihtiyaç olduğuna inanıyorum.

Okullarımız okul olmaya ancak, toplumsal idealleri gerçekleştirenlerin yatırım kaleminde yer alan teknolojik donanımların değil, gider kaleminde yer alan ve gelişimleri üzerine gerçekçi yatırım yapılmayan öğretmenler olduğu fark edildiğinde hazır hale gelecektir.

Millî Eğitim Bakanlığımızın öğretmenlerimizin aitliğini kabul etmesi sonucu gelişebilecek özgüvenin eğitimde devrim niteliğinde bir sıçramanın başlamasına sebep olmasını ümit edebiliriz. Öğretmenler olarak Sayın Bakanımızdan ve Millî Eğitim Bakanlığı Kurumumuzdan temel ve öncelikli beklentimiz, mesleğimizin işsizliği kapatacak ve insanların standart dar kalıplar içinde geçimini sağlayacak görüntüsünden kurtarıp, toplumsal yükselişin yüksek ideallerini gerçekleştirecek entelektüel seviyesi ve gelişimi sürekli yükselen toplumsal yaşam dinamikleri içinde saygınlığı korunan ulaşıldığında insanı gururlandıran bir yapı haline gelmesidir.

Okullarımız okul olmaya ancak, toplumsal idealleri gerçekleştirenlerin yatırım kaleminde yer alan teknolojik donanımların değil, gider kaleminde yer alan ve gelişimleri üzerine gerçekçi yatırım yapılmayan öğretmenler olduğu fark edildiğinde hazır hale gelecektir.

Manevi fitrat üzere yaratılan insanı ancak manevi şuur sorumluluğunda olan öğretmenler yetiştirir.

TESETTÜRÜN YOZLAŞTIRILMASI

Fatma TUNCER / Yazar - Eğitimci

Tesettür kişinin karşısındaki ile kendisi arasına koyduğu perde mahiyetindedir. Tesettür kelimesi ile eş anlamlı olan “sitrin” mecazi anlamı ise haya manasına gelir. İslam, insanın belirli uzuvlarını örtmesini ve davranışlarını haya ile bütünleştirmesini tavsiye eder. Müslüman kadının tesettürü edep ve haya ile bütünleşmediği sürece mahiyetiyle uygunluk arz etmez. Yani tesettür Müslüman kadının hal ve hareketlerini de düzenlemeli ve ona özel bir değer katmalıdır. Nitekim örtünün kadının kimliği ile bütünleştiği dönemlerde tesettürlü bir hanımın sigara içmesi, karşı cinsle el ele tutuşması, gayri ahlaki tutum ve davranışlar sergilemesi tepki ile karşılık bulurdu. Çünkü insanlar Müslüman kadının ahlaki değerler konusunda ne kadar hassas olduğunu bilirlerdi. Kadın tesettürü sadece bedenini değil; benliğini de muhafaza edecek bir kalkan olarak görürdü. Fakat ne yazık ki günümüzde başörtüsü ihtiva ettiği anlamdan uzaklaşmakta ve modaya alet edilmektedir.

Muhafazakar kesimin ekonomik ve sosyal anlamda güçlenmesi, belli kesimlerin dindar görünme bu kimselere yaklaşma hevesini artırmaktadır. Başına bir eşarp takıp, medya ya da sosyal ortamlarda boy gösteren hanımlar “biz de sizdeniz” mesajı vererek kendilerine yer edinmek istiyorlar. Nitekim son zamanlarda medya ya da sanat camiasında bu tür görüntülere sık sık rastlıyoruz. Dindar kesimin rol model olmaları takdir edilecek bir durumdur; fakat bu durumun bazı kesimleri riyakarlığa sürüklenme riski de göz ardı edilmemelidir.

Orta yaşın üstündeki hanımların büyük bir kısmı başörtü mücadelesi vererek bugünlere geldiler. Peki şimdi bu sorun aşılmışken ne oluyor da inandığımız değerlerle yaşantılarımız arasında uçurumlar ortaya çıkabiliyor? Bu soruya cevap bulabilmek için sekülerizmin hayatımıza hangi noktalardan girdiğini ve bizi hangi yöntemleri ile istila ettiğini anlamamız gerekir. Son yıllarda teknolojinin gelişmesi, Batı ile makro ve mikro düzeyde devam eden ilişkiler, AB uyum süreci, yazılı ve görsel haberleşme araçları seküler kül-

türün yayılmasında etkin rol oynamıştır. Oysa bizi dışarıdan zorlayan etkenler ne olursa olsun direnmeye ve kendimiz olarak kalmaya devam edebilirdik, bu elbette mümkündü. Yani ürettiğimiz mazeretlerin arkasına sığınıp kendimizi masum gösteremeyiz. En azından kendimizle yüzleşebilir ve yaşadığımız kimlik karmaşasından kurtulmak için çareler arayabiliriz. Özellikle bir anne ya da eş olarak Müslüman kadının bu konuda direnç göstermesi ve topluma öncülük etmesi gerekir.

Bugün muhafazakar dindar hanımlar, başörtüsü sorununu aştık, artık hayatın tüm safhalarında biz de varız diyebiliyorlar. Bu güzel bir şey... Fakat geçmiş dönemlerde başörtüsü mücadelesi veren hanımların beklentileri sadece bu değildi. Onlar örtüyü modanın bir versiyonu, bir kamufle aracı olarak görmediler. Onlar tesettürü kimliklerinin bir parçası olarak gördüler ve başlarındaki örtüyü yaşamları ile bütünleştirdiler. Tesettürü sadece bedenlerini örten bir araç olarak algıladılar, kem bakışlara ve kötülüklere karşı bir kalın olarak gördüler ve bu hal üzere yaşadılar.

Günümüzde başörtü takan hanımların sayılarında ciddi anlamda artış var. Fakat tesettürün mahiyetini kavramış, örtüyü edep ve haya ile bütünleştirmiş kadınların sayıları gittikçe azalıyor. Hanımların büyük bir kısmının türban olarak tanımladıkları şey ise moda kulvarında değerlendiriliyor. Oysa Müslüman kadının örtüsü, inancı, ahlakı, tutum ve davranışları ile bir bütündür asla ayrıştıramaz.

Müslüman Kadının Sekülerleşmesi

Sekülerleşme batı toplumlarına ait bir olgudur ve kişinin akıl ve iradesini vahyin ekseninden uzaklaştırıp, dünyevi unsurlara yönlendirmesidir. Ne yazık ki, günümüzde Müslüman kadın sekülerizmin rüzgarından fazlasıyla etkilenmiş ve dünyevileşmenin getirdiği israf, gösteriş ve kibir gibi olumsuz hasletleri benimser hale gelmiştir. Modayı takip eden kadın vaktini ve enerjisini özüne değil fiziki görüntüsüne adanmış niteliği es geçip niceliği incelemeye başlamıştır. Halbuki Müslüman kadının örtüsü ahlaki ile bir bütün-

dür ve ona muhteremlik katmaktadır. Tesettürü mahiyetine uygun kullanan İslam kadını tutum ve davranışları ile de örnek olmak zorundadır. Fakat görmekteyiz ki, günümüz kadını inandığı ile eylemleri arasında tutarlı bir yol bulamıyor. Bir yandan İslam üzere olduğunu iddia ediyor; diğer yandan ahlaki sınırları aşacak davranışlar sergiliyor. İnandığını iddia ediyor; fakat davranışları ile aksi bir istikamette seyrediyor. Bu bir kimlik karmaşasıdır. Kişinin kendini net çizgilerle tanımlayamaması, eklettik bir yaklaşımla hareket etmesidir. Ruh hekimleri kişinin tutumu ile davranışlarının çeliştiği durumlarda gerginliğin ortaya çıkabileceğini söylüyor ve bu çelişkinin ortadan kalkması gerektiğini savunuyorlar. Bugün yaşadığımız sorun aslında bu...

Günümüzde Müslüman kadının öncelikle kendi kültürüyle barışması, referansını seküler odaklardan değil, Kuran ve sünnetten alması gerekir. Nitekim başörtülü kadınların büyük çoğunluğu, bizi özümüzle barıştıran hak, adalet, merhamet, fedakarlık gibi değerler yerine seküler bakış açısını yayan ithal kavramları benimsiyorlar. Oysa bu kavramlar bize sunulduğu gibi masum değil aksine bize karşı koşullanmış gizli kurşunlardır.

Tesettürün yozlaştırılması konusunda medyanın etkisini hafife alamayız. Medya üzerinden sergilenen görüntüler, sunulan modeller genç kızlarımızın ilgisini çekiyor. Kişiliğin yapı taşlarını oluşturmaya çalışan genç kızlarımız, ekranda gördükleri kadınları birebir modelliyorlar. Medya doğru olanı vermek yerine, tahrik edici, göz alıcı kıyafetleri hep öne çıkarıyor.

Günümüz insanının bilgiye ulaşma noktasında bir sorunu kalmamıştır. İnsanlarımız teknolojiyi kullanarak istedikleri bilgiye kısa yoldan ulaşabiliyorlar. Sorun olan ise bilginin bilince dönüşmesidir. Tesettür konusunda da hanımlarımız örtünün mahiyeti hakkında yeterli bilgiye sahipler; fakat bunu bilince dönüştürme noktasında sorun yaşıyorlar. İnandıkları gibi yaşamak yerine sekülerizmin akıntısına kapılıyor ve kendi kültürlerinden uzaklaşıyorlar. Ama her şeye rağmen inandım deyip inandığı gibi yaşamaya gayret eden hanımlarımız da var. Bu da bize dış etkenler ne olursa olsun istediğimiz takdirde özümüzle barışık yaşayabileceğimizi gösteriyor.

Nurettin Topçu

KIRK YILIN HATIRASI YA DA HAYIRLA YAD EDİLMEK

Ömer KANTARCI / Eğitimi

Nurettin Topçu (1909-1975) çağdaş Türk düşüncesinin felsefe ve ahlâk mütefekkirlerinden biriydi. Yaklaşık kırk yıl boyunca bir taraftan liselerde öğretmenlik yapmış, bir taraftan da *Fikir ve Sanatta Hareket* dergisini yayına hazırlayarak Anadolu coğrafyasına fikrî/dinî/millî bir katkı sunmuştu.

Son yıllarda Nurettin Topçu ile ilgili nitelikli çalışmaların yapıldığını sevinerek müşahede etmekteyiz. Kültür Bakanlığı 2009 yılında anma ve armağan kitapları kapsamında Prof. Dr. İsmail Kara editörlüğünde *Nurettin Topçu* kitabı yayınlamıştı. Bir başka çalışma da 2013'te Dergâh Yayınlarından çıkan Mehmet Birgül imzalı *İrade / Hareket / İsyan; Nurettin Topçu'nun Entelektüel Biyografisi* adlı eserd. En son 15-16 Nisan 2016 tarihlerinde Erzurum Atatürk Üniversitesinin ev sahipliğinde birçok akademisyen ve araştırmacının katıldığı Nurettin Topçu Sempozyumu tertip edilmişti. Sempozyum aslen Erzurumlu olan Nurettin Bey'in vefatının 40. yılında ilahiyat fakül-

tesinden Yrd. Doç. Dr. Muammer Cengiz'in yoğun gayretleri neticesinde hocamıza ve Erzurum'a yakışır güzellikte bir ilmî çalışma olarak kayıtlara geçti.

Merhum hocamızla ilgili güzel çalışmalar ortaya çıkmaya devam ediyor. Bu çalışmalardan biri de Şubat 2016'da Dergâh Yayınları tarafından bizlere takdim edilen, Nurettin Bey'in liseden (İstanbul Erkek Lisesi) öğrencisi Muzaffer Civelek'in kaleme aldığı *Kırk Yıl Sonra Dün Gibi Nurettin Topçu* adlı eser. Muzaffer Civelek, liseden sonra Milliyetçiler Derneği ile Hareket dergisi çevrelerinde Topçu ile de teşrik-i mesaide bulunmuş bir isim.

Yazar, Nurettin Topçu'nun dertlerini, yalnız kalma pahasına da olsa savunduğu fikirlerini, tabiatı olan bağlılığını güzel bir Türkçe ile anlatıyor. Hoca ile yaşadığı birçok hatıra kitapta yer veriyor. İşte onlardan biri:

“Bir gün Sultanahmet'te Yerebatan Caddesi'nde bir otomobilin bir çocuğa çarptığına şahit olduk.

Nurettin Bey'in polise koştüğünü, ona "otomobil çok hızlı gidiyordu, beni şahit yazabilirsiniz" dediğini hatırlıyorum." (s. 28)

Mesuliyet duygusu hocadan talebeye böyle küçük anılarla intikal ediyor.

Topçu'nun her şeyden önce bir muallim ve ahlâk insanı olduğunu söylemiştik. Kitapta onun ahlâkî konulardaki hassasiyeti de birçok yerde karşımız çıkıyor. Filesini, çantasını kimseye taşıtmaması, habersiz ziyaretten pek hoşlanmaması, randevu vaktine sadakatsizliği sevmeyişi, çat-kapı ziyaretleri bir zaman israfı olarak görmesi hep bu hassasiyetin bir yansıması idi. Muallim olarak merhum hocamıza baktığımızda ise onun ömrü boyunca sadece bir dersin öğretmeni olduğunu yazardan öğreniyoruz: Ahlâk Dersi. Son günlerinde bile bu ahlâk dersine devam eden Nurettin Topçu, vefat etmeden birkaç gün önce talebelerine "Dışarıda hava nasıl?" diye sormuş, kendisine "sıcak ve bunaltıcı" cevabı verilince şöyle demişti: "Her günü bayram gibi geçiriniz." (s. 34)

"Hiçbir zaman onu muallim hüviyeti dışında görmedim." diyor yazar. Ahlâk dersinin ilk durağı hocalık vazifesi idi. Bu vazife herhangi bir yerle mahdud değil, her yerde telkin, tedavi ve ümitle doluydu. Peygamber mesleği olduğu için çile ve sıkıntılara da katlanmak gerekiyordu. Doçent olduğu halde görüşleri ve savunduğu değerlerden dolayı üniversiteye alınmayan Topçu hocalığa küsmemiş, öğrenme ve öğretme aşkını yazarın ifadesiyle bir ömür boyu havari gibi sürdürmüştü.

Merhum Topçu'nun sanayileşmeye, teknoloji ile gelen değişime, özellikle kapitalizme ciddi itirazları olmuştu. Ona göre bu modern makine medeniyeti insanı kendisine ve tabiata karşı yabancılaştırmış, bir tür esir almıştı. Yaşadığımız bazı menfi olaylar onun bu itirazlarını daha önemli hale getiriyor. Bu konuda da Topçu'ya kulak vermek gerekiyor. Civelek, hocasının teknik ve modern dünya sistemi ile ilgili görüşlerini şu şekilde açıyor:

"Nurettin Topçu, tekniğin kendisini değil asıl fail olan insan ihtiraslarını kötücül buluyor, gelecek insanlık adına bundan çok ürküyor, çok korkuyordu. Bugün anlaşılmıştır ki teknoloji dininin faydacı hedefleri vardır, insanlığa hizmetleri inkâr

edilmez ancak hayatımızdaki iyi değişiklikleri yönetecek gayeden tabiatı gereği mahrumdur. Övgülerimizi, minnettarlığımızı eksik etmediğimiz, üstünde titredığımız teknolojik gelişmelerin ne yazık ki insanlığa saadet sunacak bir gayesi yoktur çünkü onu sürükleyen ve finanse eden, pazarlayan zihinler bundan uzak saiklerle çalışıyor, her proje kendi başarısına odaklanmış bulunuyor." (s. 110)

Nurettin Bey'in teknoloji ile ilgili kaygıları hâlâ bugün güncelliğini ve haklılığını korumakta. Hızlıca gelişen/değişen/büyüyen hayatın, yavaşça ruhen ve madden ölen insanlarıyla dolu sokaklar. Bu itirazı biraz daha yüksek sesle söylemek gerekiyor.

Kitapta hocasının Batı ile ilgili düşüncelerine yer veriyor Civelek. Topçu'nun tepeden inmece, geçmiş-geleneği inkâr üzerine bina edilen Batıcılığı eleştirdiğini şu cümlelerle ifade ediyor: "Bu tür Batılılaşma hareketine şiddetle karşı çıkmıştır. Ancak bütün kuvvet ve sefaetleriyle Batı'yı tanımamızı istemiştir. Fakat tanımakla teslim olmak farklı şeylerdir. Tanıyan insan zenginleşir, kör bir teslimiyette ise aksine fakirleşme vardır." (s. 51)

Kitapta ayrıca Nurettin Topçu'nun İslâmî duyarlılığı yüksek milliyetçilik anlayışına, odasında asılı duran Hitler fotoğrafına, Taşralı kitabındaki hikâyeleri ile Reha adını taşıyan romanına da yakın bir pencereden bakılıyor.

Yazar, hocasının kendi şahsına münhasır özelliklerini kırk yıl sonra sanki dünmüş gibi canlı bir üslupla anlatırken satır aralarında eserin niçin kaleme alındığını da açıklıyor. Kitaptaki yazıların en başta genç nesiller olmak üzere ait olduğu topluma bir ömür boyunca insânî ve Rabbânî değerleri hatırlatan bir millet muallimine, sanatkâr bir felsefe üstadına, numayışsız bir tasavvuf ehline, millî bir karakter abidesine şahitliğini ölümünden kırk yıl sonra bir kez daha bildirmek üzere kaleme alındığını ifade ediyor.

Muzaffer Civelek, vefatının 40. yılında hocasını hem anlatıyor hem de hayırla yâd ediyor. Kırk Yıl Sonra Dün Gibi Nurettin Topçu adlı eser, hayırla yâd edilmek isteyen tüm muallimlere hitap ediyor.

ÇOCUKLARIMIZ VE EĞİTİMDEN NELER BEKLİYORUZ?

Ekrem TOKLUCU / Eğitimci - Yazar

Geleceği inşa edecek özgün ve özgüvenli bireyler nasıl olacak?

İnsanoğlu, “Hayattan, başka bir ifadeyle yaşamdan ne bekliyorum, nasıl bir dünya, nasıl bir gelecek istiyorum?” ve eğer inanç alt yapısı da oluştuysa “Huzur-u mahşerde rıza-i ilahiyeyi kazanabilecek miyim?” sorularını kendine soruyor. Çocuklarımız büyüyüp gelişirken bunun cevapları da biyolojik, psikolojik, sosyolojik, teolojik ve ekonomik boyutlarıyla farklılaşarak çeşitleniyor. Aslında “Yaratan, dünya ve ahiret için bizden ne ister?” diye sorarken çocuklarımızın beklentilerinin neler olduğunu dikkate almamız ve geleceğin Türkiye’inde bizleri nelerin beklediği sorusunu da sormamız gerekiyor. Çünkü bu çağda değişimin hızı, özellikle teknolojik alandaki gelişmeler, çocuklarımızın büyürken nelerle karşılaşacakları hakkında tahminde bulunmamızı zorlaştırıyor. Bugün çok önemli, olmazsa olmaz olarak gördüğümüz bilgiler yarın hiçbir anlam taşımayabilir. Tek çare onlara nasıl düşünmeleri gerektiğini öğretirken bilgiye ulaşmalarını, entelektüel bir bakış açısıyla dünyayı algılamalarını sağlamaktır. Daha önemlisi inancını özümsemiş, inancını yaşayan, medeniyet tasavvuruna sahip, değişimler karşısında nasıl hareket etmeleri gerektiğini bilen ve girişimcilik ruhuyla bunu hayata geçiren nesilleri yetiştirmektir.

Bizim yapmayı düşündüklerimiz bunlar iken insanoğluna baktığımızda yaşam macerasının bebekken güçsüz ve diğer insanlara ihtiyaç duyarak başladığını görüyoruz. Yavaşça büyürken çevresini izleyerek kurduğu ilişkilerle davranışlarını sergiliyor ve öğreniyor. Daha sonrasında etrafındaki olaylar, insanlar ve tabiata karşı üstünlük kurmak, güçlenmek için mücadele ediyor. İçinde bulunduğu toplumun inancını, standartlarını, yaşama biçimini, kültürünü öğrenerek yaşamını sürdürüyor. Bu süreçten itibaren kendini tanımak, anlamak ve inşa etmekle uğraşıyor.

Bunların hepsi eğitim-öğretim sürecinin içinde gerçekleşmektedir. Bu süreçle birlikte insanın inancı, bilgi, beceri, anlayış ve tutumu değişip gelişiyor. İhtiyaçları, inançları ve arzularıyla birlikte talepleri değişiyor, dünyası büyüyor ve bir mefkûresi olabiliyor.

Acaba çocuklarımız inançlı olmayı, sadece yaratana kul olmayı, kendine saygı duymayı, güçlü olmayı, başarmayı, kendine güvenmeyi, bağımsız ve özgür olmayı eğitim hayatı içinde öğreniyor mu? Eğitime yüklenen toplumsal anlamların, değerlerin, eğitimin amacının ve işlevinin ülkeden ülkeye çağdan çağa değiştiği bilinmektedir. Bu farklılıklar ve görüşler yeni ve birbirinden farklı modelleri ortaya çıkarabilmektedir. Özellikle çağlar değişip ilerledikçe insanlığın ve eğitimin hedefleri, beklentileri de-

ğişmeye devam edecektir. Değişmeyecek olan hep daha iyiye gitmek, insan olmanın hakkını vermek, herkes için daha özgür ve adaletli bir dünya kurmak, kendisi ve çevresi için daha iyi yarınlar oluşturabilme ve mutlu olma isteği olacaktır.

Oysa bu dünya geçicidir. Burada olan her şey gidici. Geçici ve gidici olanı, sanki kalıcı ve kök salıcı bir şeymiş gibi görmek, insanın algı melekelerini de, zihin melekelerini de, düşünme melekelerini de ayartmakta ve körleştirmekte. Ölümlü olan insan ölümsüz gibi yaşamakta ve insan olmaya yönelik değerler her gün yok olmaktadır. Bu yok olan değerlerden birisi de John Stewart Mill'in, "Eğer tüm insanlığın (çoğunluğun), farklı düşünen tek bir kişiyi susturmasını haklı buluyorsanız, gün gelip o tek kişi iktidarı ele geçirdiğinde tüm insanlığı susturmasına karşı çıkmaya hakkınız olamaz." sözünde ifade ettiği özgürlüklerdir. Önemli olan bu özgürlüklere sahip çıkılmasıdır.

Öyleyse Eğitimdeki Gerçek Nedir? Ne Olmalıdır?

Artık bugün eğitim, okulda öğrenilmesi gereken tüm derslerin ve öğretmen etkilerinin toplamından çok daha fazlasıdır. Müzik, sanat, felsefenin yanı sıra kültür okuryazarlığı, çevresinin farkında olma; insanı tanıyıp yorumlayabilme, küreselleşme, insan hakları, etik ve hukukun üstünlüğü konularında bilgi sahibi olma. İşte öğrenciler yetişkin hayatlarına bu donanımları edinerek hazırlanmalıdır.

Öğrenmeyi teşvik edecek fiziksel şartlar, kurallar, roller ve ilişkiler bütünüyle birlikte okulun iklimi, değerleri ve vizyonu iyi bir eğitimin en önemli unsurları olarak karşımıza çıkıyor. Çocukların özgünlüğü, temel disiplinlere dayalı özgür hareket etmeleri ve düşünmeleri desteklenmelidir. Farklı yaklaşımlar geliştirilmeli, esnek olunmalı, orijinallikler öne çıkarılmalı ve öğrencilerin mutlu olmaları sağlanmalıdır. Aksi hâlde öğrenciler daha önce yapılmamış şeyleri yapabilme fırsatı veren eğitim ortamlarında yetişemezlerse farklılıklara değer veren, özgüvenli çocuklar ve gençler olarak gelecekle başa çıkıp onu kendi isteklerine göre biçimlendirebilme imkânlarına sahip olmaları mümkün olmayacaklardır. Hüner, George Orwell'in, "Özgürlük, insanlara duymak istemedikleri şeyleri söyleyebilmektir." sözünde ifade edilen özgürlükçü gençler yetiştirebilmektedir.

Geleceği oluşturma ve geleceğin dünyasında var olma sorumluluğu

Bugün bizlerden ne isteyeceğini soracak olan çocuklarımızı aynı zamanda, "Ben insanlığa neler verebilirim?" derken birbirine bakan ve birbirine akan

mülk âlemi ile melekût âleminin birbiriyle buluşması, birbiriyle konuşması, birbirini olgunlaştırması yolculuğu olan medeniyete ve özellikle de bizim medeniyetimize neler kazandırabileceklerini, nasıl katkı sağlayabileceklerini bilen gençlere dönüştürmesi de eğitimimizin birinci görevi olmalıdır.

Eğitimin misyonunun, kendini ve çevresini tanıyan, anlayıp yorumlayabilen, hemen her alanda iyi bir okuryazar olup bilgiyi nasıl kullanacağını bilen, kendi kendini yönetebilen, eleştirel düşünebilen, kendini ifade edebilen, kendi kararlarını verebilen, artık kolayca kestirilemeyecek bir gelecekte daha doğru ve adil bir dünyanın gerçeklerini yeniden kurgulayabilecek, özgün, iyi yarınlar başlatabilecek yetenek, yeterlilik, inançlı, kendisiyle ve toplumuyla barışık donanımlı gençlerin yetiştirilmesi olduğunu biliyoruz. Geleceğin nasıl olacağı ise ancak fütüristtik(gelecekçi) bir tahmin olabilir. Okulların, çocukları ve gençleri yetişkinliğe, hayata ve geleceğe hazırlarken kendileri için olduğu kadar tüm insanlığın da adil, özgür, refah içinde olmasını sağlayacak, geleceği kendisi oluşturacak özgün ve özgüvenli bireyler yetiştirecek bir ortam sunmaktan başka çareleri yoktur.

Sonuç olarak; Çocuklarımız ve insanlığın geleceği için, insanın yeniden insanca bir hayata kavuşabilmesi için nebevî rahmete, adalet ve hakikatin sesine kulak kesilmeye ihtiyacı vardır. Yusuf KAPLAN'ın dediği gibi, "O yüzden, Hakikat, hikmetle kâimdir; hikmetse, hakikatle dâim. Hakikat, 'hikmet'le kıyam eder, var olur; 'hikmet'se hakikatle devam eder, yol olur. Hikmeti yitiren hayat, bayatlar, solar. Hakikati yitiren hayatsa, insanı yalnızca ağlarına bağlar, soldurur. İlim, 'bakış'tır. İrfan, 'akış'tır. 'Hikmet'se varış. Hâsıl-ı kelâm, ilim, hakikatin toprağa düşürülen tohumudur. İrfan, hakikat ağacının tomurcuklanmasıdır. Hikmetse filizlenen, yeşeren, tomurcuklanan hakikat ağacının meyveye durmasıdır." Hakikat ağacının meyveye durmasına acil olarak ihtiyacımız olup, özellikle günümüzde ve günümüz Türkiye'sinde buna katkı sağlamak farzdır.

Müminin, bal arısı gibi olması gerektiği düşünüldüğünde, hep güzel, temiz, helâl şeyler yemesi ve hep güzel şeyler üreteceği dikkate alındığında, mümin, her yere konar ama hiçbir yeri ne kırar, ne bozar. Kırmadan dökmeden geleceğin Türkiye'sinin gençlerinin yetiştirilmesine katkı sağlayan insanlara selamlarımı sunarken bu yolda ebediyete intikal edenlere Rabbimden rahmet diliyorum.

ÖĞRETMENLER VAKFI

" Güven Kapısı "

BİR HARF ÖĞRETENİN ✨
DUA EDEN BİR ELİN ✨
AÇIK BİR AMEL DEFTERİN ✨
BİR HAYIR KAPIN ✨
SIKINTILI ANLARINDA SİĞİNAĞIN ✨
YOKSUL VE KİMSESİZ ÇOCUKLARA BİR KATKIN ✨
SENİ UNUTTURMAYACAK BİR ESERİN ✨
GELECEĞİN TEMİNATI BİR NESLİN ✨

Olsun İster misin ?

Öğretmenler Vakfı
Nakdi Bağışlarınız İçin

Kuveyt Türk Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 86 0020 5000
0087 8847 1000 01

Vakıfbank Balgat Şubesi
IBAN NO: TR 10 0001 5001
5800 7284 4287 44

Ziyabey Cad. 1420 Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA
Tel: 0(312) 286 18 83 • Faks: 0(312) 287 61 80

MİLLETİNE YABANCI İNSAN EĞİTİMİ BİTECEK*

ÖĞ-DER Birlikte Tefekkür Komisyonu

Yabancı dil öğretimi önemli olarak görülürken farklı bir alana çekilerek yabancı dil eğitimine dönüştürülerek adeta nesillerimiz kendi yerli millî kültürümüzden kopartılarak yabancılaştırılmaktadır. Bu tehlikeyi ortaya koymak için yapılan Birlikte Tefekkür toplantıları ile titiz bir çalışma sonucunda önemli bir rapor ortaya çıktı ve ilgililere ulaştırıldı. Raporun kamuoyu ile paylaşımı ses getirdi. Şimdi beklentimiz bu kıymetli çalışmanın hayırlı neticelerini görmek.

Raporun amacı “Sömürgeci anlayışla sürdürülen yabancı dil eğitiminin (öğretimi değil) yanlışlarını ortaya koyma, millî bir anlayışla, milletimize faydalı yeni bir yabancı dil öğretimine; müfredat, ders kitabı, işleyiş-metot ve materyal hazırlanması bakımından katkıda bulunmaktır. Rapor oldukça geniş bir alanı kapsamaktadır. “Okul öncesinden yükseköğretime kadar tüm resmi ve özel örgün öğretimin tüm kademelerindeki

yabancı dil müfredat ve ders kitapları çalışmanın kapsamı içerisinde.”

Prof. Dr. Yusuf Kaplan bir ifadesinde bu önemli konuyu adeta özetlemiş: “Kâmil bir insan yetiştirirken; düşünüp fikir üretmesi için öncelikle ana dil eğitimi, ardından dinini öğrenmesi için Arapça, millî kültür ve medeniyetini tanınması için Osmanlıca ve dünyayı doğru anlaması için de geçerli bir yabancı dil bilmesi zorunludur.”

Dünyadaki uygulamalara bakılırsa, yabancı dil çeşitli şekil ve amaçla öğretilirken devletimizin yabancı dil öğretiminde amacı nedir, milletin amacı ile örtüşüyor mu, bir çatışma olması durumunda ne olacak? Sorularına da cevapların arandığı çalışma önemli tespitleri içermektedir: Her insan kendi dilinde düşünür. Bu nedenle esas olan çocuğun ana dilini öğrenmesi ve sevmesidir. Kişi, millî birlik ve bütünlüğünü her şeyin önünde tutmalıdır. Anadilini iyi öğrenemeyen kişiler yabancı bir dili asla gereği gibi öğrenemez.

O nedenle, yabancı dil öğretiminden önce anadil eğitimi-öğretimi esas alınmalıdır.

Rapor iki ana bölümden oluşmakta, birinci bölümde mevcut durum ve tespitler yer alırken ikinci bölümde ise çözüm önerilerine ilişkin teklifler bulunmaktadır:

Türkçe ve Yabancı Dil Öğretimi Açısından Mevcut Durum

Günümüzde, okullarımızda Türkçe yeterli seviyede öğretilmemektedir. Türkiye’de lise mezunu öğrenciler kendini ifade etmekte, meramını anlatmakta zorlanmaktadır.

Biz çocuklarımıza erken yaşta İngilizce öğrettikçe, bakış açıları, konuşmaları da yabancılaşmaktadır ve ayrıca Türkçeyi de bozmaktadır. Yeni kelimeler üretilmemektedir.

Dil kavramlarla ortak anlam oluşturur. Kelimeler yaşam tarzlarını yansıtır. Dil, gelenek ve görenektir. Dil geçmişe bağlı olmaktadır. Dil, yarın ki Türkiye’nin var olma mücadelesidir.

Prof. Dr. Selahattin Turan’ın ifadesiyle “Bedenimdeki namus gibi dil de namustur.” “Batı ne yaparsa en iyisini yapar.” düşüncesi yanlış bir anlayıştır.

Coğrafi sömürgeler belki tarihte kalmış olabilir. Ya da 17-18. yüzyıllardaki sömürge 21. yüzyılda farklı bir biçimde devam ediyor. Ancak zihinsel sömürü hiçbir zaman geçmişte kalmamıştır. Özellikle ırkçı, emperyalist ülkeler, kendi düşüncelerini dünyaya hâkim kılmak için, çok değişik yöntemler kullanmaktadır. Yabancı dil eğitimi de bu yöntemlerden birisidir.

Ülkemizdeki Yabancı Dil Öğretimi

a) Senelere yayılmış şekilde yabancı dil eğitimi veren okullar çoğunluktadır.

b) Yabancı dil ağırlıklı eğitim yapan okullar,

c) Yabancı dil hazırlık sınıfı olan okullar, vardır.

d) Özel dil kursları eğitimi yapan kurum ve kuruluşlarda ise yabancı dil yoğun olarak verilmektedir.

Yabancı Dil Öğretiminde Kullanılan Materyaller

a) Millî Eğitim ve Özel firmalara bastırılan ders kitapları.

b) Yurtdışından fahiş fiyatlarla ithal edilen kitaplar.

c) İnternet ortamında pazarlanan materyaller.

Yukarıda bahsi geçen materyaller dil, üslup ve görsel olarak hazırlanışları itibarıyla sadece Batı kültür ve yaşam tarzını çocuklarımıza dayatmaktadır.

Anadil gelişiminin tamamlanmadığı bir dönemde, ana dil eğitiminden neredeyse vazgeçerek, onun üzerine yabancı dil bina etmek intihardır. Yabancı dil, ana dil eğitiminin tamamlanmasının ardından öğretilmelidir. “Türkçeyi yanlış kullananlar; iki dil bilenler ve Türkçeyi bilmeyenlerdir.

Yabancı Dil Öğrenme Yaş Aralığı

0-12 yaş, çocuğun millî, dini, manevi, ahlâki değerlerin öğrenildiği yaştır. Bu yaş dönemi soyut kavrama geçiş dönemi olarak kabul edildiğinden dolayı bu dönem konusunda hassas olmamız gerekir. Öğretilmesi istenilen yabancı dil 12 yaştan sonra verilmelidir.

Yabancı Dil Eğitiminin Temeli Ana Dil Eğitimidir

Anadil gelişiminin tamamlanmadığı bir dönemde, ana dil eğitiminden neredeyse vazgeçerek, onun üzerine yabancı dil bina etmek intihardır. Yabancı dil, ana dil eğitiminin tamamlanmasının ardından öğretilmelidir. “Türkçeyi yanlış kullananlar; iki dil bilenler ve Türkçeyi bilmeyenlerdir.”¹

Küçük yaşlarda verilen yabancı dil öğretimi anadilini sevmeye ve öğrenmeye olumsuz etki etmektedir. Bu nedenle, yabancı dil öğretimi

Osmanlıda olduğu gibi ortaöğretim seviyesinde verilmelidir.

Okul öncesine kadar inen yabancı dil eğitimi, batı hayranlığını yerleştirmekte, aidiyeti zayıflatmakla beraber millî birlik ve bütünlüğe zarar verici unsurları beraberinde getirmektedir. Dil eğitimini yarınki Türkiye'nin maarif davası ışığında ele almak zorundayız.

Yabancı dil öğrenme ile yabancı dilde eğitim ayrı şeydir. “Yabancı dilde eğitim Anadolu’nun bağrına saplanmış bir hançerdir.

Yabancı dil kültür aktarımı aracı olmamalıdır. Mevcut yabancı dil öğretimi öğrencilerimizi inancımızdan, kültürümüzden ve coğrafyamızdan uzaklaştırmaktadır. Yapılan araştırmalar okuldan sonra gençlerin ülkesini sevmeyen kişiler haline geldiklerini göstermektedir. “Maltepe Üniversitesi’nce yapılan bir araştırmaya göre, Anadolu Liselilerin 3’te 2’si, İmam Hatiplilerin de yarısı yurt dışında yaşamak istiyor. Liselilerin vazgeçilmezleri sırasıyla arkadaşları, müzik, internet ve dini inançları...”²

Okul öncesi müfredatımız Amerikan menşelidir. Bu seviyede yabancı dil eğitimi doğru değildir. Yabancı dil egemenlik meselesi bakımından hassas ve emperyalist amaçlara götürebilecek bir araçtır.

Yabancı dil öğrenme ile yabancı dilde eğitim ayrı şeydir. “Yabancı dilde eğitim Anadolu’nun bağrına saplanmış bir hançerdir.”³

Yabancı dil müfredatları millî içeriğe uygun şekilde yeniden yazılmalıdır. İnanç esaslarımıza ve millî kültürümüze aykırı unsurlara yer verilmemelidir.

Teklifler

Türkçe öğretimi yetersiz olduğu için üzerinde önemle durulmalıdır. Özellikle üretime yönelik dil becerileri olan yazma ve konuşma üzerinde hassasiyetle durulmalıdır.

Ortaokul birinci sınıfta güzel Türkçemizi sevdirecek, çocukların okuma-yazma, anlama ve dil bilgisi becerilerini geliştirecek bir hazırlık sınıfı oluşturulmalıdır.

İyi bir ana dili eğitimi alan öğrencilerin isteklileri rahatlıkla bir, hatta birden çok yabancı dili öğrenebilmektedir. Yabancı dil meselesini maarif meselesi olarak görülmelidir.

Dil öğretiminde öncelik Türkçe, Osmanlıca ve Latince olmalıdır. Dış kaynaklı eğitim materyalleri batı yaşam tarzını dayatmaktadır. Zamanla öğrencilerimizde yozlaşmaya neden olmaktadır. Yabancı dil kitapları ve öğretim materyalleri millîleştirilmelidir.

Öğrenme ihtiyaçlarla doğru orantılıdır. Yabancı dil isteyenlere öğretilmelidir. Bu bakımdan seçmeli olmalıdır.

İhtiyaç duymayan insana yabancı dil öğretmeye çalışmak doğru değildir; Bilakis ihtiyaç duyan kişiye öğretilmelidir. İhtiyaç duymayan kişiye yabancı dil öğretmede ısrar etmek ülke ve toplum açısından insan, kaynak, emek ve zaman israfıdır.

Yabancı dil eğitimi zorunlu değil seçmeli olmalıdır. Yabancı dil eğitimi isteyenlere ortaöğretimde verilmeli, senelere yayılmadan yoğunlaştırılmış programlarla öğretilmelidir. Yabancı dil öğrenme yabancı kültürlemeye, yabancılaşmaya alet edilmemelidir.

Not: Raporun tamamını www.ogder.org adresinde bulabilirsiniz.

**(30 Ocak 2016 tarihinde Başkent Öğretmenevi Birlikte Tefekkür Toplantısı)*

1- Türk Dil Kurumu (TDK) Başkanı Prof. Dr. Mustafa Sinan Kaçalın

2- <http://www.ntv.com.tr/egitim/liseli-genclerin-hedefi-yurt-disinda-yasamak,tkrbGIMQRE-kjneoxKTfBA>

3- Nurettin TOPÇU

İÇİMİZDEKİ PUTLARI KIRABİLMEK

Habib KARAÇORLU / Eğitimci

Yaşadığımız şehirlerde kiraathanelerin önünden geçerken zaman zaman birçoğumuz şahit olmuştur, “Üç büyükler” denilen futbol takımlarının maçlarını izlemeye gelen gençlerin kahvehanelerin önünde ve hatta sokak ve caddelerde yaptıkları çılgınca tezahüratlara, çıkardıkları gürültüye. İstanbul’da veya bize çok uzak bir şehirde maça çıkan tuttukları takımlarına, bu fanatik taraftarların buradaki tezahüratlarının ne faydası var da acaba böylesine bağırıp çevreyi rahatsız ediyorlar diye düşündüğüm ve kızdığım çok olmuştur. Ama gerçekte, tuttuğu takımın başarısıyla mutlu olabilen, mağlubiyetiyle kahrolan milyonlarca gencimiz var ne yazık ki. Desteklediği takım sürekli yenilse, tüm oyuncularını her yıl değişse, hatta hepsi yabancı uyruklu olsa da hiç önemi yok onun için, önemli olan renkler; sarı-kırmızı, sarı-lacivert, siyah-beyaz veya başka renkler. Artık bir tutkunun ötesinde aşka, sevdaya ve hatta kara sevdaya dönüşmüş bir ruh hali var karşımızda. Öyle bir ruh hali ki, onu rakibine veya hakemlere küfrettiriyor saldırtıyor, zarar verdiriyor. Maalesef bazen de

bu saldırılar cinayetle bile sonuçlanabiliyor. Futbol karşılaşmaları öncesi veya sonrasında çıkan kavgalarda futbola kurban gidenlerin sayısı son yıllarda azımsanamayacak rakamlara ulaşmış durumda ve bu durum futbol otoritelerini kara kara düşündürmekte. Bu nedenle futbolu yönetenler yıllardan beri şiddeti önlemek için tedbir üzerine tedbir almakta; passolig uygulamaları, seyircisiz maç oynatma cezaları derken neredeyse maçların çoğu boş tribünlere karşı oynansa da, fayda sağlamakta yine de futbolda şiddet devam etmekte.

Futbolun yanında ikinci bir tutku hastalığı daha var ki, onunda futboldan pek bir farkı yok. Tamamen kendi öz kültürümüze, birçok yönüyle de inancımıza aykırı olan ve de her türlü ahlak kuralına ters figürleri ve kıyafetleriyle gençleri baştan çıkarmayı hedefleyen pop müziği... Verilen birçok konserde erkek ve kızların karışık şekilde saatlerce ayakta kaldığı, ses sanatçılarına çılgınca alkışladığı ve hayranlığın ötesinde onlara olağan üstü ilgi göstererek ilahlaştırdığı, gençliğin çağdaş putu pop!... senin de ifsattaki önemli yerin asla inkar edilemez.

Aslında hobi veya eğlence diye başlanıp da zamanla tutkuya ve bağımlılığa dönüşerek gençleri kendine tutsak etmiş o kadar çok uğraş var ki, saymakla bitmez. Moda, otomobil, flört, şans oyunları, gece hayatı, alkol, sigara, internet, cep telefonu, sosyal medya manyaklığı ve daha neler, neler. Tamamı kapitalist sömürücü sistemin birer ürünü olan bu maddi kaynak, zaman ve maneviyat tüketicisi tuzaklar, gittikçe artmakta ve bununla beraber kurbanlarına her gün yenilerini eklemektedir. Bütün bu tuzakların önlenmesi veya azaltılması yolunda bırakın tedbir alınmasını, tam aksine, özendirilerek, çoğalması yolunda bazı medya ve iletişim araçları seferber olmuş durumda.

Gençlerin böylesine bağımlılıkları var da peki büyüklerin yok mu? Büyüklerin de ya benzer ya da farklı tutku ve bağımlılıkları var tabi ki. Kimimizin aşırı televizyon izleyerek zaman tüketmesi, kimimizin internet bağımlılığı, kimimizin aşırı futbol merakı, kimimizin paraya düşkünlüğü, kimimizin makam ve şöhret sevdası, kimimizin haramlara karşı zafiyeti ve daha birçok dinimizce kerih görülen davranış ve alışkanlıklar birçoğumuzu esir almış durumda.

Hepimizin erkeğiyle, kadınıyla, genciyle, yaşlısıyla bilmesi gereken önemli bir dini kural var ki, o da bize Yaradanımız Allah (C.C.)'ı unutturacak ve O'nu zikirden alıkoyacak her davranış ve fiil yasaklanmış ve kerih görülmüştür. Yaradılışının yegâne amacı Rabbine kulluk olan insanın nefsi-ne ve şeytana hizmet etmek, onların hoşuna giden fiilleri işlemek, en kıymetli serveti olan ömrünü boşa geçirmek, Yüce Allah (C.C.)'ın kendisine rızık olarak verdiği şeyleri israf etmek veya O'nun rızası dışında kullanmak gibi bir hürriyeti yoktur.

Yukarıda saydığımız tüm eğlence ve bağımlılık yapan bütün faydasız alışkanlıklar dinimizce asla hoş karşılanmamış olup bizi kulluk sınırlarının dışına atan şeylerdir. İnsanın dinine, aklına, canına, malına, nesline ve ırzına zarar veren her türlü zararlı şey dinimizce haram kılınmıştır. Bununla ilgili Yüce Rabbimiz Kerim Kitabında şöyle buyurmaktadır: "Ey İnananlar! İçki, kumar, putlar ve fal okları şüphesiz şeytan işi pisliklerdir, bun-

lardan kaçın ki saadete eresiniz" (Maide Suresi 90. Ayet-i Kerime).

Her insana sınırlı ölçüde belirli bir ömür verilmiş olup bunu en iyi şekilde değerlendirip hem dünyasını hem de ahretini kazanması gerekmektedir. Bu konuyla ilgili Yüce Mevla'mız şöyle buyuruyor: "O halde boş kaldın mı, yine kalk (başka bir iş ve ibadetle) yorul." (İnşirah Suresi 7. Ayet-i Kerime). Boş zamanlarımızı nasıl geçirmemiz gerektiğini Rabbimiz Teâlâ bu ayette ne de güzel buyurmuş değil mi? Ya dünyana fayda sağlayacak bir iş yap ya da ibadet et!

İslam'ın temel esaslarını kavrayamamış, Rabbini bilmekte ve tanımakta zorluk çeken ve de kulluk şuurundan çok uzak kimselere göre, dinin koyduğu kurallar çok katı ve onu yaşamak da zaten çok zor. Nefsine yenik düşmüş, ins ve cinden şeytanlarla dost olmuş böylesi kimseler için din çok sıkıcı, onun yumuşatılması gerekir. Hep bunu konuşur, üstü kapalı ve açık olarak bunu dillendirir ve savunurlar. Böylesi için Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: "Kim, Rahmân'ın Zikri'ni görmezlikten gelirse, biz onun başına bir şeytan sararız. Artık o, onun ayrılmaz dostudur." (Zuhruf Suresi 36. Ayet-i Kerime) Hani "ruhunu şeytana satmış" derler ya bazıları için, ne yazık ki bu tiplerin sayısı gün geçtikçe çoğalmaktadır. "Nefsini ve hevasını ilah edinenler" e İslam'ı ve onun hükümlerini anlatmak çok zordur. Yüce Rabbimizden onlar için hidayet diliyoruz. Allah'ım sen bizi bir an bile nefsimizle baş başa bırakma, bizi nefsimize mağlup ettirme, sevdiklerimize bizi sevdiklerini, yerdiklerimizi. Nefsimizin ve şeytanın şerrinden sen bizi koru Allahım!. Amin.

İnsanı dünya ve âhirette huzûra kavuşturacak, sâlih amelin sağlam temeli olacak faydalı ilim yolunda gecesini gündüz eden, muttakî, ihlâslı nesiller yetiştiren büyük bir alim. Ehl-i sünnetin meşhur ve yaşayan dört fıkıh mezhebinden birinin imamı ve öncüsüdür.

Şâfiî, görüşleri yalnız kendi adına nisbet edilerek mezhepleşmesiyle tarihte yerini almayan, aynı zamanda tüm Müslümanlar tarafından itibara alınan bir fakih ve alim vasfını haiz bir şahsiyet olmasının yanı sıra sünni düşüncenin teşekkülünde de büyük bir etkiye ve role sahiptir.

İMAM-I ŞAFİİ

Abdullah İKİNCİ / Eğitimci- Uzman Tarihçi

Filistin - Gazzeli Bir Alim!

İmam Şafii (Asıl adı Muhammed Bin İdris'tir.) H. 150'de (Miladi 767) bu gün İslam'ın 2.eski kut-sal mekanlarından birisi olan Kudüs'ün günümüz murabıtlarını barındıran Filistin-Gazze'de doğmuş, 204'te (Miladi 820) Mısır'da vefat etmiştir. Kabri Mısır'da Mukattana dağının eteğindedir.

Hz. Peygamber'in (sas) dördüncü batından dedesi Abdi Menaf'ın dokuzuncu göbekten torunudur. Yani Kureyş kabilesinden olduğu rivayet edilir. İmam Şafii'nin doğum yılı imam Ebu Hanife'nin vefat yılına rastlar. İmam Şafii 54 yıl gibi kısa bir ömür yaşamış ama bunu çok güzel değerlendirek tarihte iz bırakmıştır. İmâm-ı Şâfiî; ömrü, maddî sıkıntılar, idârî tazyikler ve gurbetler içinde geçen büyük bir âlim idi. Türlü sıkıntıları aşarak onun büyük bir âlim olarak yetişmesinde annesinin özen ve dikkatinin büyük payı olmuştur. Bu gün yüz binlerce Müslümanın taklit ettiği Şafi Mezhebinin ilmi görüşlerini ve fıkhi uygulamalarını Kuran ve Sünnet ışığında İmam Şafii hazırlamıştır.

İmam Şafii'nin İlmi Çalışmaları

Küçük yaşta Kur'an-ı Kerim'i hıfzetti. Fasih Arapça konuşan Huzeyl kabilesi arasında şiir ve edebiyat öğrendi. Sonra Mekke müftüsü Müslim bin Halid ez-Zena'den ders alarak, onun yanında fetva verecek duruma geldi. O zaman on beş yaşlarında idi. Daha sonra Medine'ye gitti. Orada İmam Mâlik bin Enes fıkıhta Üstad idi. İmam Mâlik, kendi eseri olan El-Muvatta'yı, İmam Şafii'nin ezbere okuduğunu görünce hayretini gizleyememişti. İmam Şafii, Sufyan bin Uyeyne, Fudayl bin İyâz'dan, amcası Muhammed bin Şafii gibi birçok âlimden hadis rivayet etti.

Medine'de tabiri caizse İmam Mâlik üniversitesinde iyi bir eğitim alan ve başarı gösteren eş-Şafii, ara sıra çöl kabilelerini incelemek amacıyla onları ziyaret etmeyi ve onlarla iletişimde olmayı sürekli sürdürmüştür. Mekke'de bulunan annesini de ihmal etmeyerek zaman zaman onu ziyaret eden eş-Şafii, anlayış ve kavrayışı yüksek olan annesinin öğütlerinden de yararlanmıştı. Medine'de dokuz yıl İmam Mâlik'in talebesi olmanın yanında maddi olarak da onun himayesinde kalan İmam-ı Şafii, o öldükten sonra Mekke'ye geri dönmüştür.

İmam Şâfiî, İslam kültür tarihinde ilk olarak fıkıh usulünü tedvin edip temellerini atan bir âlimdir. Bu konuda “Er Risâle” adındaki yazdığı eser, kendi dalında bir ilktir. Daha önce ayet ve hadislerden hüküm çıkarmada, günlük fer’i problemleri çözmede sahabe devrinden itibaren bir takım usul kurallara uyuluyordu. İlk müçtehit imamların devrinde de sözlü olarak, nesih ve mensuh kaideleri, mutlak, mukayyet, umum, husus gibi metotla ilgili bilgiler hüküm çıkarmada esas alınıyordu. Ancak bunlar tedvin edilerek yazılı bir eser haline getirilmemişti. Hanefilerde, usul müçtehid imamlar devrinde yazılı bir eser haline getirilmemiş daha sonra fûrûdan hareket edilerek usûl kaideleri belirlenmiştir. İmam Şâfiî, işin başında er-Risâle’yi yazarak sonraki Şâfiî bilgilerini bu külfetten kurtarmıştır. İmam Ahmed bin Hanbel, onun hakkında; “Şâfiî, Allah’ın kitabı ve Resulü’nün sünneti konusunda insanların en fakihi idi” demiştir. (Vehbe Züheyli, Fıkhul-İslami: I, 36,37)

İlmî eserler yanında tefekkür ve duygu derinliğine sahip şiirler de yazan İmâm-ı Şâfiî, hikmetli sözlerle duyulan ihtiyacı şöyle ifade ederdi:

“Toprağın canlılığı, sükûnet içinde yağan bereketli yağmurlar iledir. Nefislerin canlılığı da, arzu ve iştiyaklarıdır. Kalplerin feyiz ve rûhâniyet canlılığı ise, hikmetli sözler ile kıvam bulur.”

Sade bir Hayat Yaşar lüksü, konforu, Şatafatı ve Övgüyü istemezdi

Çocukluğunda yüksek bir soya mensup olduğu halde fakir ve yetim çocuklar gibi yaşadı. Zenginliği istemezdi. Olanı dağıtırdı. Muhtaç olduğu halde kimseden bir şey istemez, kimsenin minneti altına girmezdi. Ancak ömrünün sonuna doğru ona Beytül-Mal’dan, Muttalip oğullarına ayrılan fasıldan bir tahsisat bağlanmıştı. Bunun dışında geliri olmamıştır. Şeybân-ı Râ’î’nin zikir ve sohbet meclislerine de çokça katılmıştır. Tasavvuf konusunda ondan dersler almıştır. Şâfi az yer çok konuşmazdı. Şöyle derdi: ‘Onaltı seneden beri hiçbir zaman doya doya yemek yemiş değilim. Zira tam bir şekilde doymak bedeni ağırlaştırır, kalbi katılaştırır, zekâyı dumura uğratar, uykuyu celb eder ve sahibini ibadet yapmaktan alıkoyar’ derdi. Orta halli giyinirdi. Heybetli bir görünüşü vardı. O bakarken, yanındakiler su dahi içemezlerdi. Yüzüğünde, (el-bereketü fil-kana’ati) Bereket, kanaat etmektedir, yazılı idi.

İmam-ı Şâfi Yöneticinin Yanlışına Yanlış Diyeabilen Bir Alimdi.

Adâlet ve takvâsı ile temâyüz eden İmâm-ı Şâfiî, haksızlıklara göz yummuycu. Kirli siyaset usulleriyle birbirlerini çekiştiren kişilere itibarı yoktu. Bu hususta şöyle tavsiyelerde bulunuyordu:

“Sana başkalarından söz getiren, senden de başkalarına götürecektir. Memnun ettiğinde; seni, sende olmayan vasıflarla öven kişi, kızdırdığında da senin hakkında sende olmayan kötülükleri sayıp dökecektir.”

İmam Şâfiî bir müddet Yemen’deki Necran vilayetine kadı olarak atanmıştı. Orada kaldığı sürece oradaki haksızlık ve adaletsizlik yapan bir valinin sürekli tarassudu altındaydı. Ama buna rağmen sürekli mazlum halkın hukukunu savunmaktan geri durmazdı. Nihayet İmam’ın kendisini pek takmadığını ve konuştuğunu gören vali, onu Abbasi halifesi Harun Reşid’e şikâyet ederek Hz Ali taraftarı olarak halifenin aleyhine çalıştığını söylediler. Haksızlıklarını ve yanlışlarını tenkit ettiği bir valinin iftirasıyla Bağdat’a çağırılır. Halife aleyhine “Ali taraftarı” olarak propaganda yaptığının dair “Rafızilikle” itham eder.

İşte bu suçlama karşısında imamın dik duruşu ve şu cesurca sözleri tarihe not düşmüştür: “Hakikat şu ki, ben halife aleyhine çalışmamışım ve Rafizi de değilim. Ama Eğer Âli Muhammedi sevmem Rafızilik ise, iki cihan şahit olsun ki ben Rafizi’yim” der. Hapsedilir. Ancak o günün Bağdat Kadısı İmam Muhammed bin Hasan’ın devreye girmesiyle serbest bırakılır.

Şâfiî Mezhebi’nin Yayılması

Şâfiî mezhebi özellikle Mısır’da yayılmıştır. Çünkü mezhebin imamı hayatının son ve en verimli dönemini orada geçirmiştir. Nitekim mezhep görüşlerini kapsayan “el-Ümm” adlı eserini ise Mısır’da yazmıştır. Bu mezhep, Irak’ta da yayılmıştır. Çünkü Şâfiî, fikirlerini yaymaya önce orada başlamıştır. Irak yoluyla Horasan ve Mavera’un-Nehir’de de yayılma imkânı bulmuş ve bu ülkelerde fetva ile tedrisatı Hanefî mezhebi ile paylaşmıştır. Bununla birlikte bu ülkelerde Hanefî mezhebi, Abbasi yönetiminin resmi mezhebi olması nedeniyle hâkim durumda idi. Mısır’da yönetim Eyyubilerin eline geçince Şâfiî mezhebi daha da güçlenmiş, hem halk hem de devlet

üzerinde büyük otoriteye sahip olmuştur. Ancak Kölemenler devrinde Sultan Zahir Baybars, kadıların dört mezhebe göre atanması gerektiği görüşünü öne sürmüş ve bu görüş uygulanmıştır. Ancak bu dönemde dahi Şafii mezhebi o yörede diğer mezheplerden güçlü bir mevkiye sahiptir. Mesela; taşra şehirlerine kadı atama yetkisi ile yetim ve vakıf mallarını kontrol hakkı yalnız Şafii mezhebine ait idi.

Böylece Şafii Mezhebi Ümmet coğrafyasının dört bir tarafına yayılmıştır. Günümüzde İran'da bile Şiî ekolü ile yan yana bulunmaktadır. Kafkasya, Azerbaycan, Hindistan, Filistin, Seylan ve Malaya Müslümanları arasında Şafii mezhebine mensup olanlar bir hayli fazladır. Güneydoğu'da diğer mezhep mensupları istisnadır. Endonezya adalarında ise hâkim olan tek mezhep Şafii mezhebidir. Ülkemizin de 2. büyük mezhebi olarak nitelenebilir.

Mezhepler İhtilaf Değil Rahmet Olmuş

Ehl-i sünnetin dört mezhebinin imanları, inançları şeyler, birbirlerinin aynısıdır. Aralarında fark yoktur. Bir müçtehid bir konu hakkındaki gelen hadis rivayetini kendi ölçüleri dahilinde sahih kabul ederken, diğer bir müçtehid aynı hadis rivayetini zayıf kabul edip içtiha etme durumunda kalırdı. Böylece ayrı ayrı görüşler (mezhepler) ortaya çıkardı.

Yahut bir konu hakkında sahih rivayet olur, bir de aynı konuyla ilgili Medine ehlinin uygulaması bulunurdu. Bazıları sahih rivayeti kabul ederken; bazıları ise Medine ehlinin uygulamasını ter-cih ederdi. Netice itibarıyla birbirine zıt iki görüş (mezhep) ortaya çıkardı. Mesela; Buhari ve Müslim'in rivayet ettikleri bir hadiste Resulullah (s.a.v) "Alıcı ve satıcı mecliste (alış veriş yeri) birbirinden ayrılınca kadar (cayma) pişmanlık hakkına sahiptirler." Buyurur. İmam Malik ise Medine ehlinin uygulamasına itibar ederek: "Pişmanlık hakkı yoktur" demiştir. Dolayısıyla iki ayrı görüş (mezhep) ortaya çıkmıştır

Ayrılıkları yalnız ameldedir. Yani ibadetlerin uygulamasında bazı farklılıklar vardır. Bu da, Müslümanlara bir kolaylıktır. Her Müslüman, dilediği mezhebi seçerek, bunu taklit eder. Her işini, ibadetlerini seçtiği mezhebe göre yapar.

Müslümanların, mezheplere ayrılımları, Allahü teâlânın rahmetidir. Hristiyan mezhepleri gibi inanç ayrılıkları yoktur.

Eş-Şafii'nin Sünnet Müdafaası: "Hadis sahih ise görüşüm odur"

İmam Şafii şeri delil olarak şu 4 esası kabul eder. Bunlar; Kitap, Sünnet, İcma ve Kıyas'dır. Kitap ve Sünnet'i asli delil, İcma ve Kıyas'ı ise fer'i delil sayardı.

İmâm-ı Şâfiî; "Gözün, nasıl ötesini göremediği bir sınırı varsa, aklın da varıp dayandığı bir hudûdu vardır." diyerek, aşırıya kaçan akılcılığa karşı Hazret-i Peygamber'in (sas) sünnetini müdâfaa etmiştir. Allah Rasûlü'ne tam bir teslîmiyetle tâbî olmak husûsunda bambaşka bir hassâsiyeti vardı. Talebelerine, kendisinden fetvâ ve ilim alanlara defalarca şu uyarıda bulunurdu:

"Benim görüşlerime aykırı olan ve Hazret-i Peygamber'den (sas) sahih olarak nakledilen bir hadis var ise; biliniz ki hadis benim görüşümden daha üstündür. Bu durumda benim görüşüme uymayın!" Yine şöyle söylerdi. Yine Rebî' b. Süleymân'dan nakledildiğine göre İmam Şâfiî şöyle der: "Hüküm verdiğim herhangi bir konuda muhaddisler tarafından benim fetvama aykırı Hz. Peygamber'den (sas) sahih bir haber nakledilirse, biliniz ki ben, hem yaşarken hem de öldükten sonra o görüşümden dönmüşümdür. Yine "Rasûlullâh'ın ve ashâbının yolunda olmayana, havada uçar görsem yine doğruluğunu kabul etmem!" diyerek günümüz ilim talebelerine, sünnet karşıtlarına, Kuran Müslümanlarına (!) ve İslami cemaatlara önemli dersler vermiştir.

Allah'ın indirdiği her şeye toptan iman etmek nasıl doğru ise aynı şekilde kendi hevasından konuşmayan Hz. Peygamber'in (sas) söylediği her şeyi toptan kabul etmek de doğrudur.

"Kim şu üç şeyi yaparsa imanı kâmil olur:

1- Emr-i bil-maruf yapmak, yani Allahü teâlânın emirlerini yapmak ve yaymak.

2- Nehy-i anil-münker yapmak, yani Allahü teâlânın yasaklarını yapmamak ve yapılmaması için uğraşmak.

3- Her işinde Allahü teâlânın dinde bildirdiği hudutlar içinde bulunmak." (İmam Şafii)

Kur'an'dan

AHDE VEFA

İslam sözüne, yapılan anlaşmalara, Allah ve Resulüne itaate sadık kalmak, hayatı iman ve cihad olarak görmek bahtiyarlıktır. Aşağıda mealleri verilen ayetler ahde vefayı emretmekte ve elde edilecek mükâfatları haber vermektedir. Okuyalım, düşünelim ve yaşayalım.

BAKARA 27: “Onlar öyle fasıklar ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın sürdürülmesini emrettiği her türlü insani ilişkiyi keserek, imani, ahlaki, sosyal bağları koparıp ayırırlar ve yeryüzünde bozgunculuk yaparlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır.”

TEVBE 100: “İslâm'ı ilk önce kabul eden muhacirler ve ensar ile iyilikle onlara uyanlar var ya, Allah onlardan razı olmuş; onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Allah, onlara içinden ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte bu büyük başarıdır.”

ALİ İMRAN 76-77: “Hayır, (gerçek onların dediği değil.) Her kim sözünü yerine getirir ve kötülükten sakınırsa, bilsin ki Allah sakınanları sever. Allah'a karşı verdikleri sözü ve yeminlerini az bir bedelle satanlara gelince, işte bunların ahirette bir payı yoktur. Kıyamet günü Allah onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acı bir azap vardır.”

MAİDE 7: “Allah'ın size olan nimetini, «İşittik ve İtaat ettik» dediğiniz zaman sizi bununla bağladığı (O'na verdiğiniz) sözü hatırlayın ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, kalplerin içindekini bilmektedir.”

ENFAL 72: “İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp yardım edenler var ya, işte onların bir kısmı diğer bir kısmının velisidir. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, onlar hicret edinceye kadar size onların mirasından hiçbir pay yoktur. Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o Müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yapacaklarınızı hakkıyla görmektedir.”

RAD 25: “Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri (akrabalık bağlarını) terk edenler ve yeryüzünde fesat çıkaranlar; işte lanet onlar içindir. Ve kötü yurt (cehennem) onlarındır.”

NAHL 95: “Allah'ın ahdini (iman ve İslam'ı) az bir karşılığa satmayın. Şayet anlayan kimseler iseniz, şüphesiz Allah katında olan (sevap) sizin için daha hayırlıdır.”

FETİH 10: “Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın (kudret) eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah ile olan ahbine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.”

BİZANS EĞİTİM SİSTEMİNİ Mİ TAKLİT EDİYORUZ?

İbrahim DEMİRKAN / Öğretmen

Üzerinde çalıştığım “Sultan Alparslan-Malazgirt 1071” adlı senaryo için yaptığım okumalardan birisinde ilginç bir bilgiyle karşılaştım. Ünlü Bizantinist Cyril Mango’nun “Bizans Yeni Roma İmparatorluğu” kitabında Bizans eğitim sistemini okuyunca bir hayli şaşırdım doğrusu. Bizans’ta eğitim ilk, orta ve yüksek olarak 3 aşamadan oluşuyormuş. Bizde de kademeler değişse de ortaokul+lise orta eğitimi temsil eder. Hatta 28 Şubat sürecindeki çıkan kanunla ortaokul ve lise birleştirilip ‘ortaokul’ adı verilmişti. (İlk ve ortaokul birleştirilerek ilköğretim olarak adlandırılmış, liseye ise ortaöğretim denmişti. Bence doğrusu bu.) Ak Parti döneminde yeniden ayrıştırılarak “lise” kelimesi yeniden eklendi sisteme. Bizdeki lise kelimesi Fransızca “lycee” kelimesinden gelir. Fransızların imparatoru Napolyon Bonapart tarafından 1801 yılında kurulan ve üniversite hazırlık okullarına verilen isimdir. Bizde de zaten ilim irfan öğrenilen değil üniversite aşkına gidilmesi mecburi okullardır. Bu yüzden Fransız usulü bir taklidin de kurbanlarıyız. Bizans’ta da

yüksekokul yani üniversite devlet memuru yetiştirmek için kurulmuş. Bizdeki üniversite kurma ve okuma mantığına ne kadar benziyor değil mi?

Yine 18 yaş mantığı Bizans’ta da geçerliymiş. İncil’de Hristiyan ceza doktrinine ilişkin öykülerin çocuğa ancak 15 tercihen 18 yaşında verilmesi tavsiye edilir.

Bu 18 yaş sınırlamaları da gerek eğitimde gerekse ceza hukukunda bize Batı’dan geçmiş kötü bir âdettir. Bir örnekle neden kötü olduğunu söyleyeyim. Hatırlarsanız 1998 yılında İstanbul’da bir öğretmenle annesi tinerici çocuklar tarafından tecavüz edilip öldürüldüğünde kamuoyu olarak bu “çocuklara” ne yapacağımız şaşırmıştık. Çocuk derken ergenliğe ulaşmış 16 yaşında gençlerdi ama 18 yaş altı oldukları için bu sıfat kullanılmıştı. Hâlbuki İslam hukukunda bir insan çocuk sahibi olacak fizyolojiye kavuştuysa yani ergenlik çağına girdiyse artık o topluma karşı sorumludur ve cezai ehliyet için Batı’dan kalma 18 yaş sınırı İslamiyet’te mevzu bahis değildir. Yani tecavüz eden 16 yaşında diye ıslahevine değil direk idama

Nesillere ideal verecek onun insani zaaflarını bilerek ona göre yön verecek bir ruh, bir idealizm getirilmelidir. Bunun da yolu eğitimi artık kışla düzeninden, dört duvar arasından çıkartıp kalpten kalbe bir yol yapmakla mümkündür.

yollanmalıdır. Zaten artık toplum artan taciz-tecavüz ve en son yaşadığımız mel'un FETO'cu darbe girişiminden sonra idam ister oldu. İdam konusunda olduğu gibi eğitim konusunda da AB normlarına değil Kuran'ın normlarına yani kurallarına dönmeliyiz.

Eğitime gelecek olursak “beşikten mezara” ilimle emredilmiş bir ümmet olarak dinî eğitim çocuk yaştan itibaren verilebilir ve tüm Kuran kıssaları çocuklara rahatlıkla anlatılabilir. Bizans'taki gibi 18 yaşını beklemeye gerek yok özellikle, anaokulu da dahil edilmeli. Çünkü tüm çocuklar sanatkâr ve dindar doğar. Elleri aldıkları çamur onlar için en büyük zevktir ve ilk sordukları sorulardan birisi de “Kendisinin nereden geldiği, kimin yarattığıdır.”

Müfredatta bazen cüzi değişiklikler yapılsa da eğitimdeki temel zihniyet değişmemiştir.

Özellikle müfredat kelimesi “ferd”den türeyen bir kelime olduğu hâlde bizde toptancı bir eğitim şablonu olarak önümüzde durmaktadır. Tüm sı-

nıflarda adeta fabrikasyon üretime tabi tutulan nesiller artık dikiş tutmamaktadır.

Medrese sisteminin en önemli yanlarından birisi şudur: Bire bir eğitim. Yani hocalarımız, öğretmenlerimiz şu anki sınıf sisteminin yanında öğrencisine haftada en az 2 saat yüz yüze eğitim vermelidir. Bunun için de gerekirse sağlıktaki uygulanan aile hekimliğine benzer pratiklikte butik okullar açılmalı, kasaba nüfusuyla yarışan öğrenci sayısına sahip olduğu için disiplinsizliğe sebebiyet veren devasa okullar kapatılmalıdır. Yeni dersliklerle sınıfta öğrenci sayısı 15'e düşürülürse eğitimde kalite artar. Atama bekleyen öğretmenlerin ataması hemen yapılmalı, darbe girişimi sonrası açığa çıkacak öğretmen açığı geçici değil kalıcı bir şekilde kadrolu atama yapılarak çözümlenmelidir. Vekil hemşire ve ücretli hâkimlik diye bir şey var mı? Yok. Öyleyse öğretmenler içinde olmamalı.

Millî Şuur dergisinin eğitimde alternatif arayışlara ışık tutmak için medreseleri konu alan özel sayısının aslında bir hedefi de buydu yani eğitim sistemimiz için Bizans'a AB normlarına değil kendi millî tecrübemize bakalım.

Nesillere ideal verecek onun insani zaaflarını bilerek ona göre yön verecek bir ruh, bir idealizm getirilmelidir. Bunun da yolu eğitimi artık kışla düzeninden, dört duvar arasından çıkartıp kalpten kalbe bir yol yapmakla mümkündür. Yoksa hayatın anlamı nedir, sorusuna cevap veremeyen hiçbir eğitim sistemi, hayatın hiçbir sorununu çözmez; tam tersi taklitçi anlayışla kalplerimize ve ruhlarımıza daha çok yaralar.

PİNAR EĞİTİM KURUMLARI

Anaokulu | İlkokul | Ortaokul | Anadolu&Fen Lisesi

P E K İYİ BİR GELECEK...

Sevgi ve Bilginin Paylaşıldığı Yer

*"Pinar, insanlığa mutluluğu ve refahı
sunan bir medeniyetin üzerindeki
külleri temizleme görevinde kendine
büyük sorumluluk düştüğünün
farkında olan bir kurumdur."*

Çankaya Densiz Anaokulu

Gökdeğirir Konutları 14/70. Sok. E Blok No:16/D
Çukurbasari - Çankaya / ANKARA
Tel: 0 312 332 05 62
Fax: 0 312 332 05 63

Çankaya Pinar İlkokulu

Kızılirmak Mah. 14/28. Sok. No:2
Çukurbasari - Çankaya / ANKARA
Tel: 0 312 332 33 04
Fax: 0 312 332 33 08

Çiğdemli R.K. Anadolu&Fen Lisesi

M. Akif Ersoy Mah. Yeşilay Cad. No:22
Yenimahalle / ANKARA
Tel: 0 312 332 97 97
Fax: 0 312 332 44 50

Yenimahalle Pinar İlkokulu

M. Akif Ersoy Mah. Yeşilay Cad. No:36
Yenimahalle / ANKARA
Tel: 0 312 332 42 00
Fax: 0 312 332 42 08

Yenimahalle Densiz Anaokulu

Ağaç Yırtırcı Mah. 982. Sok. No:5/A
Yenimahalle / ANKARA
Tel: 0 312 332 06 91
Fax: 0 312 332 06 92

EĞİTİM SİSTEMİNDEKİ EKSİKLİĞİMİZ: EĞİTİM VE SİSTEM

Ahmet Can YILMAZ / Eğitimci

Bismillahirrahmanirrahim Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'a salatu selam efendiler efendisi kurtuluş vesilemiz Hz. Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına ve ehli imanadır.

Bizler inanıyoruz ki insan hayat boyu öğrenme ve öğretme hâlinindedir. Kendi yaşayışı ve inancı gereği, bulunduğu şartlara göre bu öğrenimi sağlar. Doğa, bitkiler, hayvanlar, renkler, şekiller, sayılar, resimler... Öğrenme konusunda ilahi dokunuşları göremeyenler bunu kendince beşeriyete dökülmüş izahlarla ortaya koymaktadır. Peki tefekkür sahnesine çıkmış olan bu filler nasıl olur da eksik veya tam manasıyla akla uymayan izahlarla ortaya konabilir?

Allah'ın koyduğu hükümler kıyamete kadar geçerli olacaktır. Bizler Müslümanız ve inancımız itaat etmeyi bize öğretmiştir. Bu itaat gereğidir ki asırlardır Allah'ın şeriatı ile açıklanmayıp ortaya "ortak bir fikir" koyamayan insanoğlu bir de bu yanlışlarını felsefe gibi çürük zeminlere oturarak açıklamaya çalışmıştır. İlahi dokunuşlar geri planda bırakılsa da Rabbimiz azimüşşan kendi sanatıyla hiçbir şeye ihtiyaç duymadan sanatını yarattıklarıyla ortaya koymuştur.

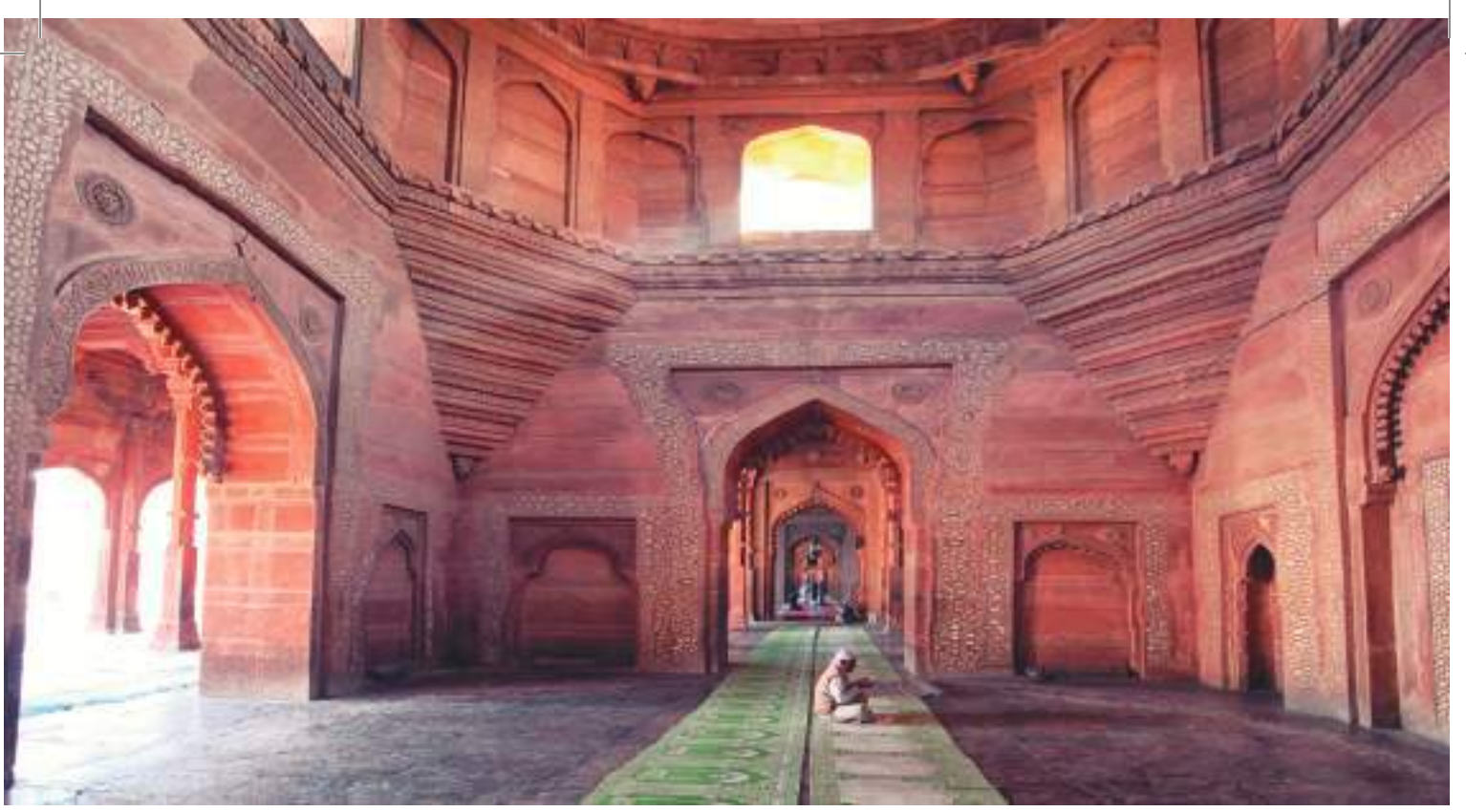
Evet, buradan anlıyoruz ki insan fıtrat gereği öğrenmeyi ve öğretmeyi ama bunu yaparken Rabb'ine itaat ederek ve onun ilahi motifleri ile gerçekleştirmelidir. Öğrenme ve öğretmenin doğal sonucu olan "eğitim" ise tam da burada dışlinin çarklarını çevirmeye başlıyor.

Yazımızın başında belirttiğimiz üzere insan inancı ve bulunduğu ortamın şartlarına göre öğrenir ve eğitilir. Öyle bir ülke düşünün ki yüzde doksani Müslüman, âleme ilahi metotla nizam vermiş bir ecdadın torunları ama eğitim sistemi batıl ve gayrı nizamidir. Gayrı nizamidir diyorum çünkü dinimizde olmayan, örf, adet, gelenekte yer almayan unsurlarla evlatlarımızı yani bugünümüzün umut tohumlarına nizam verilmeye çalışılıyor. Hastaya yanlış tedavi uygulanıyor. Bizler yaşamımızı, eğitim ve öğrenimimizi "Kur'an ve sünnet"ten almaktayız. Avrupa'nın tağuti olan sistemi yalnızca ifsad saçmaktadır. Bizi benliğimizden kopararak "ahlak ve maneviyat" fukarası bir toplum hâline getirmektedir. İnancımızda olmayan, hiçbir İslami temele oturtulmamış, mitolojik, felsefik, gayrı ahlakı bir eğitim sistemini şuurlu Müslümanlar kabullenemez. Çocuklarımıza daha besmeleyi öğretmeden flörtü öğreten, kızlarımıza iffeti öğretmesi gerekirken ar damarını parçalayan, dini gericilik sayan hatta özgür düşünmeye engel sayan bu batıl eğitim sistemini kabul etmiyoruz. İnancımız gereği de durum, bu cadde çıkmaz sokak demeyi de emri bil maruf nehyi anilmünker sayıyoruz.

Çözüm!.. Anahtarları Millî Görüş'e teslim edin. Şuurlu Öğretmenler Derneğimizin şuurlu çalışmalarını İslam çizgisinde Peygamber (SAV) mayasıyla nasıl yoğrulduğunu görün!

Rabb'im istikametten ayırmasın. Şuurlu nesiller yetiştirmeyi bizlere nasip etsin.

Esselamu aleyküm...

MEZHEPLER VE MEŞREPLER İSLAM'IN ZENGİNLİĞİDİR

Geçen sayıdan devam

Biröl DUMAN / Araştırmacı Yazar

**Ana kaynak Kur'an-ı Kerim kabul edilmiş,
sonra Sünnete müracat edilmiştir.**

Bütün mezhep imamları ulaşabildikleri siyer ve hadis kaynaklarına göre hareket etmişlerdir. İçlerinden bazıları bir kısım hadislerle ulaşamamıştır. Nitekim Efendimizin ahrete irtihalinden sonra sahabelerden büyük bir kısmı farklı ve birbirinden uzak bölgeler gitmişlerdir. Doğal olarak bildikleri hadisleri diğer sahabeler duymamış veya unutmuş olabilir.

Örneğin Hz. Aişe anamızın rivayet ettiği "Ben, Hz. Peygamber'in ihrama girmeden önce ve ihramdan çıktıktan sonra henüz tavaf etmeden ona hoş koku sürerdim." hadisi Hz. Ömer'e ulaşmadan önce Hz. Ömer ihramda bulunan kimselerin koku sürmelerini yasaklıyordu. Mest konusunda da benzer bir rivayet nakledilir. Kendisine mest müddetini belirleyen hadisler ulaşmadan mest giyenlerin zaman tahdidi olmadan üzerlerini meshedebileceklerini söylüyordu.

Hz. Osman da "Kocası vefat eden kadın iddetini ölen kocasının evinde geçirir." mealindeki hadis kendisine ulaşmamıştı. Hz. Osman, hadisi Füreyra b. Malik'ten duydu. Füreyra'nın kocası vefat edince, Hz. Peygamber kendisine iddeti bitinceye kadar evinde beklemesini emretti. Hz. Osman bu hadisi duyar duymaz onunla amel etti. (Tirmizi, İbni Hanbel)

Halife Ömer (RA) Şam'a giderken Şam yakınlarında onu karşılayan ordu komutanları kendisine orada büyük bir veba salgını olduğunu bildirdi. Yola devam edip etmeme konusunda istişare etmek için sahabenin önde gelenlerini çağırdı. İçlerinden Abdurrahman bin Avf "Ben Allah rasulü'nün (s.a.v) şöyle buyurduğunu işittim: 'Bir yerde veba hastalığının bulunduğunu işittiğinizde oraya gitmeyin. Bulunduğunuz yerde veba görülünce de oradan kaçarak başka yere çıkmayın'" dedi. Bunun üzerine Hz. Ömer Şam'a girmekten vazgeçti, Medine'ye geri döndü. (Buhari ve Müslim)

Sahabeler içinde bile birçok hadisi bilmeyen varken mezhep imamlarının bütün hadisleri bilmesi mümkün değildi. Ancak Hicri 3. yüzyıldan sonra hadis ilminin yaygınlaşması ve tedvini ile birlikte bütün mezhepler her türlü hadise ulaşma imkânı bulmaya başlamıştır. Doğal olarak bir mezhep imamı bir hadise göre bazı fetvalar vermiş olabilirken diğerleri o hadise ulaşamadıklarından veya konuyla ilgili bir başka hadise ulaştıklarından dolayı aynı konuda farklı fetva vermiş olabilirler. Aynı konudaki iki farklı hadisin hangisinin mensuh olduğunu bilemeyebilirler de. Örneğin seferdeyken namazların cem (birleştirme) olabildiğiyle ilgili Ebu Hanife'ye bir hadis kaynağı gelmemiş olabilir. Doğal olarak Hanefilik'te sadece Hac zamanı müzdelife ve minada namazların cem'i yapılmaktadır. Ancak Hicri 3. yüzyıldan sonra hadis ilminin yaygınlaşması ve tedvini ile birlikte bütün mezhepler her türlü hadise ulaşma imkânı bulmaya başlamıştır.

Bununla birlikte Resulullah'ın (SAV) bazı sünnetlerinin sahabe kendine göre yorumlamış ve yorumladığı şekliyle anlatmıştır. Örneğin namaza başlarken dil ile niyet edilir mi edilmez mi? Bunu Efendimize sormamışlar. Doğal olarak bir kısım alimler dil ile niyeti şart koşmuşlar, diğer bir kısmı gereksiz görmüşler, neticede niyet kast etmektir, dile gerek yoktur diye düşünmüşler. Bir kısmı da müşhehap görmüşler. Öte yandan kıyamdayken imama uyan birinin Fatiha suresini okuması gerekli mi gereksiz mi? Bunu da sormamışlar, sahabelerden bir kısmı okumuş, bir kısmı okumamıştır. Mezhep imamları da kendi ilmi yöntemleriyle birinin doğru olma ihtimalini daha yüksek görerek fetvalarını ona göre vermişlerdir.

Bediüzzaman Said Nursi der ki: "Nasıl ki mevsimlerin değişmesiyle elbiseler değişir, mizaçlara göre ilaçlar tebeddül eder. Öyle de asırlara göre şeraitler değişir, milletlerin istidadına göre ahkam tahavvül eder. Çünkü ahkam-ı şer'iyyenin teferruat kısmı, ahval-ı beşeriyyeye bakar, ona göre gelir, ilaç olur. (Sözler, 27. Söz, Hatime Bölümü) Sadece asırlara göre değil, aynı asırda yaşayan Müslümanlar içinde bulunduğu coğrafi ortam, iklim ve anlayış tarzımız da teferruatla ilgili farklı fetvaların verilisinde önemli etkenlerdendir. Bediüzzaman buna örnek olarak İmam Şafii'nin tabilerinin Hanefilik mezhebine tabi olanlara nispeten daha köylü ve bedeviliğe yakın olduğunu belirtmektedir. (age, aynı sayfa) İmam Şafii kırsal bölgede, Ebu Hanife ise şehir merkezinde yaşadığı için halkın soru, sıkıntı ve çözümleri de yaşadıkları bölgesel şartlara göre değişiyordu. Dolayısıyla fetva verilirken Resulullah'ın (SAV), "Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız; sevdiriniz, nefret ettirmeyiniz." kavline binaen mezhep imamları maslahatı, kolaylığı tercih etmişler ve fetvalarını bu minval üzerine geliştirmişlerdir. Bediüzzaman namaza imama tabi olanların Fatiha suresini okuması veya okumaması, kadına dokunmakla abdestin bozulup bozulmaması, az bir necasetin abdeste halel getirip getirmemesi gibi fetvaların bu tip fetvalardan olduğunu belirtmektedir.

Ayrıca Uhud Savaşı sırasında abdestli olan Peygamber-i Zîşanın savaş bittikten sonra abdest alışından yola çıkarak abdesti bozan kurallardan birini belirlerken mezheplerin uyguladıkları yöntemler de farklıdır. Mezhep imamlarına göre Uhud Savaşı'nda Efendimizin abdestinin bozulmasının nedenleri farklıdır. Hanefi ulemasına göre Efendimizin (SAV) miğferine aldığı darbeden dolayı miğferin yanağına batması sonucu yanağından ve dişinin kırılmasından dolayı kanaması abdestin bozulmasına sebep olmuştur. Şafii mezhep uleması ise kan gelmesinden değil o sırada Efendimizin (SAV) yürürken bir köpeğin yanından sürtünerek geçmesinden dolayı abdestinin bozulduğunu ileri sürmüşlerdir. Burada Şafii ulemasının kırsal bölgede yaşamış ve ağaç dallarının insanlara sürtünmesi ile sık sık abdest alma gerekliliği ile de bir bağ kurulabilir.

Gusül abdestinin kurallarını belirlerken yine mezhep fukahası farklı yöntemler belirlemişlerdir. Hanefi mezhebi fukahası belki tıp bilginlerinin de görüşlerini alarak ağız ve burun içinin vücudun dış organlarından olduğunu varsayarak gusülde ağız ve burun içinin de

ıslatılması gerektiğini ileri sürmüşlerdir. Bazı mezhep fukahası ağız ve burnun mide, dalak, böbrek gibi iç organlarından sayılması gerektiğini ileri sürmüşler, ağız ve buruna su vermenin farz olmadığı yolunda, bazı fukahada ağız ve burnun vücudun dış kısmından olduğunu ve bu yüzden ağız ve buruna su vermenin farz olduğu yolunda fetva vermişlerdir.

Yine bir kısım mezhep fukahası abdestin belli bir tertip sırasıyla alınmasını farz kabul eder. Yani önce yüz, sonra sırasıyla bilek ve kollar, sonra başı mesh, en son da ayaklar gibi sırayla yapılmasını, şayet bu sıraya uyulmazsa örneğin kolları önce ayaklar yıkanırsa bu abdestin geçersiz olduğunu ileri sürerler. Hanefi fukahası ise tertibin sünnet olduğunu, bu sıralamaya uyulmasa da abdestin geçerli olduğunu belirtirler.

Ehli Sünnette bilinen dört büyük mezhep dışında onlarca belki yüzlerce küçük mezhep ve uygulama vardır. İslam alimleri doğrudan doğruya Kur'an ve sünnetten sağlam hükümler çıkarma bilgi ve becerisine sahip alimlerin başka mezhepleri taklit etme zorunluluğu olmadığını kabul etmişlerdir. Bunlardan biri de 20. yüzyılın büyük alimlerinden Mevdudi'dir. Şöyle der Mevdudi: "Benim meslek ve meşrebim, doğrudan doğruya Kur'an ve sünnetten sağlam hükümler çıkarmaya çalışarak bu araştırmalar sonucu bir neticeye ulaşırken geçmiş alimlerden o fevkalade isabetli görüşlerden faydalanmak (...) müctehid imamlarının hanğirsinin içtihiadı kitaba ve sünnete uyuyor diye karara vermeye çalışmak, sonra hangisi hak ve sağlam gelirse ona tabi olmak şeklindedir. Ben de ehli hadis bilenerin yolunu bütün tutumlarıyla doğru görüyorum ne Şafii ne de Hanefi mezheplerinden birine bağılıyım. (...) Temel hükümlerden teferruata ait hükümler çıkarmaya bir kimse için alimlerden ve mezhep imamlarından en çok güvendiği birine tabi olmasından başka çıkar bir yol yoktur." (Mevdudi, Meseler ve Çözümleri, Risale Yayınları, İstanbul 1990, 3. Baskı, sh. 146, 147)

Bazı yorumcular ayet ve hadislerden içtihat yapabilecek yeterli ilmi bilgisi olan alimlerin bir başka müctehit imamı taklit etmesinin caiz olmadığını ileri sürseler de bu tür alimlerin başka konuları daha önemli ve elzem görmelerinden dolayı fıkıh ilmene vakit ayıramadığını biliyoruz. Bu alimlerden biri de Bediüzzaman Said Nursi'dir. Kendisi içtihat kapısının açık olduğunu bildirmekle beraber talebelerine kendi döneminde içtihat yapılmaması, dört mezhep imamından birine tabi olunması gerektiğini bildirmiş ve bunu altı gerekçe ile açıklamıştır. (B. Said Nursi, Sözler, 7. Söz)

Mezhepler haklarında açık nas bulanmayan konularda büyük fakihlerin zannı galebeye dayalı rey tercihlerinden meydana gelmiş fetvalar bütünüdür. Tabii ki zannı galebe de fıkıh âlimleri tarafından çeşitli delil ve yöntemlerle oluşturulmuş, Kur'an ve hadis hükümlerinden kıyas yapılmış, üzerinde tartışılmış, istişare edilmiş ve karara bağlanmış. Dinimizdeki mezhep ve meşrepler insanların yaşadığı iklim, coğrafi şartlar, mizaçları ve yaşama biçimi göze alınarak ümmetin işini kolaylaştırmak için bulunmaz bir nimet. Mezhep ve meşrepleri birbirine rakip değil, bir bütün içinde zenginlik olarak görmeliyiz. Nitekim öyledir.

FİLİSTİNLİ BİR KIZ ÇOCUĞUNDAN MEKTUP

İbrahim KİLİK / Eğitimci

Filistinli kız çocuğunun, çelimsiz parmaklarıyla yazdığı bu mektup, yaralı barış güvercinlerinin kanatlarında, yükü özgürlük ve hasret olan karalı turnaların teleklerinde yollandı tüm dünyaya.

Bu mektup çağlara yazıldı. Dağlara yazıldı bu mektup. Dağlar ses verdi, insanlığın vicdanından ses yok... Bir sabinin, bir yetimin yüreğinden damlayan kanla yazıldı satır satır, hece hece. Ölmekten ve esaretten başka seçeneği olmayan insanların yaşadığı diyardan, anadan, yârdan geçenlerin diyarından yazıldı... Ne zarfı var ne pulu. Yok gizlisi saklısı, mazrufu aşikâr. Şikâr olmuş öksüz bir ceylan yavrusu sahibi. Adresi bütün dünya coğrafyası. Alıcısı vicdanı sağır, irfanı kör, sefih bir hayatın kurbanı insanlık. Bir anlık pişmanlığın eseri değil bu mektup. Çaresizliğin, esaretin, mazlumluğun, meskenetin kol gezdiği zamanların ürünü. Ve bu satırlar belki birkaç duyarlı yürek çıkar da yankı bulur diye yayınlandı...

Ey dünya coğrafyasını karış karış, dağ dağ, ova ova, deniz deniz elinde tutan insanlık! Sizin sağır ve kör vicdanlarınıza merhaba diyerek sözlerime başlıyorum. Duyulmasa da feryadım, merhaba diyorum. Beni de dokuz ay on gün karnında taşıdı rahmetli anacığım. Ben de dünyaya ilk kez merhaba dediğimde cıglık attım. Ama o zaman bütün bu olacakları bilmiyordum...

Benim ve diğer Filistinli kardeşlerimin kaderi, doğar doğmaz düşman ilan edilip daha sonra da katledilmek veya öksüz bırakılmak. Dünyadaki akranlarımız, parklarda oyun oynayıp yıldızları seyrederken biz siren sesleri, bomba sesleri duyup atılan bombaların yıktığı betonların altında kâh sakat bırakıldık kâh ruhumuzu teslim ettik. İşte ben bütün bunlardan dolayı ne oyun parklarını bilirim ne gökyüzünün mavisini...

Annemi ve babamı bir İsrail saldırısında kaybettim. Benim durumum yaldızlı şömiz kaplı sözlüklerde, öksüz, yetim ve esir sözcüklerinin içini dolduruyor. Sizler beni hiç tanımıyorsunuz... Belki de bazılarınız, renkli televizyon ekranlarında hâlimi

görüp hayıflanıyorsunuzdur. Ama bu hayıflanma yetersiz kalıyor. Bilir misiniz? İçtiğiniz her coca cola meşrubat, marlboro sigara, çocuklarınız sevin sin diye aldığınız nestle çikolatalar, yahut keyifle yudumladığınız neska feler; bana, kardeşlerime ve halkımıza atılan bombaların kesafetini ve mermilerin sayısını biraz daha artırıyor.

Öyle ki bizim güçlkle nefes alıp verdiğimiz coğrafyada güvercinlerin uçmasına izin vermiyorlar. Yıldızlara bakmamız yasak. Gökyüzüne başımı kaldırıp baktığım anda, yere inen bomba yangınlarını hedefe giden izli mermileri ve füzeleri görüyorum. Öyle pahalı barbi bebeklerle oynamadığım gibi evcilik oyunlarını da bilmiyorum. Annemi geçen gece rüyamda gördüm, yüzünde nur ve tebessüm vardı. Bana "Kızım sabret ve metin ol. Eşkuya dünyaya hükümdar olmaz. Az kaldı." diyordu. Annemin bembeyaz zambak ellerini kokladım ama rüya çok kısa sürdü, doyamadım anneme. Ha bir de o da benim saçlarımı koklayıp beni bağrına bastı. Rüya da olsa o kadar mutlu oldum ki anlatamam. Lâkin dediğim gibi tez uyandım, yüreğimdaki hü zün daha bir kesifleşti uyandığım zaman.

Bizim okullarımızı da bombaladılar; çatısı yok, elektriği, suyu yok okulumuzun. Okul bahçemizde renk renk çiçekler de yok. Çiçek adlarını unuttum. Yazamıyorum o yüzden, yarısı yırtık defterime. Bombalama seanslarından kalan beton parçalarına kömür parçasıyla bir kalp resmi yapıyor, ortadan ikiye bölüyor; bir tarafına annemin, diğer tarafına babamın adını yazıyorum. Ellerim de kömür karasıyla bahtım gibi simsiyah oldu...

Bir de annem ve babam gideli sabah kahvaltısı da yapamıyorum. Çoğunlukla aç yatıyorum. Eski den iri siyah gözlerimi zeytine benzetirlerdi benim. Çoktandır zeytin ve peynir de yiyemiyorum. İçim yanıyor ama ağlayamıyorum... En son suyu rahmetli annem kendi içmeyip bana vermişti. O öldükten sonra içebilecek temiz ve sağlıklı su da bulamadım. Gözyaşlarım o nedenle mi kurudu dersiniz... Gelen insani yardımların bize ulaşmasına izin de verilmiyor. Kalbim acıyor, anne baba diyen bir çocuk sesi duyunca. Nemli gözlerle kara bulutların ve pusun kapattığı simsiyah ufuklara bakıyorum. Boğazım düğüm düğüm oluyor konuşamıyorum. Bu mektubu yazarken de ağlamıyorum, ağlayamıyorum. Ağlayabilmek için önce gülmeyi bilmek gerekir.

Ben anneme nazlanamadım hiç. Oysa o beni nazlı çiçeğim diye bağrına basardı yaşarken. Sevgi çiçeğimizi tez soldurdu, eli silahlı sevgisiz insanlar... Ben de tüm Filistinli kardeşlerim gibi, aklım erdi ereli gülemiyorum. Size sesleniyorum ey insan kardeşlerim! Belki de bu mektup son mektubum...

(Filistin Gazze Şeridi,
21. Yüzyıl Se vde Nihal)

BİLİNÇLİ SOSYAL MEDYA KULLANIMI VE DİKKAT EDİLMESİ GEREKEN HUSUSLAR

Geçen sayıdan devam

Necmettin Mesut SEVER / Bilgisayar Programcısı

Duygu Sömürüsü

Herkes açık profil paylaşımı, reklam yönetimi, eğitim yönetimi ve muhataplar gibi nedenlerin dışında bir nedeni var ama bu çok daha tehlikeli, yine bir örnekle anlatalım, Facebook'ta gezerken karşınıza bir gönderi çıkıyor. İçeriğinde ise lafzallah veya salavat v.b. var, altında ise "Allahını seviyorsan paylaş." veya "Paylaşmayan bizden değildir." diyor ve sen de bunu paylaşıyorsun veya beğeniyorsun, bu gönderiyi senin gibi on bin kişi beğeniyor ve sayfayı takibe başlıyor, daha sonra aynı sayfadan bir gönderi daha geliyor. "Allah için cihada hazır mısın? Evet diyorsan beğen, paylaş" şeklinde, sen bunu da beğendiğinde bakıyorsun ki senin gibi iki bin kişi daha beğenmiş bu gönderiyi, daha sonra dördüncü, beşinci belki altıncı gönderi de söylemler gittikçe keskinleşiyor. "Cihada çıkmak için ne bekliyorsun? Beğen, paylaş" yazıyor, sen bunu da beğendiğin zaman bakıyorsun ki senin gibi elli kişi beğenmiş bu altıncı gönderiyi, işte bu daralan çemberdeki elli adama

DAEŞ (İŞİD) ve benzeri terör örgütleri tarafından ağzı laf yapan ikna kabiliyeti yüksek kişiler mesaj yoluyla muhabbete giriyorlar ve bakıyorsunuz ki kafalanmışsınız, cihada gidiyorsunuz. Bu örneğin yaşanmışlığı çok fazla hatta zaman zaman haberlerde de görürsünüz, yurt dışından veya yurt içinde boşluğa düşmüş, sürekli sosyal medya'da takılan birisi bir süre sonra DAEŞ'e katılmış. İşte en tehlikesi tam olarak bu.

Peki bu terör örgütleri neden böyle bir yöntemi izliyorlar? Çok basit bir cevabı var, bu şekilde tüm dünyaya erişebiliyorlar yani belirli bir alanla sınırlı kalmıyorlar, ikincisi masrafsız ve zahmetsiz bir sistem, düşünsenize ülke ülke gez veya il il adam kafala çok zahmetli ve masraflı olurdu. İşte tam olarak bu nedenlerle sosyal medya'da beğendiğimiz, paylaştığımız ve yorum yaptığımız şeylere de dikkat etmemiz gerekiyor, kendimize şu soruyu sormalıyız bu kime yarıyor ? Kime ne faydası var? Sonuçları kimi memnun edecek?

Tanımadığımız Kişilerden Gelen Arkadaşlık İstekleri

Bize birçok kişi arkadaşlık isteği gönderebilir ama biz bunlardan sadece tanıdıklarımızın arkadaşlık

isteklerini kabul etmeliyiz. Özellikle de Facebook kullanıcıları! Niçin sorusunu sorduğunuzu duyar gibiyim. Ülkemizde birçok kişi sosyal medya üzerinden karşı cinsten gelen arkadaşlık isteklerini düşünmeden kabul edebilmekteler ancak bu kişilerin bir kısmının bu olaydan bir müddet sonra hesabını çaldırdığını görürsünüz. Cevabı basit aslında kullanıcının hesabını kırmak isteyen birisi açtığı sahte (fake) hesaptan karşı cins kullanıcıya arkadaşlık teklifi gönderir, kullanıcı bunu kabul edince bu art niyetli şahıs tarafından şifremi unuttum seçeneği kullanılmak suretiyle son eklenen arkadaşları tahmin edip! Sonra da açtığı o sahte hesaplardan bu işlemi onaylayıp kullanıcının hesabını çalabilmekteler.

Güvenlik

Ülkemizde sosyal medya kullanımı hepimizin günlük yaşantısının bir parçası hâline gelmiş durumda. Ancak bu kullanım esnasında nelere dikkat etmemiz gerektiğini veya nasıl daha güvenli bir şekilde sosyal medya kullanacağımızı bilmiyoruz. Bu nedenle sosyal medya hesabının başkaları tarafından ele geçirilmesi veya sosyal medya hesabında bulunan kişisel bilgilerin, fotoğrafların vb. başkaları tarafından kötü niyetli kullanılması gibi birçok sıkıntılı durumlarla karşı karşıya kalılabilmekte. Bu nedenle sosyal medya kullanımında “güvenlik” en çok dikkat edilmesi gereken konuların başında geliyor.

Bu yazımızda; yaşanan ve yaşanması muhtemel bu tür sıkıntıları mümkün olduğunca en aza indirmek için neler yapılabilir bunlardan bahsetmek istiyorum.

Güvenli Şifre

Ülkemizde İnternet kullanıcılarının tercih ettiği hesap şifreleri genelde 8-10 karakter aralığında ve sözlükte çokça geçen kelimelerden oluştuğu için de çabuk tahmin edilebilir ve kırılabilir durumda. Örneğin, cep telefonu numarası, araç plakası, çocuğun ve kendisinin doğum yılı, çocuk ve eşlerinin isimlerinin ilk heceleri, il isimleri ve plaka kodlarının birlikte kullanılması gibi oluşturulan birçok basit şifre mevcut. Hatta bazı şifreler kullanıcının profilinde yer alan herkese açık kişisel bilgilerden oluşmakta. Örneğin Facebook için düşünürsek profilinizde doğduğunuz yer ve yaşadığınız yer bilgileri arkadaşınız olmayan sıradan kullanıcıların erişimine açık ise ve şifrenizde bu bilgilerden herhangi biri yer alıyorsa art niyetli birisinin Facebook şifrenizi tahmin etmesi veya kırması an meselesi. Bir sosyal medya hesabı düşünelim kullanıcısı Ankaralı ve şifresi “Ankara06.” Böyle basit bir şifre çabucak tahmin edilebilir veya kırılabilir. Ama aynı mantıkla oluşturulmuş “A6N0ka.rA” şifresi diğerine göre daha güvenli olacaktır. Unutulmaması gereken

bir başka husus ise sosyal medya hesaplarımızın şifrelerinin mümkünse birbirinden farklı olmasıdır. Aksi takdirde sosyal medya hesaplarınızdan birinin şifresi kırılırsa diğer sosyal medya hesaplarınızı da kaybedebilirsiniz. Gerçi günümüzde 51 karaktere kadar olan şifreleri kırabilecek hackerların işini kolaylaştıran programlar mevcut ama ülkemizde Facebook v.b. sosyal medya hesaplarının şifrelerinin kırılması işlemi genelde hackerlar tarafından değil, sıradan kullanıcılar tarafından yukarıda zikrettiğimiz husus ve benzeri şekilde gerçekleşmektedir.

Pishing (Oltalama) Sahte Giriş Sayfaları

Son zamanlarda sıkça kullanılan bir yöntemdir. Mail hesabınızı kontrol ettiğinizde bir saat markası veya bir otomobil markası vb. kendi ürününün fotoğrafını koymuş ve fotoğrafın altında bir link “Hemen Giriş Yap, Çekilişe Katıl” vb. sözcüklerle sizi linke yönlendirmekte. Siz o linke tıklayıp açılan sayfaya baktığınızda sosyal medya hesabınızın Faceook, Twitter, Instagram, VK, vb. giriş sayfasının bire bir aynısıyla karşılaşmaktasınız. Hatta bu tarz sayfaların URL’si de neredeyse aynıdır veya benzerdir ama siz o açılan sayfadaki alanlara sosyal medya hesabınızın kullanıcı adı ve şifresini yazıp “Giriş Yap” seçeneğini tıkladığınızda sizin kullanıcı adı ve şifre bilgileriniz art niyetli kişilerin eline geçiyor. Aynı durum son zamanlarda bankalardan müşterilere gönderilen maillerde de olabilmekte. Kullanıcılar bu maillerdeki alanlara istenilen bilgileri girdiğinde veya maildeki linke tıkladığında kredi kartı ve banka hesap bilgilerinin çalınması durumuyla karşı karşıya kalabilmektedir. Aynı yöntem CryptoLocker gibi virüslerin bulaştırılmasında da kullanılabilir.

Bilinmeyen Uygulamalar

Sosyal medya içerisindeki uygulamalara çok dikkat edilmesi gerekiyor. Çünkü siz bir uygulamaya giriş yaparken o uygulamanın sizden bazı bilgilerinize erişim izni istiyor. Bu izinler uygulamadan uygulamaya değişebiliyor, siz uygulamaya dâhil olarak aslında uygulamanın bilgilerinize erişim sağlamasına ve sizin adınıza belirli işlemleri yapmasına da izin vermiş oluyorsunuz. Bu durumun bir benzeri android uygulamalarında da mevcut. Sizin o an için ciddiye almadığınız veya dikkat etmediğiniz bu uygulamalar daha sonra sizin adınıza birçok paylaşımda bulunabiliyor, bu paylaşımlar genelde reklam içerikli olsa da bunların içerisinde pornografik içerikli olan paylaşımlarda olabilmekte. Uygulamalar bu paylaşımları yaparken herkese açık yani herkesin görebileceği şekilde yapıyor ve sizin arkadaşınız olsun olmasın profilinizi ziyaret eden herkes o paylaşımı görebiliyor ve paylaşımı sizin yaptığınız sanılıyor. Hatta bu uygulamalar, eğer arkadaşlarınız sizin

onların Facebook “zaman tüneline” paylaşımında bulunmanızı engellememişse, uygulamalar sizin adınıza arkadaşlarınızın zaman tüneline de paylaşımında bulunabilir. Ama bu hiçbir uygulamayı kullanmamamız gerektiği anlamına gelmez sadece çok iyi bildiğimiz, çok fazla izin istemeyen ve güvendiğimiz uygulamaları tercih etmeliyiz. Uygulamaları tamamen kapatmak isterseniz, Facebook için Ayarlar->Uygulamalar->Platformu Kapat seçeneğini kullanabilirsiniz. Ayrıca arkadaşlarınızın sizin zaman tünelinizde bir şeyler paylaşmasını istemiyorsanız Facebook->Ayarlar->Zaman Tüneli ve Etiketleme->Zaman Tüneli-me Kimler Bir Şey Ekleyebilir seçeneğini “Sadece Ben” olarak değiştirebilirsiniz.

İkinci E-Posta Adresi Ekleme

Sosyal medya hesaplarının birçoğuna ikinci e-posta adresi eklenebilmektedir. İkinci e-posta adresi hesabınızın bir başkasının eline geçmesini zorlaştırmakta ve aynı zamanda hesap şifremizi unuttuğumuzda şifre sıfırlama işlemlerini de kolaylaştırmaktadır.

Cep Telefonu Bildirimleri

Sosyal medya hesaplarınızın birçoğuna cep telefonu numaranızı ekleyebilirsiniz ve bu sayede sosyal medya hesabınızın çalınması zorlaşır ve lev ki başkasının eline geçerse geri almanız daha kolay olur. Hatta Facebook kullanıcısı iseniz cep telefonu bildirimlerini açmanız hâlinde hesabınıza giriş yapıldığında bundan sms yoluyla haberdar olabilirsiniz.

Facebook Kullanıcıları İçin Güvenilir Kişi Ekleme

Facebook kullanıcısıysanız hesabınızın bir başkasının eline geçmesini engellemek için Facebook hesabı olan yakın akrabalarınızı ve çabuk ulaşabileceğiniz arkadaşlarınızı da “güvenilir kişi” olarak ekleyebilir ve bu sayede hesabınızın güvenliğini bir kat daha arttırabilirsiniz.

Çocuklarda Sosyal Medya Kullanımı ve Dikkat Edilmesi Gerekenler

Arkadaşlık, Takip Etme

Eğer 18 yaş altı bir çocuğunuz varsa ve sosyal medya kullanıcısı ise sizin bir veli olarak muhakkak onu arkadaş ekleyerek profillerini ve paylaşımlarını takip etmenizi öneririm.

Yer Bildirimleri ve Fotoğraf Paylaşımı

Çocuğunuzu okula, kreşe veya başka bir yere bıraktığınızda sosyal medya üzerinden Swarm, Instagram v.s. yer ve zaman bildirimi yapmayın çün-

kü bu şekilde bir bildirim yaptığınızda bu bilgiler art niyetli kişilerce kullanılabilir, yakın zamanda yaşanmış bir olay, annesi kızını okula bıraktığında ve okuldan alırken sürekli yer ve zaman bildirimi yapıyor aynı zamanda kızının okulun önünde çekilmiş fotoğrafını da paylaşıyor, o küçük kızın fotoğrafını İnternette cep telefonuna indiren art niyetli zanlı bunu pedofili manyaklarının olduğu bir WhatsApp grubunda paylaşıyor ve not ekliyor “ Adı: Marry, Yaş:8, Göz Rengi: Ela, Açık Artırma Başlangıcı: 30.000 \$ ” ve bu mesajdan sonra küçük kıza başka bir ülkeden 65.000\$’a alıcı çıkıyor ve o gün okul dışında annesinden daha önce gelecek kıza kaçıyorlar...

Ayrıca oğlunuzun, kızınızın sosyal medya iletişim kanallarına fotoğrafını yüklemek, o güzel anları çevrenizle paylaşmak sizin için güzel olsa da; çocuğunuz için tehlikeli olabilir.

Ülkemizde her yıl sayısını tahmin bile etmek istemeyeceğiniz kadar cinsel istismara uğrayan çocuk var, siz bu fotoğrafı sadece arkadaşlarınızla veya akrabalarınızla paylaşıyor olabilirsiniz ama bir akrabanız o fotoğrafı beğendiğinde onun arkadaşlarına “..... bu fotoğrafı beğendi” şeklinde bildirim gidiyor veya akrabalarınız o fotoğrafı kendi arkadaşlarıyla paylaşmakta sakınca görmüyor ve bu şekilde çember genişliyor, fotoğraf herkesin eline ulaşıyor. Fotomontaj tekniklerinin çoluk çocuğun eline düştüğü profesyonellerinin ise gerçeğinden ayırt edilmesi güç montajlar yaptığı günümüzde fotoğrafınızın art niyetli birisinin eline geçmesini ister miydiniz?

Yine izlediğim bir video da yaşları 12-17 arasında değişen kız çocuklarıyla ailelerinin de bilgisi dâhilinde sosyal medya üzerinden normalde hiç tanımadığı birisinin gerçek yaşını ve fotoğrafını gizleyip sahte bir fotoğraf kullanarak arkadaşlık isteği gönderilip evde kimsenin olmadığı bir zamanda içeri girmeyi veya evdekilerden gizlice dışarıya çıkma teklif edildiğinde tüm kızların bu teklifi kabul ettiği gözlemlenmiştir.

Ayrıca mütedeyyin diyebileceğimiz ailelerde yetişmiş yaşları 8-13 arasında değişen 50 farklı çocukla yaptığım araştırmada çocukların %7 si- nin İnternet üzerinden sözlü tacize uğradığını veya kandırılmaya çalışıldığını maalesef tespit ettik, bunun daha vahimi ise bu %7’lik kesiminin velilerinin bu olaylardan haberdar olmayışydı. Değerli dostlar çocuklarımızla aramızdaki iletişimi de sağlam tutmalıyız yoksa böyle bir olay olduğunda bize anlatmaktan imtina edebilirler ve daha kötü sonuçlarla karşılaşabiliriz.

Hayat Suyu

HİDAYET VE İNKÂR

Mülkün sahibi Allah'tır, biz de Allah'ın kullarıyız. Biz Allah'a muhtacız. Allah ise kimseye muhtaç değildir. Allah'ın hidayeti ve ilmi olmaksızın bizim cehaletten kurtulmamız mümkün olmaz. Bu hidayet ve ilmin kıymetini bilmemiz lazımdır. Bunun için peygamberimizin şu iki hadisini dikkatlice okuyalım ve ibret alalım.

Resulüllah (s.a.v) buyurdu: "Allah'ın benimle göndermiş olduğu hidayet ve ilim, yeryüzüne yağın bol yağmura benzer. Yağmurun yağdığı yerin bir bölümü verimli bir topraktır: Yağmur suyunu emer, bol çayır ve ot bitirir. Bir kısmı da suyu emmeyip üstünde tutan çorak bir yerdir. Allah burada biriken sudan insanları faydalandırır. Hem kendileri içer, hem de hayvanlarını sular ve ziraatlarını o su sayesinde yaparlar. Yağmurun yağdığı bir yer daha vardır ki, düz ve hiçbir bitki bitmeyen kaypak arazidir. Ne su tutar, ne de ot bitirir. İşte bu, Allah'ın dininde anlayışlı olan ve Allah'ın benimle gönderdiği hidayet ve ilim kendisine fayda veren, onu hem öğrenen hem öğreten kimse ile buna başını kaldırıp kulak vermeyen, Allah'ın benimle gönderdiği hidayeti kabul etmeyen kimsenin benzeridir." (Buhari ve Müslim)

Resulüllah (s.a.v) vaz etmek üzere aramızda doğrulup ayağa kalktı ve şöyle buyurdu: "Ey insanlar, şüphesiz ki siz yalınayak, çıplak ve sünnetsiz olarak Allah'ın huzuruna toplanacaksınız. İlk defa yoktan var ettiğimiz gibi yeniden yaratacağız, bu vadimizdir. Biz, gerçekten bunu yapmaya muktediriz" (Enbiya 104) Haberinizi olsun, Kıyamet günü insanların ilk giydirileni İbrahim (a.s)'dır. Haberinizi olsun, Ümmetimden bir takım kimseler getirilip sol tarafa, cehennem tarafına sevk edileceklerdir. Ben: Ey Rabbim, bunlar benim ashabım, benim ümmetim, derim. Bunun üzerine: Sen, bunların senden sonra ne bidatler ortaya çıkarıp ne kötülükler yaptıklarını bilmezsin, derir. Bunun üzerine ben, salih kul İsa (a.s)'ın dediği gibi derim: "Ben aralarında bulunduğum sürece durumlarını gözettim; fakat sen beni öldürüp aralarından alınca, onların denetleyicisi ve gözetleyeni sadece sen oldun. Sen her şeye hakkıyla şahitsin. Onları cezalandırıcaksan şüphesiz ki onlar senin kullarıdır. Eğer onları bağışlayıcaksan, mutlak güçlü ve hikmet sahibi ancak sensin" (Maide 117-118) Bunun üzerine bana şöyle denilir: Gerçekten onlar, sen kendilerinden ayrıldığından beri, topukları üzerinde geri dönüp, dindarlıktan dinsizliğe yönelmeye devam ettiler." (Buhari ve Müslim)

4. SANAYİ DEVRİMİ VE EĞİTİM

Halil ATLI / Uzman Eğitimci

Eğitim, toplumsal yaşamın temel belirleyicisidir. Tarihin ilk çağlarından beri eğitimin niteliği ile gelişmişlik seviyesi hep doğru orantılı olmuştur. Vatandaşlarının eğitim niteliğini arttıran devletler dünya yönetiminde söz sahibi olmuşlardır.

Günümüz dünyasında da eğitimin niteliği ve gelişmişlik aynı kuldarda devam etmektedir. Bugün ABD, Almanya, İngiltere, Japonya, Kore ve Singapur gibi sanayide çok ileri olan ülkeler aynı zamanda eğitimin niteliği olarak da çok üst seviyededirler.

Ülke olarak maalesef hem üretim sanayisinde hem de eğitimin niteliği itibarıyla gelişmiş ülkelerin çok gerisindeyiz. Gelişmiş ülkelerle aramızdaki açığı kapatmak için mevcut halimizden çok daha fazla çalışmak zorundayız. Bugün içinde bulunduğumuz sıkıntıların kökeni eskiye dayanmaktadır.

Modern dünya şimdiye kadar 4 farklı sanayi devrimi yaşamıştır.

Bunlar:

1. Sanayi Devrimi

Buharlı makinaların icadı ve bu makinaların üretimde kullanılmasıyla başlayan süreçtir. 1750'li yıllarda İngiltere'nin önderliğiyle başlayan ilk sanayi devrimidir. Dünya bu devrimle fiili sömürgeyle tanışmıştır.

2. Sanayi Devrimi

İşbölümünün yaygınlaştığı ve elektriğin sanayide kullanılmasını temel alan sanayi devrimidir. 1800'li yılların sonunda bazı AB ülkeleri ve ABD'nin öncülüğünde gerçekleşmiştir.

3. Sanayi Devrimi

Elektronik ve bilgisayar teknolojilerinin temel taşlar olarak üretimde kullanılması başlamıştır. Uzakdoğu ülkeleri, ABD ve bazı AB ülkelerinin bu dönemde daha da güçlendiği görülmüştür.

4. Sanayi Devrimi

Siber teknolojinin ve robotik çalışmaların sanayide kullanıldığı dönemdir. Bu devir, hayata dair pek çok işlemin sanal ortamlarda gerçekleştirildiği çağ olacaktır. Bu devrimin temel uğraş alanı: “Yapay Zeka” çalışmalarıdır.

Akıllı fabrikaların, akıllı yaşam alanlarının hayatımızı her yanıyla kuşattığı bir çağdayız.

Ülke olarak maalesef ilk üç sanayi devrimini pas geçtik. Hepsinde de tüketici konumunda kaldık. Hatta biz bir devrimi tam yaşayamadan bir başka devrimin içinde kendimizi bulduk. Sanayi alanında durumumuz böyle iken eğitim alanında da halimiz hiç de iç açıcı değildi.

Bugün içinde bulunduğumuz 4. Sanayi devriminin genel gidişatı ve varması hedeflenen amaçlar göz önüne alındığında okullarımızın ve eğitim sistemimizin buna uygun olduğunu söylemek için aklımızı yitirmiş olmamız lazım.

Okullarımızın fiziki ortamları, müfredatlarımız, öğrencilerimizin hazır bulunuşluk düzeyleri gibi temel değerleri düşündüğümüzde 4. Sanayi devriminden çok uzakta olduğumuzu görüyoruz.

Bu devrimde; bilgi ve internetin ortaklığıyla üretim zirve noktaya ulaşacaktır. Sanayi ve eğitim kurumları yeni dönemde daha hızlı ve kaliteli üretim için iç içe çalışmak zorundadır. Öğretmenler ve akademisyenler artık sadece ders veren konumda olmamalı, bizzat üretimin içinde ekonomiye katkı sunmalıdır. Özellikle teknik alanda teoriden ziyade pratiğe dayalı eğitim verilmeli.

Ar-Ge çalışmalarına yüklü bütçeler ayrılmalı, hemen her ilimizde teknoloji üsleri kurulmalıdır. Öğrencilere bilgisayar kodlamaları alanında dersler verilmelidir. Özellikle bu alanlarda özel yetenekli öğrenci/bireyler bulunup desteklenmeli, desteklemeler hantal bürokrasinin çarkları arasında ezilmemeli. Kısaca yeni devre uygun ve hızlı okul sistemleri kurmalıyız. Yoksa bundan önceki sanayi devrimlerinde olduğu gibi bu devrimde de üreten değil tüketen toplum olacağız.

MÜFREDAT ÇALIŞMASI YAPILIRKEN NELERE DİKKAT EDİLMELİ

Bayram BÖLÜKBAŞ / Eğitimci

Talim ve terbiyenin gayesi iyi ve faydalı insan yetiştirmek olmalıdır. Ferdi ve içtimaî hayatta barış, hürriyet, adalet, refah, itibar ve izzet ancak bu gayeye matuf insan yetiştirmekle mümkün olur. Günümüzde insan ve toplumun layık olduğu maddî ve manevî refaha ulaşmasını sağlayacak yeni bir eğitim anlayışına ihtiyaç vardır. Bu yeni anlayış ise millî şuurdur.

Bugün geline süreçte eğitimde başarılı bir noktada olmadığımız görülmektedir. Manevi değerlerden yoksun bir eğitim sistemi ve müfredatın toplumları bunalımlara ve çöküntülere sürüklediği herkesçe bilinen bir gerçektir.

Mevcut eğitim sistemimiz ve müfredatımız yeniden düzenlenmelidir. Burada asıl önemli olan eğitim sistemimizin hangi değerler üzerine bina

edileceğidir. Başka bir deyişle eğitim sistemimizin kiblesinin neresi olacağıdır.

Eğitim sistemimizin doğru değerler üzerine bina edilebilmesi, nasıl bir insan yetiştirileceği sorusunu beraberinde getirecektir. Bu soruya sağlıklı bir şekilde cevap verilmeden yapılacak çalışmalar asla sonuç vermeyecektir. Yetiştireceğimiz insan millî ve manevî değerlerle mücehhez, “İnsanı yaşat ki devlet yaşasın.” anlayışında, hayırlı bir insan mı olacak yoksa seküler, dünyacı, materyalist bir insan mı olacak?

Son elli yıldır yaşadığımız acı tecrübelerle de sabittir ki AB normlarına, materyalist değerlere göre yapılandırılmış, milletimizin tarihi, kültürel ve inanç değerlerinden kopuk, ahlakı ve maneviyatı öcelelemeyen mevcut eğitim sistemimiz ile hayırlı, faydalı ve dürüst bir nesil yetiştirilebilmesi mümkün değildir.

Mevcut eğitim sistemi ile yetişen nesillerimiz; bencil, çıkarıcı, menfaatçi, doyumsuz, ruhsuz, duygusuz ve merhametsiz kişiler olarak hem içinde yaşadıkları toplumu geleceğe taşıyacak donanım ve birikimden hem de insanlığa örnek olacak karakterden yoksun olarak yetişmektedirler.

Eğitimin girdisi ve çıktısı insan olduğuna göre aslolan, insanın kalbine ne konulduğudur.

Efendimiz Hz Muhammed (s.a.v) in “İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır.” Hadisi şerifi gereği iyi, doğru, faydalı ve kâmil insanı yetiştirmenin yolu onu fıtratına uygun olan programla yetiştirmekten geçer.

Şu halde, ülkemizi ve milletimizi geleceğe taşıyacak, insanlığa yol gösterecek, adaletin ve medeniyet öncüsü olacak nesiller ancak doğru bir müfredatla yetiştirilebilir. Nesillerimizi yetiştirecek müfredatlar hazırlanırken şu ölçüler ışığında hazırlanmalıdır:

1. Ahlakî, manevî ve kültürel mirasımız önceleyecek yeni bir müfredat oluşturulmalıdır.

Diğer öğrencileri geçme üzerine kurgulanmış, beden ve ruh dengesini yitirmiş, bencil, çıkarıcı, haram ve helal sınırları olmayan, batıcı eğitim anlayışı üzerine inşa edilmiş mevcut müfredatlardan biran önce vazgeçilmelidir. Ahlakî, millî ve manevî değerlerimizi önceleyecek, kültürel mirasımıza sahip çıkacak, ahlak, edep, hak, hukuk, adalet, helal kazanç ve alın teri gibi kavramları rehber edinecek. Çocuklarımızın maddi ve manevi ihtiyaçlarını dikkate alacak, bilgiyi; akıl, inanç ve kalp süzgecinden geçirerek içselleştirmelerini sağlayacak, geçmişi ile barışık, sağlam temeller üzerine bina edilmiş, geleceği inşa ve imar edecek yepyeni bir müfredat oluşturulmalıdır.

2. AB eksenli değil, maneviyatı önceleyen, millî müfredat oluşturulmalıdır.

AB'ye tam üyelik ve buna paralel olarak düzenlemeler yapılan eğitim sistemimiz nedeniyle gelen noktada çocuklarımız ve gençlerimiz millî, manevî, kültürel ve inanç değerlerinden koparılmıştır. Ders müfredatlarımız, çocuklarımızın sadece maddi ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik

olarak düzenlenmiş, akıl ve ruh sağlığı unutulmuştur. Bu nedenle merhametsiz, bencil, çıkarıcı, hedefi olmayan, özgüvensiz, millî ve manevî değerlerinden kopuk, kişilik gelişiminde uygunsuz rol modellerle yetişen bir nesille karşı karşıya kalmıştır.

3. İslam ahlakının inşa ve icrası kaim kılınmalıdır.

Değerler eğitimi gibi göstermelik, neye ve kime hizmet ettiği belli olmayan kelime, kavramlar ve uygulamalar süratle kaldırılmalı, yerine ahlakî farkındalık, sorumluluk bilinci, ahlak ve edepbilirlik, insan fıtratını önceleyen İslam ahlâkının inşa ve icrası kaim kılınmalıdır. Özellikle anaokulu ve ilkokul birinci sınıftan itibaren temel derslerin yanı sıra İslam ahlâkı öncelikli olarak öğretilmelidir. Büyük çoğunluğu Müslüman olan ülke insanın çocukları AB, ABD'nin kokuşmuş değerlerinin insafına terk edilmemelidir. Sevgi, saygı ve ahlak, sadece kağıt üzerinde değil bizzat yaşayarak ve yaşatarak özümsetilmelidir. Unutulmamalıdır ki, “Çocuklar bizim sözlerimizi değil, ayak izlerimizi takip eder.”

4. Avrupa kültürü değil, İslam kültürü esas alınmalıdır.

Müfredat çalışmaları ve ders kitabı hazırlama kriterleri Avrupa kültürünü değil, İslam'ın ahlâk ve kültürünü kazandıracak ölçülerle düzenlenmelidir. Ders kitaplarında ilim, ahlak ve hakikat dili tercih edilmelidir. Ders kitapları çarpık ve çelişik, yalan dolan bilgilerden arındırılmalı. Propaganda dili yerine ilim, ahlak ve hakikat dili tercih edilmelidir. Ahlak ve maneviyat sahibi bir nesil yetişebilmesi için MEB, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı ile Gençlik ve Spor Bakanlığı aynı duyarlılığı paylaşıp eş güdüm içinde hareket etmelidir.

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU

fmustafaaydin@gmail.com

"Şeytan, Allah'ın mevcudiyetini ve kudretini bildiği gibi, Siyonist Yahudi de İslam'ın canının cihat olduğunu bildiği için, bütün gücüyle Müslümanların cihat ruhunu söndürmeye çalışmaktadır."

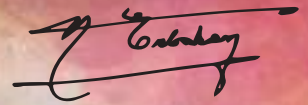
İslâm, ancak kendi orijinal kavramlarıyla anlaşılır ve anlatılır. Cihat; Hakk'ı hâkim kılmak, temel insan hak ve hürriyetlerini sağlamak ve korumak ve her türlü zulüm ve sömürü düzenlerini ortadan kaldırmak için yapılacak hizmet ve faaliyetlerin tamamıdır. Batılların kullandığı manada "harp" ve "savaş" gibi kelimeler cihadı ifade edemez.

Nasıl ki "Allah" lafza-i Celâlin hiçbir dilde karşılığı yoktur, "Tanrı-İlah" yerine kullanılan kelimelerin de, cem'i (çoğulu) vardır. Çünkü Batıllar hâlâ teslis (üçleme=Baba-Oğul-Meryem Ana) seviyesinden tevhid akidesine ulaşamamışlardır.

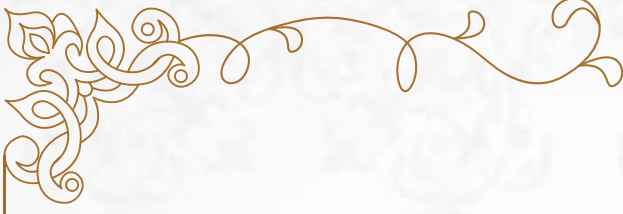
Ve yine nasıl ki "Bereket" kavramı; artma, çoğalma gibi kelimelerle ifade etmek mümkün değildir.

Bunun gibi "Allah" (c.c.). "Fisebilillah" (Allah yolunda, Allah için) gibi "cihat" kelimesi de, İslâmi bir kavramdır ve cihadı başka kelimelerle izah etmek yanlıştır."

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
54. T.C. Başbakanı
Millî Görüş Lideri

İsrail Muhakemesi

*Bir infilak, bir ıgık kan bulutu
İşte bir savaşın tüm hikâyesi.
Bir yetimin oyuncaktan aputu,
Etmez şerefe denk tüm sermayesi.*

*Bir yanda kum gibi elikten yığın,
Bir yanda iman dolu kumdan gövde.
Atsan toprağı yine de bir yığın,
Nasıl kapanır bu imandan gölge.*

*Gelmez mi mahşer, verilmez mi ceza
En sonunda benim, tutmaz mı âhım.
Kopmaz kıyamet, yırtılmaz mı feza,
O gün sen bizi sen koru Allah'ım.*

Tunahan HAPAK

TANKA KAFA, KURŞUNA RÖVAŞATA

Nizamettin KARS / Eğitimci

Türkiye'miz darbeler konusunda görmüş geçirmiş tecrübeli bir ülke. Şubat 1957-58 olayı, 27 Mayıs 1960 darbesi, 22 Şubat 1962 ayaklanması, 20 Mayıs 1963 ayaklanması, 12 Mart Muhtırası, 9 Mart 1971 darbe teşebbüsü, 12 Eylül darbesi, 28 Şubat post modern darbe, 27 Nisan e-muhtıra ve nihayet 15 Temmuz darbe girişimi... Neredeyse her ayın ismiyle anılan bir darbe geçmişimiz var. Allah bir daha göstermez inşallah!

15 Temmuz, bir yönüyle 28 Şubat'ın devamı, bir yönüyle de sonucudur. 28 Şubat darbesi toplumu ve siyaseti yeniden dizayn etmek için kurgulanmıştı. Temelde üç şeyi hedeflemişti:

1. Toplumun gerçek İslâm'dan uzaklaştırarak Batı'ya bağımlı ılımlı (Protestan) Müslüman'a dönüştürmek.

2. Milli Görüş iktidarını sonlandırmak ve Milli Görüş teşkilatlarını yok etmek.

3. İlimli İslam'a yüksek sesle karşı çıkan cemaat ve cemaat liderlerini ortadan kaldırmak.

Bunun için bütün adımlar teker terek atıldı. 28 Şubat 1997 post modern darbesiyle Refahiyol iktidarının sonu hazırlandı. Muhsin Yazıcıoğlu ve BBP'nin meclise girmesinde ve Refahiyol koalisyonuna destek vermesinde en büyük pay sahibi olan ve siyaset üzerinde en büyük etkiye sahip İskenderpaşa cemaati pasifize edildi. Lideri Merhum Es'ad Coşan Hocaefendi Avustralya'ya hicret etmek zorunda kaldı. 22 Ocak 2000 yılında ılımlı İslam'ın önemli muhaliflerinden Med-Zehra cemaati lideri İzzettin Yıldırım kaçırılarak şehit edildi. 4 Şubat 2001 yılında Mahmut Es'ad Coşan Hocaefendi hicretteki Avustralya'da şüpheli bir kaza sonucu şehit edildi. Ak Parti'nin kurulup iktidara gelmesi ile birlikte ılımlı İslamcılarının yani FETÖ'nün önü iyice açıldı. Neredeyse bütün cemaatler pasifize edilerek Fetö ön plana çıkarıldı. Bütün program ve kutlamalarına en üst düzeyde katılımlar yapıldı. Devletin bütün imkânları bunlar için seferber edildi. Büyük destekler sağlandı. Devlet kurumlarına neredeyse sadece FETÖ üyelerinin alınmasına olanak sağlandı. Belediyeler bila ücret arazi tahsis ederek okul ve yurt bina-

ları yaptılar. İdarecilerimizin FETÖ'ye olan bu rağbetinden etkilenen devlette bekasını düşünen bürokrat, çocuğuna iyi bir eğitim aldirmek isteyen veli, sevap işlemek isteyen hayırsever, ihale almak isteyen iş adamı ve mütedeyyin insanlar örgütün ağına böylece itildi. Komodor ejderhası büyüklüğündeki FETÖ büyütülerek ateş kusan bir canavara dönüştürüldü. Siyonizmin üst akıllığında NATO'yu arkasına alan Fetö böylece bir işgal ve iç savaş çıkarma hareketine kalkıştı.

Cumhurbaşkanımız tarafından ve Cumhuriyet tarihinde ilk kez cami minarelerinden “demokrasiye sahip çıkma” çağrıları yapıldı. 05 – 105 yaş herkes meydanlara koşup demokrasiye sahip çıktı. Bir ay boyunca gecedен sabaha kadar “Demokrasi Nöbetleri” tutularak sazlı sözlü bir demokrasi karnavalı yaşandı ülkede. Ramazanda bile bu kadar çok sahneler çıkamayan(İslami müzik!) sanatçıları ilden ile, sahneden sahneye koşturdular. Tabii ki bila ücret!

15 Temmuz darbe girişiminden sonra görevden uzaklaştırılan, gözaltına alınan ve tutuklanan FETÖ üyelerinin hemen hemen hepsinin ortak bir özelliği ortaya çıktı. O da zeki ve fakir oluşlarıydı. Bitlisli bir pilotun annesi, fakir olduğumuz için oğlumuzu okutamadık. Cemaate verdik, demişti. Buna benzer birçok örnek var. Fetö, henüz 10 -11 yaşlarındaki bu tip fakir ve zeki çocukları yurtlarına alıp okutarak kendine kul ve hizmetkâr etmiştir. Devlet, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununda belirtilen Türk Milli Eğitiminin Temel İlkelerindeki fırsat ve imkân eşitliği sağlama maddesinde belirtilen görevini yapmadığı için gerekeni ne yazık ki Fetö yapmıştır. Bundan ders çıkarılarak devletin, Osmanlı Enderun sistemine benzer bir sistem geliştirmesi; zeki, başarılı ve fakir çocukları ilkokuldan üniversiteye kadar bütün ihtiyaçlarını karşılayarak okutması, eğitmesi ve “devlet adamı” olarak yetiştirmesi gerekir. Diğer önemli bir husus, doğru İslam anlayışını insanımıza kazandırmalıyız.

Doğru bir İslami anlayış ve yaşam tarzını öğretmediğimiz taktirde insanımızın birtakım yanlış akımlara ve cereyanlara kapılmasına zemin hazırlamış oluruz. Nitekim İslam tarihi bu tip sapkın akımların olumsuz ve yıkıcı örnekleriyle doludur.

15 Temmuz Darbe girişiminin olumsuz sonuçları:

1.Ordumuz yıpratıldı.

2. FETÖcülerden boşalan yerlere biz getirileceğiz, düşüncesiyle ellerini ovuşturan bir iki cemaat hariç, bütün cemaatler zarar gördü. Devlet kadrolarında diğer cemaatlere bağlı memur kıyımlarının yapılması tehlikesi ortaya çıktı.

3. Adalet ve hukuk sistemi iflas etmiş, vicdanlar kurumuştur. Yaş ve kuru birlikte ateşe atılmaktadır.

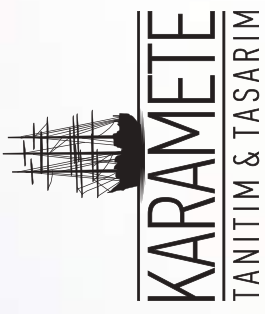
3. Hizmet, cemaat, himmet, imam gibi İslami ıstılahtaki önemli kavramların içi kasıtlı bir şekilde boşaltılarak bu kavramlar antipatik bir hâle getirildi.

15 Temmuz'un tozu dumanı tam dağılmış değil. “Eniştem haber verdi, kardeşim söyledi, bir yakınımdan öğrendim.” gibi tezviratlar bir yana, Muz Cumhuriyeti(!) olmadığımız ortaya çıkmıştır. milletimiz Türk'üyle Kürt'üyle, yaşlısı genciyle 28 Şubat'ta yapamadığını 15 Temmuz'da yapmış ve meydanlara inerek âdeti “Tanka kafa atmış, yağın kurşunlara röveşata yaparak” bir kahramanlık destanı yazmış ve Merhum Erbakan Hoca'mızın “Bir milletin asıl gücü ne parası ne tankıdır ne topudur. Asıl gücü imanıdır, inançlı evlatlarıdır.” veciz sözünün doğruluğunu ispatlamıştır.

	Anneye hürmetin simgesi olan kişi	Aksetmek işi	İş başarma gücü	Bir nota	Fiyat belirten küçük kağıt parçası
	Tekneyi harekete geçiren kumaş	Masa tenisinde sayı verilmeyen rali	Nikelin simgesi	Teniste maçın herbir bölümü	Kadın ismi
	Medine'nin eski ismi	Yemek pişirilen kap	Değerli bir taş	Bir Nota	
	Arzu, dilek	Rütbesiz askerler	Hollanda'nın trafik işareti	Bir erkek ismi	
Kapanmak işi	Yazma aracı	Kısaca Avrupa Ekonomik Topluluğu	Beddua	Bir olumsuzluk eki	Yabancı
Lakırdı	Hayvan veya bitki kalıntıları	Yemek pişirilen kap	Nurani varlık	Bir erkek ismi	İran'ın başkenti
İnternette genel ağ sayfası	Bir erkek ismi	Çekişme	Vedia	Bir nota	
Cam, çini, toprak vb. den yapılmış derince çanak	Tiyatroda oyuncu sözü	Ülkemizin Asya'da kalan kısmı	Bir yiyeceğimiz	Sağlık	
Tokatin bir ilçesi	Tokatin bir ilçesi	Manisa'nın bir ilçesi	Duman kiri	Valide	
Yazım	Yazım	Nefesli bir çalgı	Bir içecek	Dişi kurt	
Bizmutun simgesi	Bir boşama türü	Bir içecek	Genişlik	Ekmek (Farsça)	
Ekmek kırıntısı	Sonsuzluk	Bir bayan ismi	Ekmek		
Ezan okunan yer	Bir harfin okunuşu	Alfabenin son harfi	Yemek		
Taklit	Bir harfin okunuşu	Allah inancı olmayan	Bağışlama		
Bayram	Bir Nota	Tuzak	Geçmiş zaman		
Girdap	Telli bir çalgı	Katıdan sıvıya geçme			
Çözümleme	Kısaca ürik asit				
Eski bir uygarlık					

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“ Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler ”

GÜLNIHAL EĞİTİM KURUMLARI

ANAOKUL - İLKOKUL - ORTAOKUL

Zengin gelenekten, Modern geleceğe...

20
YILLIK
EĞİTİM
TECRÜBESİ

DOĞRU OKUL

**KidZep
Modeli**

**İdealist,
Güçlü Kadro**

**TEOG
Hazırlığı**

**Özgün
Y.Dil Eğitimi**

**Milli Manevi
Değerler
Eğitimi**

**Başarı
Takip
Sistemi**

**Bilim, Sanat
Spor
Farkındalığı**

“ Başarılı, mutlu yarınlar için;

Kaliteli Eğitim...”

Gülnihal KidZep Anaokulu

Gülnihal İlkokulu-Ortaokulu

Serhat Mah. 1307. Sok. No:3
Yenimahalle/ANKARA

394 50 55 - 394 25 00

www.gulnihalegitimkurumlari.com